

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXIV.

CHICAGO, ILL., 15. ZÁŘÍ 1912.

ČÍSLO 8.

Jos. V. Frič:

CHASE FUEGNEROVĚ.

NE bystré oko jen — i volnou mysl sokolí,
ne zob jen masožravý, spár též k obraně
vždy ostrý — nespjatý řetězů nevolí —
též vzletů mrakovzdorných plnou jistotu
si tužte, zachovejte — vlasti k obraně —
vy vzorná, bujará vždy naše družino,
by bezpečno i veselo nám bylo tu! —

Ty zas: přej sokolům svým vzácná otčino!
Chovajíc v paměti, že šlechtné to plémě,
přichylné rodišti—kde jaké skal či hradů téměř
svá střeží hájemství, jsouc křečků nepřítel,
ušatých zajíců, hus divých krotitel;
vrah plazů, netopýrů—ba pravý postrach sov!

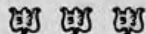
Tak jaří, bujnější vždy odrost dochovají,
zakladatele svého pamětliví slov:

nedbajíce zisku, ani marné slávy,
čímž nejzdárněji svému odslouží se kraji,
v němž stydno napořád již bude: letaveům
čapkami temnoty zakrývat vzdorné hlavy,
by z ruk jen pánům žrali — v posměch
krkaveům!

Kdys' takto bývalo! — čas dojista minulý—
kdy trýzní čiré noci, mukou neprozření,
zbaveni klidna spánku, hlady vymoření,
domáci chloubu naše, mladí sokolci,
v trlicích trávilí svůj život strnulý;
z lovecké svévole jen k tomu ochočení,
by z našich luhů, hájů—panstvu pro zábavu—
ne sobě, dobrodruhům nadháněli píci.

To píci vzácnou, způsobem až běsně krutým!
kdy zpěvným labutím jím bylo krásnou hlavu
prorážet klem—a plachým laním klovat oči—
ba lidi napadat! pak volně rozepnutým
iž křídlem vracet se k ochočitelům zlým,
jimž bylo rozkoší je třímat na provázku! —

Hoj, štěstí jen, že kolo osudův se točí —
že lovei ztratili k podobným honbám lásku—
an dobrý sokol vrácen volným druhům svým!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Vrátili jsme se z hodů olympických, vrátili ze staré vlasti naší, abychom posílnění a utužení do nové vrhli se práce na prospěch veliké a výchovné věci sokolské. Byli jsme s našimi tam doma, byli jsme svědky mohutných projevů a znamenitých výsledků kázně sokolské, organisace, jež nemá nikde jinde sobě rovné a těší nás, že i my za tu naši N. J. S. přispěti se snažili nejen k obohacení pořadů, ale i k průkazům, seč i u nás se za celou řadu let kutilo. Naši borei a zejména naše Sokolky americké dokázali mnohé v práci těloevičné, jako my snažili se znázorniti vše co třeba, aby bratři a sestry v Čechách, aby to Sokolsvo veškeré celého Slovanstva a lid slovanský vůbec poznati mohl jak jinak se u nás pracovalo, to Sokolství naše vyvíjelo a na kolik zde bylo překážek v jiném prostředí a jiných poměrech nové vlasti. V celku jsme spokojeni a dnes nelitujeme rozhodně nákladu, obětí a těch všech

možných svízelnů, nepříjemností a nahodilých nesnází, jakž v dobách přípravných a předsetových žel se naskytovaly. Sokolstvu českému, Sokolstvu slovanskému a lidu českému vůbec platí náš vřelý dík, dík tím vřelejší, čím vřelejší bylo to přijetí rad našich a našich Sokolek u příležitosti zájezdu našeho do vlasti, uvítání v máti měst drahé, slovanské Praze a v zápolu na Letné Mnohé dojmy jsme nasbírali, mnohé udalosti významné uvíznou na vždy v myslí rozechvělé a z toho všeho co jsme nasbírali měli bychom všichni co nejvíce poskytnouti těm, kdož nebyli tak šťastni a nemohli s námi, měli bychom všude vyprávěti hlavně před šikem dorostu a žactvu svému, přičiňující se každý z nás o to, aby i u nás láska k tomu našemu Sokolství pronikla co nejdále, aby ti malí, až po nás přijdou rovněž se zápalem a nadšením dovedly po sokolsku pracovati. Nemůžeteli sami vyprávěti vše do podrobná,

líčiti samostatně, tož sáhněte k listu našemu, předčítejte a pak vysvětlujte i doplňujte za svých vzpomínek a ze svých zkušeností. Při takovém a podobném vyprávění nezapomeňtež odlišných poměrů v Čechách a zde, vysvětlujtež a hlavně dorost náš nabádejte nejen k zachování kázně sokolské po vzoru českém, ale i zachování jazyka českého. Spůsobem tím mnohé můžete vykonati na vlastní naše budoucnost! Dny sokolské v Praze znamenaly trochu více, nežli jen prehavé slavnosti, protože Sokolstvo má určitý základ v národě českém i dokázalo toho, že v tom obrovském a jednotném obraze zmizel rozbitý a politickým stranictvím roztržštěný národ, ukázala se síla jednotnost a ukázaly se výsledky výchovy lidu, kde s mužem Sokolem objevila se na sletišti i žena, Sokolka, dívky jejich, sokolská kánata i dorost. V sokolské organisaci rovnocennost ženy dávno již jest uznána, tu očištěna jest od ponížení, které v životě obyčejném a hlavně lidí nábožných visí na ní jako cár z otrocké minulosti odbytých věků.... Kdyby tak jednotně postupovati mohl národ český ve všem co třeba na obhájení svého bytí, jako postupovalo se v tom Sokolství, co projeveno bylo formou krásných, nádherných cviků těla a prací nadšenou sletovou i významným Marathonem, na kolik muselo by být v Čechách lépe, na kolik i volněji....

V neděli, dne 11. srpna ráno viděli jsme směrem k nádraží ubírat se celou řadu podivných lidí. Bylo v Praze, tedy záhy po sletových slavnostech. Ve tváři těchto lidí byly rysy fanatismu a podivně těkající oko, jakoby nás Američany, Sokoly, probodnouti chtělo. Černé šaty na způsob sokolských se zelenou košilí a čapkou s pérem daly nám vytušiti již co to vlastně "po náměstí leze". Vzpoměli jsme si, že katoličtí Orlové mají právě v Kroměříži svůj třetí slet. Vzpoměli jsme si, jak i u nás "černí páni" toto podivné sdružení proti nám vyvolávají a v Texasu zvláště organisují a nalezajíce se již tehdy na cestě z vlasti uvažovali jsme, přemýšleli. Jest jisto, že bylo by chybou osudnou, kdybychom my lidé svobodomyšlní a s námi celá pokroková veřejnost podceňovala Orly zde, aneb tam doma a chtěli jsme je odbýti pohrdáním a vtipem. Nedá se upříti, že český katolík má právo na své "Rytíře", "Kadety" a konečně nyní i na ty své "Orlíky", že vedle škol svých, jež "extra" si vydržuje, může vychovávat i po stránce tělocvičné mládež svou. Pokud hledí si pouze a výhradně své mládeže a svého dorostu nikdo z nás jim zazlívati nebude. Přiznati se ku svému přesvědčení přímo a poctivě jest jen cností, již na místech těchto vždy i našim jsme doporučovali. Jedná se tu však o ty, kdož dovedou nositi na obou ramenou, kdož nevědí kam se uchýliti a co a jak zařídit, aby jen si ve svém obchodě neuškodili. Takové odkažte u nás přímo a bez rukaviček na "Orlíky" i nedejte jim vniknouti do šiků našich, do řad našich, aby jste pak později toho nelitovali. Vůči jejich organisaci jednota naše svobodomyšlná zaujímá ovšem určité stanovisko a na jiných spolecích našich, pokrokových jednotách a

sborech bude, aby rovněž se vyslovily. Tolik očekáváme hlavně od sjezdu svobodomyšlných v Omaze, jenž právě v těchto dnech zasedá. Očekáváme právem, protože to naše Sokolstvo, ta naše N. J. S. vždy a všude starala se o výchovu a utužení mládeže na prospěch jednot a organisací jiných a podle toho i jednati třeba v podpore instituce nejlepší. Podpory mravní až dosud dostávalo Sokolstvo dost a dost, ale tělocvičné školy, budovy své a celou svou práci výchovnou muselo si platit samo. Platilo si rádo a bude třeba i na dále, jen když všude a ve všech našich osadách dojde aspoň ku přímému a poctivému vystupování, bez lhostejnosti a vědomé neupřímné snášenlivosti. Musí nastati čistotné rozdělení, bezpodmínečné roztřídění myslí. Zde svobodář, tam věřící, zde Sokol, tam Orel. Netřeba se proto potírati surově, spílati a nadávati, ale všechny střední možnosti musí odpadnout, musí nastati doba, kdy tábory budou zřejmě označeny a podle toho ve volné zemi této budou pokračovati. A tak jako jest u nás bude muset i býti v Čechách, o čemž čteme ostatně již v úvaze o "Orlech a Sokolech" jak následuje: "Jest nejvýše na čase, aby nastalo čistotné rozdělení, bezpodmínečné roztřídění duchů. Všecky střední možnosti musí odpadnouti, **buď pro anebo proti.** Nadchází doba, kdy národ český musí se rozdělit na tábor nábožensky-klerikální a na tábor laický ve smyslu dnešního názvosloví francouzského. Jest na čase, aby skutkem staly se **laické Čechy.** Rozdělení musí býti provedeno i dle stran politických, neboť jimi ovládnán je náš život. Není déle možno, aby uvnitř politických stran mohl existovati alklerikalismus a politické společenství nábožensky-klerikálních a pokrokově laických živlů. Tyto otázky bude nutno řešiti zejména stranám dohodovým, mladočeské, agrární a národně-sociální. Sokolstvo pak nemůže než náležeti bloku laicko-pokrokovému a bude nuceno vyjádřiti se v zásadě i v praxi otevřeněji a určitěji. Jinak vydá se nebezpečí, že bude nepřimo pomahati aklerikalismu všech odstínů a druhů při podpore vzrůstu a rozmachu Orelství."

Po celých Spojených Státech amerických a snad i jinde sbírají tak zvané ženské kluby peníze na postavení obrovského a hodně drahocenného pomníku na lodi "Titanicu" zahynuvším. Již prý jest hodně sebráno a jednotlivé částky upsané jdou do milionu. Dejme tomu ale co takový drahocenný jehlanec komu pomůže? Zdaliž nebylo by daleko lépe, kdyby z peněz sbranych zařídil se fond na vzdělání těch ubohých, bezmocných a malých sirot těch chud'asů, již na lodi té zahynuli kdes v mezi-palubí. Ku podivu o hrdinství těch ubožáků se nikde nepíše a nemluví, nikde se neříká, kolik po nich zůstalo vdov a jak oni si počínali, zejména smrti v tvář. Přesvědčili jsme se ostatně sami znovu na lodích jak ubozí jsou ti, kdož musí cestovati v mezi-palubí. Mysleli jsme si, že od těch dob, kdy sami jsme touže cestou a tímže způsobem přijeli, že mnohé se změnilo a zatím nynější poměry jsou snad ještě horší a terrorism našich orgánů přistěhovaleckých

v některém případě přímo hrozný. Stačí poukázati jen na případ br. Třešky z Detroit, jenž na pouhé anonymní udání nějakého bídačka, v New Yorku byl jednoduše zadržen v přístavu a vězněn, protože prý jest "anarchistou." Nevíme sice v jaké třídě br. Třeška, člen druhého sdružení Župy Fuegner-Tyršovy jel, ale tolik známe, že ten krajánek, který v tomto případě byl udavačem měl by dostati nejméně — pět a dvacet.

Vypozorovali jsme a s námi zajisté i jiní, kdož letos byli ve vlasti, že pokrok jeví se tam téměř ve všem, v každém oboru práce, umění i ve vědách, průmyslu a obchodu a pokrokovost v řadách dělnických jest přímo význačná. A jistě se nemýlíme, když výsledky tyto a mnohé jiné přepíšeme na vrub organisace sokolské. Největší podniky bankovní, podniky průmyslové a obchodní vedou namnoze naši bratři a co nejdůležitější také i o vývoz nyní pečují a náležitě označení českého zboží. Z toho a jiného soudíme tudíž, že kdyby se dostalo Sokolstvu náležité podpory všech vrstev národa, že by nebylo třeba v Čechách zakládati žádných jiných organisací, které by o vzájemné styky s námi, o styky obchodní a jiné zvláště pečovali musely. Také o výchovu dorostu doma, v zahraničí, a po případě u nás zde za tou velkou vodou nemusel by se nikdo strachovati, kdyby jen výchova jeho svěřila se zkušeným rukoum sokolským. Sokolstvo ve spojení s inteligencí mohlo by ovšem ještě mnohem více vykonati, nežli dokázalo na pláni leténské, žel však česká inteligence z většiny takové a podobné starosti si nepřipustí. Jí stačí fráček a po případě státní služba, aneb trochu "fešnější" život a požitkářství. Jest tu však české učitelstvo, stav jeden z nejkrásnějších a výchově lidu nejbližší. Učitelstvo mělo na práci Sokolstva letos veliký díl a zásluhu nepopíratelnou a jako živel občanský jest povoláno, aby bylo také po výtce uvědomělým a uvědomovacím živlem v Sokolstvu! Tak jest v Čechách a zde by mělo býti až do té nejmenší české školky svobodomyšlných a jiných našich škol sobotních a nedělních. Žel namnoze naši učitelové a některé učitelky nemají pro věc sokolskou pochopení a to jen proto, že pořáde vám budou blabonit o nějakém tom "vyšším vzdělání" naší americké mládeže a našeho dorostu, kdežto o nejnižší, nejprimitivnější školky české v těch kterých osadách našich vůbec není ani postaráno, není vhodných místností a pak pravých učitelů a učitelek svobodomyšlných a upřímných nedostatek naprostý! Na tento nedostatek učitelských sil stále si stěžujeme, právem stěžujeme. O prázdninách leckde se vyučuje v českých školách našich. Což nemohli bychom z bohatého učitelského materialu českého ve vlasti, kde na sta mladistvých a nadaných sil jest na zahálee, protože pro ně místa prozatím není a dlouho nebude, několik sil si vybrati a na školky naše tu a tam dosaditi. Mírníme ovšem síly pokrokové a svobodomyšlné a těch na štěstí dnes již v Čechách jest dost a dost, síly Sokolstvu přátelské! Mluvili jsme o věci této s mnoha vynikajícími paedagogy v Praze i na venkově a ti všichni

v tom se shodují, že takové mladistvé, nadšené a dobré síly učitelské u nás by hodně mohly prospěti, hodně se naučiti a po zkušenostech zde nabytých se po případě do vlasti navrátili. Co odborně vychované síly takové pro nás zde na našich školkách by vykonati mohly nedá se ani doceniti, zejména když i náklad finanční dnes poměrně nebyl by značný, když v těch kterých českých osadách za účelem tím spolky svobodomyšlné a pokrokové by se spojily.

V Praze našli jsme velikého příznivce lidu českého a Sokolstva zvláště. Americký konsul obč. Josef I. Brittain a jeho spanilomyslná choť starali se hned od samého počátku sletu sokolského a naši návštěvy, aby i cizina se dozvěděla o slavných dnech Č. O. S. a Sokolstva slovanského. Zvláště paní Brittainová nedala si ani jednu příležitost ujíti, aby i do větších listů amerických nezvěstovala veliké vítězství věci sokolské na poli kulturním a účast' naší Čecho-Američanů. Byli jsme jim ovšem povděční a vždy, kdy mluvil konsul náš, aneb dostavil se s námi na slavnosti sokolské v Praze, Kutné Hoře i jinde byli jsme jaksi ihned jako doma, jako pod ochranou hvězdnatého praporu nové vlasti naší. Na konsulatě bylo tomu rovněž tak a tam scházeli jsme se ku vzájemným poradám a potěšení. Jsouce nad míru hrdí na to, že vláda naše právě v té naší Praze má takového znamenitého zástupce, jenž zájem o slet dovedl přenést i na vyslance našeho ve Vídni a konsula v Karlových Varech i konsula belgického a jiné vynikající muže a zástupce těch kterých národů. Rozumí se samo sebou, že toto přátelství amerického konsula k Sokolstvu bylo trnem v očích pánům Němčickým jak v Praze, tak hlavně v Liberci a proto jako na povel začalo se štvát ihned po slavnosti v Kutné Hoře, to jest, že se konsul opovážil docela postaviti na Vlaském Dvoře, sídle kdys králů českých, vedle Sokola z uzavřeného území a z Berlína . . . Dejme tomu, že se konsul pouhou náhodou octl vedle Sokola z Němce, aneb uzavřeného území — protože mimo nás, br. Čermáka a několika jiných Američanů, Sokolů a Sokolek v celé Kutné Hoře neznal nikoho — dejme tomu, že si s nimi prohlížel památky staroslavného města a podobně. Dává to již štváckému tisku němčourskému právo, aby beztrně se mohl vrhnouti na zástupce dnes největší republiky s níž jeho vláda žije v poměru velice přátelském a kde lečjaký šmok dovede těžiti na zboží, které proň zhotovil chudý, český dělník a po německu se deklaruje v Liberci, když u poctivce konsula v Praze se nedovolí. Proto asi ten vztek, proto asi veliké to štvání!

Nemůže býti o tom ani dost malé pochyby, že tentokráte sokolský těloevik žen na pláni leténské doblý si zasloužené pochvaly, jako všude v nácviku i vlastním postupu a sestavě poznals na prvý pohled prvky z knihy našeho Čermáka. Bylo viděti, že ukázky hlavně našich Sokolek nezůstaly bez náležité ocenění a pořádané napotomní kursy a jich zdar mluví samy za sebe. Nás jen těší, že nejnovější náhledy o ženském těloeviku v kruzích odborných na-

šich i cizích v mnohém s našimi se shodují. A tu nebude nezajímavě poukážeme-li na to, co na posledním sjezdu německých přírodozpytců a lékařů přednášel školní lékař z Karlsruhe Dr. H. Paul. — Některé zajímavosti z přednášky jeho zasluhují zvláštního povšimnutí. Jmenovaný lékař především upozorňuje, že velice málo zájmu věnováno je při cvičení žen posílení svalstva zad a bederního, kteréž obyčejně u většiny žen, díky neustálému nošení šněrovačky, velmi bývá oslabeno. Cvičení pořadová, rej, tančení atd. nemají v ohledu zdravotním vůbec žádného vlivu na posílení svalstva onoho a dokonce je nutno prý cvičení ona pokládati za zbytečné obtěžování intelektu. (?) Cvičení mužů vedena jsou všeobecně snahou vypěstovati krásného muže, stejné docíliti u ženy, totiž úplného vývoje pravé ženské krásy, musí býti cílem cvičení žen, žel, že mnoho v ohledu tomto bylo dotud chybováno. Muži sluší síla, ženě půvab. Cílem mužského tělocviku je krása plné síly, ženského — půvabnost. Z příčiny této nikterak nehodí se pro ženy, u mužských prostrných tak úchvatný, — bojovný a hřmící výpad. Výhrůžný výkon, opřený v přesvědčení o přesile, nikdy není vhodný pro ženu. Při každém cvičení ženském buď dbáno jemnosti a ušlechtilosti pohybů. Cvičení s činkami, tyčemi i kuželi, kterážto náradí vždy upomínají na zbraň, nikdy není vhodným pro ženu a dlužno jich jedině snad za účelem nutného posílení svalstva užívat. Dnes nutno žádati, aby pro ženy vybudována byla zcela zvláštní soustava cvičební, ovládaná čistě snahou po docílení ženského — skutečně ženského — půvabu, soustava úplně vzdálená vlivu tělocviku mužského. Vlivu dnešního tělocviku mužského na cvičení žen nemohlo být zabráněno už proto, že cvičení mužů mnohem je starší než tělocvik ženský. V tělocvičné soustavě ženské musí nevyhnutelně být vyznačeny specificky ženské vlastnosti povahové, oddanost, důvěra, věrnost, obětavost, píle a ovšem i důkladnost ženská. Cílem tělocviku ženského je docílení plné a všestranné půvabnosti ženského těla. Nejvíce pozornosti musí být věnováno výcviku svalstva zad, břicha i beder. Žena musí být

schopna choditi vzpřímena s vypjatými prsy i bez šněrovačky. Cvičení dechová budou rovněž jednou z důležitých odvětví budoucího tělocviku ženského. V tělocviku ženském snoubit se musí v ušlechtilý celek princip zdravotní s estetickým. Snahy tyto však nutně musí být vzdáleny všeho vlivu mužského tělocviku."

Číslo toto ovšem vyšlo již zcela a opět našim pořadatelstvím. Sletové dny št'astně minuly. Mohutné dojmy, jež zanechaly v nitru všech účastníků, pokud Sokolstva se týče, jsou nezapomenutelné. Dovedeme oceniti houževnatost přípravy doma i příprav našich, dovedeme také plně posouditi i vnitřní přesvědčení všech, kteří na pláni leténské cvičili, jako slibujeme si, že v mnohém prospělo se i naší organizaci, mnoho získali jsme poučení a hodně bylo povzbuzení ku práci, jež také u nás není zrovna jen malých rozměrů. Toho dokázali jsme právě i číslem minulým, dvojitým, jež za naší vyšlo nepřítomnosti a laskavým přispěním starého našeho písmáka sokolského br. L. J. Paldy. Budiž mu za všechnu jeho snahu i přispění díky náš vzdán bratrský.

Ve West, Tex. založen sokolský sbor, který fedrují "Westské Noviny", vycházející ve West, Tex. Sbor je "neodvislý a nábožensky nestranný" a hlásá (t. j. W. Noviny) ty "pravé" zásady sokolské, hřešíc tu i tam jménem Fuegnera a Tyrše. Kat. Sokol v Texasu, jenž odbyl si minulý měsíc svůj III. slet a závody, postavili se rozhodně proti této "neustrannosti". Pochopíte dojistá. Kat. Sokolstvo v Texasu čítá nyní 13 jednot a časopis "Nový Domov" nadšeně puffuje "orlí myšlenku". "Orlíci" v Texasu mají i svůj vlastní orgán, který vychází v Hallettsville! Nemyslíte, že bylo by na čase domáhati se v Texasu podpory morální texaských časopisů? Jakou cestou? Kterak vyburcovat naše jednoty k činnosti, když pravé pochopení myšlenky sokolské mezi členstvem je zjevem tak řídkým?

Jos. Čermák:

NAŠE ÚČAST PŘI VI. SLETU.

(Pokračování.)

Jelikož br. Jičínský v posledním čísle vylíčil náš příchod do Prahy a nadšení, s jakým lid pražský nám vyšel vstříc, upouštím od líčení těch nezapomenutelných chvil a počínám líčiti ony chvíle, kdy po prvních hlubokých dojmech, jakými vzrušení jsme byli při vstupu na českou půdu, oddali jsme se opět práci.

Po krátkém oddechu na Žofíně rozvezení byli naši cvičenci a cvičenky do vykázaných bytů, kde každý oddal se po tak dlouhé a namáhavé cestě potřebnému odpočinku. Cítili jsme všichni, že očekává nás tuhá práce, že na bedrách našich spočívá velká tíha zodpovědnosti a byli jsme odhodláni po-

vinnostem svým dostáti tak, aby američtí bratří neměli nejmenší příčiny k projevu nespokojenosti. Naši borei a Sokolky ubytování byli v Nár. Domě na Žižkově (později Sokolky ubytovány byly v bytech soukromých) a to hlavně z té příčiny, že dům nalézá se na blízku tělocvičny Sokola Žižkovského, kterou nám tamní bratří propůjčili k volnému použití, bychom týden, dělíci nás ještě od dnů slavnostních, využítkovali k zdokonalení se v našich cvičeních ukázkových a též aby naši borei "seznámili se" poněkud s náradím, které sice jevílo velkou ochotu cvičencům při jich výkonech značně napomáhati, ale boreům našim se ta nezvyklá ocho-

ta nechtěla nikterak zamlouvat. Jmenovitě hrazda svojí pro nás nezvyklou pružností mařila veškeré naše výpočty a hoši byli nuceni dříve toto oblíbené nářadí "studovati", nežli se odvážili k provádění těžších sestav. Br. Aug. Novák (Balto.), který domníval se, že hrazda přispůsobí se jemu, zaplatil odvalu svoji při nácviku ošklivým pádem, který mohl mít dosti vážných následků. K velikým díkům zavázal si nás všechny společný cvičitel Č. O. S., br. K. Pittl, který se vzácnou ochotou různé odchylky "našich" od povinných sestav na všem nářadí ochotně opravoval a mezitím, co já byl zaměstnán nácvikem ukázkových cviků Sokolek, on neúnavně staral se o to, aby prostná sletová cvičena byla bez nejmenší odchylky správně. Budiž mu tuto jménem všech vysloven dík nejvřelejší.

* * *

Zde musím upozorniti na jistou věc pro případ, že by naše N. J. S. v budoucnosti opět rozhodla k závodům Č. O. S. neb Svazu Vseslovanského družstvo vyslati. Zvolíme-li si náčelníka družstva, nepřetěžujeme jej řadou jiných různých povinností, neboť chce-li on pak dostáti všem povinnostem naň vloženým, není s to ani při až úzkostlivé svědomitosti, při nadlidské námaze a dobré vůli dostáti řádně ani jedině. Chtěl-li jsem dostáti povinností svým co náčelník, zanedbával jsem povinnosti co technický zpravodaj. Chtěl-li jsem býti přítomen opět v místech, kam volala mne povinnost zpravodajská, musil jsem opustiti družstvo a spoléhati na vedoucího (br. R. Novák) — a k tomu ještě přidružilo se několik schůzí, do nichž volán jsem byl jako zástupce N. J. S. neb předseda výboru, ustanoveného na lodi, a tak stalo se nejednou, že v jedné a téže chvíli volala mne povinnost na tři různá místa. Uvádím toto pouze co pokyn pro budoucnost — neboť jen tenkrát lze očekávati, aby jednotlivce povinností naň vloženým v plné míře dostál, když uloženo mu bude jen to, co vykonati jest možno. Jest velice traplivé pro každého, cítí-li, že při konání povinnosti jedné zanedbává povinnost druhou, neméně důležitou a když různé ty závazky se křížují, že všem dostáti stává se naprostou nemožností.

Sletová kancelář.

Když jsem byl borečím a Sokolkám oznámil, že v pondělí započato bude s pravidelným cvičením, platila moje první návštěva sletišti na Letné (jehož popis byl již obstaral br. Jičínský) a odtud odebral jsem se do sletové kanceláře, abych obdržel veškeré potřebné informace a pokyny. Vstoupiv do místnosti, zůstal jsem v první chvíli zaražen státi, že málem bych byl zapomněl na hlavní účel své návštěvy. Bratří činovníci tak obklopeni byli stále tazateli a žadateli, že téměř obával jsem se vstoupiti a obtěžovati ještě otázkami a žádostmi svými. Ochota, s jakou bratří činovníci vycházeli všem vstříe, klid, jaký dovedli zachovati i při té záplavě zbytečných otázek a žádostí, laskavost, která je neopouštěla ani tenkrát, kdy i náš příslovečný americký klid by uveden byl z míry, to vše působilo na mne tak mocným dojmem, že stál jsem dlouhou

chvíli, nežli odvážil jsem se učiniti krok ku předu a rozmnožiti zástup neodbytných žadatelů a neúnavných tazatelů. Zde zřel jsem první obraz odanosti a čisté lásky k věci sokolské — a vida ten hlouček bratří, kteří své osobní zájmy, své pohodlí, dny určené pro jich zotavení po celoroční námaze, ochotně, s láskou obětovali z daru sletu, při tom pocitu hluboké úcty k těm neúnavným pracovníkům hlavou mojí prolétla myšlenka, že heslo: "Ni zisk a slávu!" aspoň zde v té kolébce Sokolstva českého není pouhým heslem! A při tom myšlenkou zalétl jsem k nám do té praktické Ameriky — kde obraz takový ani představit si nedovedeme. A proč? Což není tam Sokolů upřímných — Sokolů obětavých — není tam pracovníků, schopných přinášeti oběti? Bylo — bývalo jich dosti, ale to ovzduší naše přímo rdousí veškerou obětavost, neb kde odměnou za nezištnou práci byl vždy spíše škodolibý výsměch, kde dobře placená práce byla oceňována a velebena a práce nezištná, z pouhé lásky k věci konaná v posměch uváděna, kde významné dny naše vyvolávají v čelo Sokolstva lidi jen pro jejich lesk zlata, — tam nelze se diviti, že řady těch obětavých stále více a více řídly, až bezmála zmizely docela. Byly doby, kdy i u nás pracovalo se s touž láskou, s touž obětavostí, sebezapřením — ale to jsou květy, jimž americká půda nesvědčí a proto, měl-li sokolský sad býti zachován, musily ty krásné květy nahrazeny býti jinými, čistě americkými.

Na konec ještě něco: měl-li některý host, at' bratr neb sestra — jen dosti malou příčinu k stížnosti, pak nezapomínejte, jaké tisíce hostů chovala v ty sletové dny v středu svém Praha — o jaké to armády lidí musil starati se ten hlouček bratří, zasedajících ve sletové kanceláři a že kancelář nemohla býti zodpovědnou za nedopatření neb opomenutí podřízených! "Help yourself!" toto americké heslo mělo by nás provázeti i k dnům slavnostním!

Poslední neděle před sletem.

Na neděli odpoledne (23. června) oznámena byla některá cvičení předsletová a druhé provedení Marathonu. Spěchal jsem na sletišť s nedočkavostí — neboť hořel jsem touhou, na vlastní oči viděti tu nádhernou přehru k moderním slovanským Olympiádám a býti též svědkem některých ukázkových cvičení župních, která byla na den ten oznámena. Den byl krásný — sletišť tonulo v záplavě slunečních paprsků — tribuny byly obsazeny lidem z Prahy a okolí do posledního místa. Jak zaplesati musilo při pohledu tom srdce upřímného Sokola! Tisícové a tisícové lidí přišli, aby byli svědky výsledků poetivě práce sokolské — a ti tisícové budou — musí býti! — novými šířiteli, fedrovateli myšlenky sokolské, jejímž cílem jest tělesné a mravní povznesení národa! Při pohledu tom zdálo se mi blízkým splnění tak často opěťovaného přání: "Co Čech, to Sokol!"

Provedení Marathonu zde popisovati nebudu — o to postaral se též přede mnou br. Jičínský. Ale až vypravovati budu cizinečím o této skvostné a nadpomyšlení nádherně provedené myšlence, neopome-

nu vždy dodati: "... co Čech nedokáže, nikdo nedokáže!"... Ještě dnes vidím před sebou ten malebný obraz náměstí athenského, vidím statného vojína pádicího od Marathonu, oznamujícího vítězství zbraní řeckých — vidím ty řady řeckých bojovníků, vracejících se z boje — ten hlouček gymnastů, kteří na oslavu vítězství závodili před zraky lidu a bojovníků o palmy vítězné. Byl jsem před lety svědkem, kdy známý podnikatel Kiralfy v Chicagu pod širokou oblohou znázorňoval dobytí Troje — ještě dnes znějí mi v uších ty chvalozpěvy o jeho triumfu, jemuž prý nenalezne se rovna, a mohu s dobrým svědomím říci, že Kiralfy-ovo "Dobytí Troje" vyjímalo by se vedle sokolského "Marathonu" jako Kopeckého loutková komedie vedle naší Metropolitní opery. Dobře řekl Američan prof. Miller, když po prvním dnu sletovém opouštěli jsme společně Letnou: "Jest to přímo zločin, že každé město americké nemá zde svého úředního zástupce — že každý americký časopis nemá zde svého dopisovatele, aby celý americký svět zvěděl, co ten váš malý národ dovede!"

Jelikož zaujal jsem místo na tribuně, nemohu podati posudek o všech těch jednotlivých ukázkových cvičeních, jež různé jednoty a župy provedly. Viděl jsem mnoho cvičení pěkných, ale též mnoho takových, která sestavena byla jen pro oko diváka — cvičení vypočítaných na divadelní efekt, cvičení, která sice oku lahodí, ale s jakými nerad shledávám se na cvičišti sokolském. Různé, pestré barvy, jimž má býti zvýšen efekt cvičení, skupinky, které vyžadují dlouhou dobu nácviku, vyjímají se pěkně, ale při jejich pozorování odborník nemůže zbaviti se dojmu, že čas nácvikem strávený, byl časem zmařeným — takových cvičení viděl jsem na cvičišti až příliš mnoho, a ač nutno projevit tvůrcům cvičení těch uznání za vytvoření tolika krásných obrazů, přec jen nelze ukázky takových cvičení schvalovati tam, kde Sokolstvo podávati má výsledky své vážné, výchovné práce. Ukázkové cviky sokolské nesnaží se vyvolávati umělé efekty, na cvičišti sokolském snažíme se ukázati, jak cvičenci neb cvičenky ve školách našich osvojili si takovou sílu, osvojili si takovou vytrvalost, osvojili si takovou obratnost a uhlazenost, že diváka maně při pohledu tom zmocňuje se touha, spěti do našich řad a tam osvojiti si též tu sílu, tu vytrvalost, obratnost, křepkost a uhlazenost, jakou odchovanci neb odchovanky našich sokolských škol ve chvíli té každého oslňují! To po mém názoru jest hlavním účelem veřejných vystoupení sokolských — ne tisíce diváků jen baví, ale ty tisíce lidu do sokolských řad vábí — a toho docíliti můžeme, aniž bychom touze po vytvoření tělocvičného krásna obětovali to hlavní, čeho výchovou tělesnou docíliti chceme!

Nastoupil dorost k cvičením prostným a k cvičení na náradí — a tu přirozeně pozornost moje byla ještě více zostřena, neb toužil jsem na vlastní oči viděti, jakým směrem výchova dorostu se bere. Nástup a prostná provedena byla pěkně — pokud jsem ze vzdáleného místa pozorovati mohl. Pohled na ty dlouhé řady českých hochů, kteří v krátké

době rozmnožovati budou řady sokolské, naplniti musil každého radostí. Sokolstvo české seznało důležitost tělesné výchovy mládeže, v níž spočívá jeho budoucnost — a bylo by k přání, ano jest nejvyšší čas, aby i Sokolstvo česko-americké k výchově dorostu větší pozornost obrátilo.

Po skončení prostných na dané znamení cvičiště změněno bylo v pravé rejdiště — neboť hoši se svých míst poklusem nastupovali k náradí a tolik set hochů, sem a tam v různé směry běžících, ta náhlá změna, z pěkně vyřízených řad obrovský chomáč, v němž jednotlivci různými směry spěli na vykázaná místa, chomáč připomínající pravý roj včel a v krátké chvíli již opět vyřízené řady u náradí — to vše působilo na diváky mocněji, nežli ten nejpřesnější nástup. Na dané znamení začala družstva dorostu cvičiti na různém náradí a s politováním musím říci, že mne tato ukázka výchovy zarazila. Bylo viděti chlapce útlého věku pokoušeti se o sestavy, které byly daleko nad jejich síly, bylo viděti cviky na bradlech, o jaké pokoušeti se mají jen cvičenci dospělí, viděl jsem malé chlapce pokoušeti se o cviky, při nichž prsní svaly (pectoralis) jsou nadmíru napínány, což musí býti na závalu vývinu hrudníku; viděl jsem na hrazdě chlapce pokoušeti se o velpřemyky a chvěl jsem se obavou, že některý ten chlapec s hrazdy se utrhne a před tváří tisíců potvrdí to, co o tělocviků do světa šíří naši nepřátelé, že pěstujem tělocvik pro okázalost, že vychováváme akrobaty, při čemž cvičence vydáváme stále nebezpečí těžkého úrazu. Na štěstí však nic podobného se nepříhodilo, ale přes to cvičení na náradí na diváky žádoucím dojmem nepůsobilo. V úsudku tomto nejsem osamocen — souhlasili se mnou i četní bratři cvičitelé — stejný náhled pronáší i br. K. Vaníček, který v posudku svém praví: "Jakkoli rušný život na cvičišti projevoval jarost a ukazoval dobrou secvičenost, přece nás nepotěšil. Viděli jsme opět to, proti čemu bojujeme. Cvičení vrcholová, nehodící se vždy pro dorost. Provedení bylo špatné, ohnuté ruce, skrčené nohy, pokroucený trup, byly jich charakteristikou. — Což nečtou bratři cvičitelé pokynů a neznají "Cvičební přílohy Věstníku Sokolského", v níž se nalézá hojnost cvičení pro dorost vhodných?" — Patrně mají bratři v Čechách s některými cvičiteli stejné potíže, jaké máme my v Americe a sice, že bratři, jimž svěřen jest úkol bděti nad tělesnou výchovou mládeže, pokynů, výstrah a poučení nečtou aneb čtou-li, že jich nedbají, jsouce příliš povznešeni nad veškeré poučování. Vysilujícími cviky na náradí olupujeme dorůstající mládež o značný fond jejich životní síly, kterou ona potřebuje ku svému vzrůstu, ku svému vývinu — přílišné napínání svalstva, jmenovitě tam, kde to napínání jest jednostranné, kde cvičitel má před sebou jen ten jediný cíl, naučiti chlapce nějakým cvikům na náradí, zaviňujeme, že klenutá hrud' u vyškolených boreů jest výjimkou, na místě aby byla pravidlem. A ještě jeden zjev při tomto vystoupení dorostu překvapoval a sice, že při skocích lehký, svižný běh, pěkný skok, pravidelný doskok, byl v tom množství chlapců pravou vzácností.

A přec běh, skok, pružný doskok jsou věcmi ve výchově dorostu tak důležitými, pro život potřebnými, cvičením pěknému běhu tak působíme na sílení dýchacích ústrojí, sílíme srdce v době jeho vývoje — že právě tyto eviky mají býti základem v tělesné výchově mládeže a traplivě působí, vidíme-li, že to, co jest tak důležitě, pro všestranný vývin nevyhnutelno, jest zanedbáváno a že věnuje se tolik času a pílě takovým cvičením, kterým věnovati se má až teprv, když pozvolnou, pečlivou, na základech hygienických založenou výchovou tělesnou dorostence na taková cvičení jsme byli náležitě připravili. Mluvil jsem o tomto zjevu s některými předními odborníky tamními, kteří vysvětlili jej tím, že rozmach sokolské věci jest tak ohromný, tak náhlý a neočekávaný, že nedostává se vyškolených učitelských sil a tu výchova mládeže po většině spočívá ještě v rukou bratrů, kteří sice s ochotou a láskou pracují, ale nedostává se jim všestranného vzdělání odborného. Proto také Obec s velkým nákladem pořádá cvičitelské běhy a doufejme, že i zde nastane záhy žádoucí obrat k lepšímu. Láska k věci sokolské vykonala v Čechách již mnohé divy — ona zajisté záhy docílí i toho, aby výchova mládeže oetla se na té pravé cestě. Program zakončen byl cvičením kůžely dorostu — a ač příliš složité sestavy pro tak velký počet chlapců, z nichž mnozí prozrazovali nedostatečné ovládnutí nářadí, byly vzornému provedení na závalu, přec jen celek působil pěkným dojmem na tu část' obecnstva, která přes to, že program byl dlouhý, vytrvala na svých místech až do konce, kdy večer již hotovil se rozestřítí nad sletišťem svůj temný závoj.

Účel našeho poslání.

První den týdne předšletového — pondělí — a my sešli se v Sokole na Žižkově, abychom pokračovali ve svých cvičeních. A tu, nežli budu pokračovati v dalším líčení našeho pobytu v Praze — naši práce přípravné — vidím se nucena promluvití několik slov o tom, proč zvolil jsem jako jedno z našich cvičení ukázkových tři tak zvané tělocvičné tance. Věděl jsem zcela dobře, že v četných kruzích odborných v Čechách (ano i v jiných zemích) proti těmto evikům panuje zakořenělý předsudek, nebylo mi tajno, že pohlíženo jest na ně s nevolí jako na eviky "baletní" (!), nečekal jsem, že líbiti se budou všem a každému — ano přiznávám se zcela upřímně, že neočekával jsem projevy pochvaly a souhlasu ani tam, kde se projevů takových našim evikům dostalo. Očekával jsem více projevů nepřívětivých, nežli příznivých — ale to mne neodstrašovalo. K vůli pochvale jsme tu dlouhou cestu nevážili. Mým účelem bylo ukázati jaký stupeň elegance, lehkosti a **vytrvalosti** lze eviky těmi vypěstovati v poměrně krátké době — neboť většina cvičenek počala eviky ty systematicky cvičiti, až když družstvo šletové bylo sestaveno. Uhlazenost — lehkost — vytrvalost našich Sokolek byla sice obdivována všeobecně, ale tu zase slyšel jsem poznámky a otázky, na které až do omrzení byl jsem nucen podávati odpovědi a vysvětlení: "A což u vás jen tančíte a evi-

čení na nářadí nepěstujete?" A přec tolikrát již bylo psáno, tolikrát již bylo se strany naší vysvětleno, že tělocvičné tance naše jsou pouze jedním z odvětví naší ženské výchovy tělesné, že eviky těmi snažíme se u žen vypěstovati to, co ženu krásnou činí a věnujeme-li v cvičebním večeru půl hodiny cvičení síly na nářadí, neopomíjíme vždy v následující čtvrt neb půl hodině tělocvičnými tanci působiti k tomu, aby ženy naše osvojily si též jistý stupeň žádoucí uhlazenosti. "Ale," namítáno bylo zase, "to, co zde vidíme, není cvičení — to jest balet!" Cheeme-li však podati ukázkou nějakých eviků, zajisté snažíme se podati ukázkou takovou, aby cvičenky neb cvičenci mohli ukázati v nich vrchol svojí vyspělosti — nepředstupujeme tudíž před veřejnost s obyčejnými prvky, ale cvičitel snaží se podati ukázkou, jak jednoduché prvky sestaviti lze v ladné, harmonické sestavy. Viděl jsem v Praze ženy prováděti na nářadí taková cvičení vrcholová, o jakých se nám v Americe ani zdáti nesmí — nebyl bych tímtež právem mohl říci: "To ale nejsou již cvičení tělesná — to jest již akrobatika!"? Stanovisko mé v otázce ženského tělocviku jest jasné — projevím jsem je dosti srozumitelně — jak za to mám — v knize "Tělocvik", která jest přec v odborných kruzích v Čechách značně rozšířena, věřím v cvičení na nářadí, ovšem v cvičení taková, která jsou pro ženy vhodná, věřím v cvičení taková, při nichž žena ani v tělocvičně nezapomíná, že jest ženou; věřím, že k vypěstění síly a vývoji všestrannému cvičení na nářadí jest nevyhnutelné — ale věřím též, že věnovati se musí značná pozornost cvičením takovým, jimiž vedle síly pěstujeme u žen též lehkost a vytrvalost a kterými činíme cvičební hodiny žen poutavými, aby našly v nich nejen obrození tělesné, ale též osvěžení duševní. A ještě jiná příčina učinila ze mne příznivce a zastance eviků těchto: jest to jejich přitažlivost. Podávejme na jedné straně ukázkou eviků nářad'ových — na druhé ukázkou rytmických eviků tanečních a pozorujme pak, kterými ukázkami více žen pro tělocvik získáme. Výsledek, jaký eviky tyto měly na neobyčejný rozvoj tělesné výchovy žen v Americe, mluví tu za mne. Tak jako eviky na nářadí nesnažíme se vychovati akrobatky, tak také eviky tanečními nesnažíme se odchovávat pouze tanečnice — jedno doplňuje druhé — sloučení těchto dvou způsobu výchovy tělesné uvede tělesnou výchovu žen na tu pravou cestu — a to jest mým nejuvážlivějším přáním! Ač projevy pochvaly neb nesouhlasu jsou mi lhostejnými tam, kde dlouholetá zkušenost potvrzuje stanovisko, jaké jsem v otázce ženského tělocviku zaujal, přec jen ochotně přiznávám, že ze všech těch nadšených projevů pochvaly a obdivu, jimiž byly naše cvičenky zasypávány, nadmíru milým byl mi výrok jednoho z předních českých odborníků, br. Aug. Očenáška, který po první zkoušce v Žižkovském Sokole pravil: "Na cvičeních vašich je viděti, jak působí i na ducha, neb zřítí jest zanícení v obličeji každé cvičenky." — Výrok ten potěšil mne proto, poněvač oko zkušeného odborníka samo postřehlo to, nač při cvičeních prostných

vždy kladu takový důraz a sice, že cviky prováděné vyvolati musí ohlas v duši — že vzbuditi musí v nás pocity radosti — že s obrozením tělesným kráčetí musí ruku v ruce i obrození duševní. Není tudíž správným výrok, jak se jeden list vyslovil, že "bude nutno rozhodovati o tom, jak máme české Sokolky chápati — zda-li jako české ženy nebo české tanečnice . . ." Až odborné kruhy české budou otázkou tělesné ženské výchovy vážně se zabývati — a doba ta není daleka — nebudou — lépe řečeno nesmí uvažovati o tom, "mají-li české Sokolky chápati jako české tanečnice, jako nebudou uvažovati o tom, mají-li české Sokolky chápati jako české akrobatky. — Nebudou ženu přispůsobovati mužskému náradí — ale přispůsobí náradí ženě — budou dbáti toho, aby žena i v tělocvičně zůstala ženou — budou cvičební látku upravovati tak, aby hlavním cílem tělesné výchovy žen vedle síly byl zdravý všestranný vývin — při tom nebude též opomenuto těch důležitých cviků, které vyvíjí vedle vytrvalosti i uhlazenost, a to jsou cviky, které přináším jako příspěvek k řešení otázky tělesné výchovy českých žen a ne jako cviky, kterými bych chtěl nahraditi cviky ostatní!

Naše přípravy.

První den evičili jsme v Žižkovském Sokole bez hudby, neboť br. Weidman, který s uznání hodnou ochotou slíbil naše cvičení na klavíru doprovázeti, posud nebyl uvědoměn o tom, v kterou hodinu evičiti budeme. Jelikož tělocvična jmenovaná propůjčena byla též družstvu Župy Fugner-Tyrš a bratřím Slovákům, byli jsme nuceni evičební hodiny upravit tak, bychom jedni druhým nepřekáželi (Z technické komise před naším odjezdem bylo nám oznámeno, že propůjčena nám bude tělocvična pražského Sokola, kde bychom mohli cvičení nerušeně se oddati, a co zavinilo, že všichni musili jsme používatí tělocvičny Sokola na Žižkově, kde jsme si navzájem překáželi, není mi známo.) Jelikož očekával jsem, že budeme moci nerušeně evičiti po celý den a zde musil jsem spokojiti se jen několika půl hodinami, nebylo možno veškerá cvičení procvičovati tak do všech podrobností, nahražovati, co bylo dříve promeškáno. Cvičení Sokolů na př. navicoval jsem až posud jen tak v nárysu, neb očekával jsem, že tu kostru pak budu moci snadno "obložiti" cviky dalšími a provésti celé evičení tak, jak bylo původně sestaveno — ale člověk míní a okolnosti mění a když viděl jsem, že jiná družstva dychtivě čekají, "brzo-li budeme hotovi," obmezil jsem se jen na nejnnutnější, t. j. opakování jen toho, co již na lodi bylo naevičeno. Na žádost některých členkyň technické komise oznámeno bylo, že evičení naše jest odborným kruhům přístupno a tu od úterka až do posledního dne byla tělocvična četnými odborníky i odbornicemi hojně navštěvována a Sokolky i Sokolové klidili za své cviky hojnou pochvalu. I cizí hosté přicházeli a po každém evičení bylo jak Sokolkám, tak i Sokolům vřele gratulováno. Jednoho rána, sotva že jsme začali evičiti, vstoupila do tělocvičny elegantní dáma v průvodu několika ci-

zích paní a zaujímá vykázané místo. Cvičen "tennis", hudba hraje americké písně a dáma jeví neobyčejný neklid. Mezi evičením na ni chvílemi pohlédnu a vidím, že na ni evičení i hudba působí zvláštním dojmem. Konečně hudba spustí "Dixie" a dámě kanou bohaté slzy po tvářích. Po evičení nadšeně tleská, pak přistupuje ke mně a představuje se. "Jsem Mrs. Brittain, choť zdejšího konsula," praví, "slyšela jsem o Vašich evičeních, ale překvapili jste mne nad očekávání." Pak spěchala mezi Sokolky, jimž srdečně pravice potřásla a bavila se s námi téměř hodinu. Paní Brittainová jest rozená Jižanka a jest tudíž pochopitelné, že píseň "Dixie", kterou jeden oddíl našich evičení byl provázen, v daleké zemi tak mocně na ni působila.

Vše šlo hladce — až konečně stihla mne nemilá zpráva, že hudba pro naše cvičení nebyla pro kapelu posud rozepsána. Co činit? Cvičit na sletišti bez hudby? Co týkalo se mé osoby, byl bych býval ochoten, ba byl bych býval tomu velice povděčen, kdybych vystoupení na sletišti byl mohl se vzdáti; věděl jsem, že evičení naše na ohromném sletišti nelze k plné platnosti přivésti, že na tom obrovském prostranství "se ztratí" — že ani odborníci z takové vzdálenosti nejsou s to je správně a spravedlivě posouditi — ale vrcholem touhy Sokolek i Sokolů našich bylo, též na sletišti činně účastniti se toho velikého svátku Sokolstva a o tu jejich radost jsem je oloupiti nemohl. Tušil jsem, že vystoupení naše na sletišti bude jen pouhou formou, ale touha našich sester a bratří, objeviti se též na sletišti, byla tak mocnou, že jsme počali činiti rychle kroky, aby hudba do sletu — tedy za dva dny — byla rozepsána. Věc slíbil obstarati br. Weidman u jistého kapelníka, ač nemohl slíbiti, že vše v čas bude hotovo. Tak oddali jsme se dalšímu evičení v naději, že přes toto nedopatření vše dobře skončí. Já však od chvíle té neměl klidné chvíle — a nenalezl jsem potřebného klidu a odpočinku ani tenkrát, kdy po půlnoci hledal jsem zotavení v spánku; ten se více nedostavoval. Mně samotnému by to vše bylo úplně lhostejno — podati ukázkou cviků našich před užším kroužkem odborníků, při tom promluvíti o evičeních těchto, zodpovídati námitky a promluvíti, jaké výsledky způsob evičení těch měl u nás na celý "ženský svět" — bylo by mi stačilo a mělo by větší výsledek, nežli vystoupení na tom ohromném prostranství, kde uplatniti lze evičení jen ve velkých massách. Ale ta touha těch sester — těch bratří — bude splněna? Nezklamu je? Tyto otázky vířily mojí hlavou celé noci a já nebyl s to nalézt na ně odpovědi. Ký div, že když uchýlil jsem se do rozkošných Roztok, doufaje zde naléztí žádoucího klidu, uvítala mne dobrá žena moje zděšena otázkou, nejsem-li těžce nemocen?

Den "zkoušky".

Dostavil se pátek, kdy odbýván byl závod o přebor a zbytek věnován býti měl zkouškám na sletišti s hudbou, neb bylo mi řečeno, že hudebniny budou odevzdány br. kapelníkovi Hermanovi. V pátek bylo nám totiž zděleno, že hudba jest roze-

psána — a hned mi také podán byl za ni účet. Za jiných okolností bych se byl účtu takového zhroutil — ale v této chvíli jsem neviděl obrovskou tu číslíci — měl jsem jen radost, že vše je hotovo. (Účet za rozepsání hudby přes můj protest zapravilo předsednictvo Č. O. S.) Půjdu na sletišť, kde vše již zkouší. Zkoušejí s hudbou své eviky Slováci, Rusové a Rusky (vedení br. Erbenem) a když přišla řada na nás, přistoupím k bratru kapelníkovi, který uvítá mne otázkou: "Bratře Č., kde máš hudbu?" Líčiti, jak mi při této otázce bylo, bylo by zbytečno — předně bych toho nedověděl a za druhé jest zbytečno rozebírat věci, náležející minulosti. Nedorozumění zaviněno bylo tím, že hudebník, jemuž byla hudba naše k rozepsání svěřena, odevzdal tuto do sletové kanceláře na místo bratru kapelníkovi — a docíliti telefonické spojení z Letné s kanceláři nebylo možno. "Zkoušeli jsme" tedy bez hudby — a já při tom zkoušení prodělal zkoušky dvě. Jednu s evičenkami a evičenci a jednu ve svém, již tak dost rozrušeném nitru. Po takovém chvatu — starostech — úzkostech — dnes, kdy vše mělo býti odbyto a my mohli opět klidně oddechnouti — hudba hledala nás v kanceláři a my čekali na ni na sletišti. A tu nové připomenutí pro budoucnost: hudbu vždy pro orchestr rozepsanou přinést s sebou! "Snad tu hudbu do rána najdeme" — těmito povzbuzujícími slovy provázen, opustil jsem v pátek večer sletišť.

* * *

Sobota — časně ráno závody a odpoledne první den slavnostní na sletišti. Jelikož bylo nám oznámeno, že máme býti připraveni na závoděšti již o půl sedmé hodině ranní, zburcoval jsem naše hochy před pátou hodinou a v půl hodině byli jsme na jednom žižkovském nároží, čekající na zahájení jízdy na pouliční dráze. Minuta mýjela za minutou — ale všude mrtvý klid — "kára" se neobjevovala a na naše dotazy vysvětlil nám policejní strážník, že v předcházející večer byli zřízení zaměstnání poněkud déle a proto snad že dnes asi vyjedou trochu později. Nová zvláštnost, nad kterou jsme se nemálo pozastavili. Co činit? Pozdě na cvičišť se dostavit nechtěli jsme za žádnou cenu a proto nezbývalo nic jiného, nežli rychle najmouti dvě drožky, které nás na Letnou ještě v čas dopravily.

Tam již panoval obvyklý ruch a nežli se naši borci převlékli, sledoval jsem průběh závodů. Pokud se cvičení na náradí týče, viděl jsem eviky vrcholové, se vzácnou jistotou prováděné — ale co i zde upoutalo zvláště moji pozornost bylo, že málo péče až posud věnováno jest pěkným seskokům s náradí. Který borec prošel již tak tělocvičnou školou, že s lehkostí provádí nejobtížnější sestavy na náradí, tomu již lehký, pružný seskok měl by býti věcí přirozenou. Na závoděšti spatřil jsem některé známé tváře — byl tu br. Čada, Starý, Štajner, Machovský — noví aspiranti championatu Svoboda, Pittl a mnoho jiných mně neznámých, z nichž se staviti se dá v budoucnosti znamenité družstvo pro

závod mezinárodní a tak tu a tam popásti se mohl zrak můj do syta na cvičení v každém ohledu vzorném. — Ale byli to jednotlivci, náležející k různým družstvům a když pozoroval jsem závodící družstva, nemohl jsem zbavit se vzpomínky na ty hochy, kteří z různých příčin nemohli v družstvo Nár. Jed. Sokolské vřadění býti. Jak nebezpečným soupeřem mohlo naše družstvo býti na závoděšti letenském r. 1912!

Na závoděšti.

Obraz, který se zrakům mým při ranních závodech objevil, mne překvapil — představoval jsem si jej poněkud jinak. Viděl jsem náradí, na kterém závoděno bylo, obklopené skupinami neevičících bratrů, čímž sledování závodů ze vzdálenějšího místa stalo se holou nemožností. Viděl jsem evičitele družstev státi těsně u soudců, čímž nepřimo musili působiti na známkování — ano, musil jsem patřiti i na takové výjevy, kde se strany vedoucího soudce bylo přímo domlouváno, že známkoval příliš nízko, kde po skončeném cvičení poukazováno bylo i na některé tělesné vady evičencovy, "na něž by měl brán býti ohled." Naši borci měli nařazeno, aby jediným slovem neprojeвили nespokojenost se známkováním soudce a budiž zde k jich etí zaznamenáno, že dle nařízení toho vzorně se zachovali. Já sám sledoval závody z povzdálí, abych jen pojistil se proti možnému podezření, že blízkostí svojí chei na toho nebo onoho známého soudce působiti — a zde objevily se takové obrázky, jaké zřítí jsem nikdy neočekával. Byli to sice jen jednotlivci, za něž celek nemůže býti zodpovědným, vím, že kdyby pořadatelé závodů něco takového byli postřehli, že by rázem byli zakročili — byly to některé "pathologické zjevy, před nimiž při takovém množství nelze se ubrániti," jak se jeden vynikající bratr vyslovil — ale já pevně věřím, že předejiti takovým zjevům možné jest. Jest pravda, že za jednotlivce, kteří hledají slávu ve vítězství svého družstva a té slávě (!) jsou s to obětovati vše — celek nemůže — ale přísné pravidlo přece jen takové "pathologické zjevy" by učinilo nemožným, a sice: a) pro závodní družstva, která čekají, až budou k závodu vyvolána, buďte opatřeny opodál závoděšti lavičky (kladiny by stačily) a na těch at' vyčkají, až dáno jim bude znamení, aby přistoupila k náradí; b) žádnému, který právě nezavodí, buď si on borec, vedoucí nebo náčelník družstva, nebudiž za žádných podmínek dovoleno překročiti vytčené hranice závoděšti, neb dokonce stát těsně za soudcem, aby sledoval jeho souzení. Tato dvě opatření by stačila, aby zjevy takové se více neopakovaly; závoděšti by poskytovalo lepší pohled, neb nestály by tam stále zástupy neevičících mezi evičícími, obecenstvo mohlo by cvičení sledovati, soudcové zbaveni nepřímého vlivu, soudili by dle svého dobrozdání, neboť nemá každý dosti mravní síly, aby vlivu na blízkou stojícího evičitele nepodleh a celek tak činil by dokonalejší dojem pravé, ničím nerušené sokolské kázně.

Závodní řád.

Društvo Nár. Jed. Sokolské bylo pojednou svoláno k závodu a tu měl jsem příležitost osobně přesvědčiti se, jaké křiklavé nespravedlnosti dopouští se závodní řád Č. O. S. na ubohých borecích. Upozorňoval jsem na řád tento dříve, nežli jsme rozhodli družstvo k sletu vyslati — cítil jsem, že řád ten jest krutý a závody můj náhled o řádu závodním potvrdily v plné míře. Vyškolený borec zde jest ve velké nevýhodě vůči borci méně vyškolenému; borec první třídy může získati za svoji píli, svědomitost, za svoji námahu **buď nejvyšší počet bodů** nebo **nulu** — slabší borec triumfovati může nad borecem první třídy, když tu nulu překoná dvěma — čtyřmi body. Přechťme si některá ustanovení a shledáme, jak závodní řád těmi nulami plýtvá, jak jimi přímo hýří. Snadné jest pro borce, který celá leta svědomitě na závod se připravoval, odnésti si za svoji píli a vytrvalost jen řadu nul!

Tak tedy závodní řád mezi jiným ustanovuje, že:

“Zamění-li se při cvičení stanovený prvek jiným, třeba by prvek stanovený potom připojen byl, pokládati sluší sestavu tuto za sestavu jinou, která známkuje se nulou.

Přidá-li závodník něco, co do sestavy nepatří, neb vynechá-li, co předepsáno jest, platí totéž, co v odstavci předešlém ustanoveno bylo.

Cvičení výskokem, výsedem neb dotykem přerušené klassifikují se nulou.

Mýlka v obratu má za následek, že cvičení klassifikuje se nulou.

Zamění-li se při cvičení švih tahem neb naopak, známkuje se výkon nulou.”

Borec první třídy provede tedy některé cviky s jistotou, elegancí — ale špatný hmat, smeknutí, nedostatečný kmih mu dokončení sestavy pokazí, mylný obrat, a soudec musí zavřítí oči nad tím, co borec provedl, soudec nesmí odměniti ničím tu sílu, ten nejvyšší stupeň elegance, jakou projevil na počátku sestavy; nehoda, která dokončení sestavy přerušila, omyl v obratu, znamená dle stávajícího řádu víc, než-li ukázka úžasné vyspělosti, dlouholeté pilné přípravy, kterou borec projeví na počátku sestavy, a soudec odměňuje borce nulou. Následuje borec slabý, který s patrnou námahou jednotlivé prvky provádí, nevidíme u něho dostatek síly, sebeovládání, jistoty — ale on sestavu dokončí, jinými slovy “dodře” a odnáší si — odměnu! A kdyby počet jeho bodů byl sebe nižší, přec jen překonává tu nešťastnou nulu, kterou odměněn byl borec nejlepší! Tento závodní řád jest krutý, jest nespravedlivý, a pokud řád ten bude v platnosti, budu vždy k sdružení našemu volati: nevyslejte za moře k závodům borece, z nichž odcházeti budou s pocitem trpkého zklamání, z nichž vraceti se budou s vědomím, že jejich svědomitá práce, dlouhé přípravy, a vzácná vyspělost budou posuzovány tak nespravedlivě. Zaslouženou porážku snese každý Sokol klidně, mužně, ale pocit nezaviněného nezdaru

pálí — a pálí tím více, když s pocity takovými odcházíme ze závodního sokolského!

Závody.

Úspěch, který zde s největším uspokojením zaznamenáván jest, že u všeho náradí i při prostných “za vzhled a chování” obdrželo družstvo naše nejvyšší počet bodů. Nedostává se mi času, abych každé jednotě zvlášť podával zprávu o chování jejich vyslance — budiž zde za všechny poznamenáno, že od první chvíle, kdy jsme se v New Yorku sešli až do té chvíle, kdy družstvo v Praze bylo rozpuštěno, jediný člen nedal mi příležitosti k stížnosti nejmenší — žádný z nich ani na chvíli nespustil s myslí, proč byl do Prahy vyslán a co jest od něho očekáváno — chovali se co praví Sokolové na závodisti a co praví gentlemani mimo závodisti a přeji si, aby v budoucnosti náčelník neb vedoucí mohl o družstvu N. J. S. podati veřejně zprávu s takovým uspokojením, jak podávám ji dnes já.

Družstvo naše přistupuje k hrazdě — která byla vyvolena jako “náradí volné” a Rud. Novák předevičuje následující naši volnou sestavu:

Z visu kmih dvojechmatem (levá podchm.) — u zákmihu přechmat pravou skřížmo do podchmatu — na konci předkmihu celý obrat v pravo a vzepření do podp. v předu (přechmat pravé do nadechmatu) — veletoč na zad (dvakrát kolem) — velvýmyk — podkmihem celý obrat v levo do dvojechmatu — (levá podchm. pr. nadechmat) vzepření vzklopno — sešín napřed do vznosu (dvojechmatem) — průvlek do váhy ve visu v zadu — vzepření praporem v levo — váhou u visu v zadu (ruce poblíž) vzepř. praporem v pravo — přechmat levou do nadechmatu a vzepř. do podp. v předu — toč v podp. v předu na před — toč v podporu na zad, spád do visu vznosmo — vzepření vzklopno — odbočka na levo.”

Soudcové známkují nesnadnost sestavy nejvyšším počtem bodů (10) — však Novák má při spojování prvků nesnáze — jako vedoucí cvičí první a projevuje nervosu, ale šťastně dokončil a odnáší si za provedení 4! Následuje Hašek — stává se první obětí závodního řádu a odchází do řady s nulou. Paul již měl více důvěry v sebe a více sebeovládání, docílil 7, za ním jde Eiselt, náš tichý borec, který na vše pohlíží se stoickým klidem a tento jeho klid i zde byl mu věrným průvodčím a soudcové odměňují ho 8! Aug. Novák z Baltimore začal přímo nádherně — ku konci však ochabl a za provedení odnáší si 7! Přistupuje Stránský; již prvním kmihem činí smělý náběh na nejvyšší počet bodů — jistota, forma a elegance budí pozornost všech kolemstojících. Jeden český borec, vedle mne stojící, volá: “Hoši, na toho si dejme pozor!” — leč i na Stránským závodní řád své dílo vykonal. Nedostatečný kmih překazil dokončení sestavy a soudec neúprosně oznamuje: “nula!” — Hoši přistupují k bradlům a cvičí povinnou sestavu: Uvnitř bradel — z náskoku: podpor o pažích — předkmihem podpor o pažích vznesmo — zákmih — předkmihem kotoul nazad rozpažmo — předkmihem vzpor do přednosu — zvedáním trupu stoj o rukou vzporem — předkmihem kolo přednožmo snožmo v levo s celým obratem střídnořuč v levo nad levou žerdí —

zákmihem kotoul napřed prohnuté do vzporu a kolo zánožmo v pravo a přednožka v levo s půlobratem v levo (odbočka přes obě žerdě). — R. Novák narazil na jedno pravidlo závodního řádu a odchází s nulou! Haška potkává stejný osud a k našemu součtu přidává opět jednu nulu. Paul dociluje 8 bodů — Eiselt 9.5, tedy bezmála nejvyšší dosažitelný počet — Aug. Novák 6, Stránský 7! — Hrazda nám tedy přinesla dvě nuly a bradla též — a já těším se na koně na šír, na němž naši hoši projeví až posud lepší vyspělost a jistotu, nežli kterékoliv družstvo, co jsem jich na závodisti byl viděl. Cvičí se v pravo i v levo — obě cvičení známkována jsou zvláště a součet pak dělen dvěma, dává borci průměr. Povinná vylosovaná sestava byla následující: “Ze vzporu v předu na madlech: přešvih únožmo v pravo vně — přešvih únožmo v pravo na zad — kolo odbočmo v levo — kolo přednožmo v pravo se střídoručným přechodem na přední madlo a krk — kolo přednožmo v pravo — přešvih odbočmo v levo a přešvih přednožmo snožmo v pravo do předu do vzporu v zadu na madlech — přešvih únožmo v pravo na zad — přešvih únožmo v levo na zad — kolo přednožmo v levo — přešvih zánožmo snožmo v pravo a přednožka v levo po předu přes hřbet (pr. bok u koně).” — Rud. Novák nabývá klidu a tím ve cvičení i více jistoty — cvičení v pr. 8½, v l. 6, průměr 7.25. Hašek rozmrzen nad dvakrát hlášenou nulou, přistupuje k náradí s výrazem, jako by mu bylo jedno — dostati o jednu nulu více nebo méně; zdá se, jako by byl pozbyl veškeré chuti k závodění, a cvičí jen, aby vyhověl výzvě — a duševní jeho nálada jeví se ve cvičení: odnáší si třetí nulu. Paul v pravo 8, v levo 8, průměr 8! Eiselt v pravo 10 (nejvyšší počet!), v levo 9 — průměr 9.5. Aug. Novák v pravo 4, v levo 0! — průměr 2! Stránský v pravo 0, v levo 7 — průměr 3.50!

Následují kruhy a cvičena jest tato povinná sestava: “Svis — vzepření tahem souruč do přednosu — zvolna toč prohnuté napřed — sešín napřed prohnuté do svisu střemhlav — zákmih — předkmihem výmyk předem — předkmihem spád nazad do svisu vznesmo — výkrut nazad a předkmihem překot nazad roznožmo do stoje na zemi.” — R. Novák 7.5, Hašek 4, Paul 8.5, Eiselt 9, Aug. Novák 8, Stránský 8. Jediné náradí, které nám nepřineslo nulu!

Prostná: R. Novák 8.5, Hašek 9, Paul 9.5, Eiselt 9, Aug. Novák 9.5, Stránský 9.

Skok vysoký známkován jest dle stupnice a provedení a tu dociluje R. Novák 9, Hašek 7, Paul 9.5, Eiselt 9, Aug. Novák 9.5, Stránský 9.

Vrh koulí: R. Novák 10, Hašek 10, Paul 10, Eiselt 10, Aug. Novák 10, Stránský 10.

Nejvyšší počet dosažitelných bodů celkem byl 80, naši borci jednotlivě obdrželi následující počet:

Rud. Novák56.25	čili 70.31%
B. Hašek30	čili 37.50%
F. Paul71	čili 88.75%
J. Eiselt73	čili 91.25%
Aug. Novák61.5	čili 76.88%
V. Stránský46.5	čili 58.13%

Celkem získalo družstvo 356.75, čili 71.35 proc. bodů.

(Podrobný výsledek závodů jak na náradí, tak i v závodech mimořádných naleznou bratři na jiném místě.)

Před slavnostní chvílí.

Kolikrát jsem během ranních závodů přeběhl rozsáhlé cvičiště, abych zvěděl, byla-li hudba br. kapelníkovi dodána a kdy budeme moci své ukázkové cviky zkoušeti, pověditi nedovedu — ale dráha, kterou jsem to dopoledne přeběhl, překonala by běh marathonský. Hudba byla dodána a novina ta dodávala mi dostatek nových sil, že jsem tělesnou únavu nepocit'oval. Ale zkoušeli Rusové, Slováci a jiní a jiní — a my stále čekali. Konečně mi kapelník br. Herrman oznámil, že na zkoušku už nelze pomýšleti, jelikož blížilo se poledne a hudebníci, kteří mají býti odpoledne v čas na místě, musí jíti k obědu. Na mne oznámení to účinkovalo jako hromová rána. Sokolky od rána od 8. hodiny čekaly na zkoušku, a já jim nyní oznámiti musil, že zkoušeti nelze. “Jděte k obědu!” řekl jsem, “a přijďte odpoledne.” Pohlédly na mne udivený — nevědouce, co to znamená, ale šly a za chvíli ztratily se mi v davu.

Co činit? Obtěžovat pořadatele závodů jsem nechtěl — měli tak dost plné ruce práce a plné hlavy starostí — stál jsem na závodisti a přemýšlel o tom, jaký asi bude výsledek našeho vystoupení odpoledne? O Sokoly jsem obav neměl — již dříve přišli jsme k náhledu, že musíme cvičit bez hudby (což bylo pro mne velkým zklamáním, neb jinak sestavujeme cvičení, chceme-li cvičiti při hudbě a jinak, kde na hudební doprovod netřeba bráti ohledu. O “šotyšovou” hudbu zdá se být v Praze velká nouze.) — Ale jak to dopadne se Sokolkami? Jest hudba správně rozepsána? Jsou dobře naznačeny části, které mají býti opakovány — jest rozepsána tak, jak jsme jí zvykli? Tyto myšlenky vřily mojí hlavou, když před 12. hodinou stál jsem na sletišti, obavou o zdar našeho vystoupení vysílen až na poslední čiv. V tom zazní hlas kapelníka: “Br. Č.! Nastup se Sokolkami — br. Vaníček nařídil, aby se zkoušelo dále!” Byl bych za to nařizení br. Vaníčka objal, kdyby náhodou byl býval na blízku a spěchám hledat Sokolky. Ale po těch ani slechu ani vidu. Hledám — hudebníci netrpělivě čekají a já po půlhodinném marném hledání vracím se s oznámením, že Sokolky v těch davech na cvičiště již se valících nalézt nemohu. “Co tedy dělat?” táže se br. kapelník. A tu napadla mne spásná myšlenka: “Přehrajte mi to,” prosím, “já cvičení znám a shledám snadno, je-li hudba dobře rozepsána — a je-li rytmus její, jako to naše — zvláště tennisové cvičení vyžaduje.” — “Dobrá!” br. Herrman na to — rozdá noty, hudebníci se chopí nástrojů a spustí. Ale zaznělo jen několik akordů a přichází br. Bílek se stížností, že závodní družstva závodí na sletišti v prostných a hudba že jim v provádění cvičení překáží. . . . Uznával jsem sám, že při zvucích hudby nelze prováděti cvičení,

která sestavena jsou v zcela jiném rytmu — nechtěl jsem, aby kdo měl té nejmenší příčiny k stížnostem na Čecho-američany a proto jsem odhodlaně k br. kapelníkovi pravil: “Nuže — budeme tedy odpoledne cvičiti bez zkoušky!” A po slovech těch šel jsem hledati tiché místo, abych nabyl opět trochu duševní rovnováhy a vyčkal tam chvíle, až bude dáno znamení k našemu vystoupení.

(Dokončení.)

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

PO DNECH SLAVNOSTNÍCH.

Opakujeme výslovně, že pokud se týče Sokolstva českého i slovanského byli jsme naprosto spokojeni v Praze i v celých těch našich drahých Čechách, jako líbil se nám ten dobrý lid venkovský, ten bodrý dělník, jenž dnes pokrokovostí svou nezadá nikomu! Těšili jsme se z rozmachu Sokolstva, těšili z ohromných výsledků jeho práce i přesvědčili jsme se, že šestý slet znamenal vlastně vyvrcholení úsilí sokolského, protože tímto rokem kladly se vlastně první základy pozitivní ku sražení se všech šiků slovanských prvním vystoupením Svazu Sokolstva Slovanského. Tu scházeti jsme jako N. J. S. nemohli a ukázky práce naší podány býti musely, třeba oběti byly sebevětší. Pokud nás se týče jsme úplně spokojeni, neboť víme, že posláni naše nevyznělo nikterak nadarmo, že jestli naši v mnohém byli nám vzory i nějaký ten vzor našeho úsilí, naši námahy a práce zanechali jsme v milé jen vzpomínce i těm našim tam doma . . .

Po úchvatných obrazech a hlubokém dojmu, který zanechala prostná mužů a žen na všechny, kteří jsme byli přítomni, bude asi velmi těžko ještě po stránce formální stupňovati. Není již snad myslitelný sytější obraz, než-li jakého jsme byli svědky, kdy tisíce rukou zasvištělo vzduchem, kdy zahrměla mohutná rána při připažení energiických dvanácti tisíc . . . Byla to řada ojedinelých obrazů, jež kmitala se v očích všem, kteří v počtu 120 tisíc přihlíželi ku evikům přesně vyhraněným a s neúprosým tempem předvedených. Také o Marathonu říci lze tolikéž a ký div, že vynořila se ihned po sletu otázka, zda-li bude lze něco podobného opakovati a zda-li slet vůbec ve větších ještě rozměrech pořádati se dá a kde? V Praze na Letné prý asi sotva bude. Z toho důvodu opatřili jsme si celou řadu skvostných obrazů i budeme přinášeti na místech těchto . . .

Nenáležíme s br. Čermákem k těm, kdož by se někam drali, aneb byli se snažili tu i onde stále jen mluvit a “řečnit!” Naopak **nám záleželo pouze a výhradně na práci a studii všeho co třeba, aby i nám prospělo se jako celku.** Z toho důvodu navštívili jsme celou řadu ústavů, kliniky a jiné instituce a rozumí se hlavně i Sokolny, pozorovali jsme účinky těloeviku na tkáň lidskou se stanoviska lékařského v museích a různých ústavech tělocvičných i sbírali materiál, seč jen bylo lze a to již v té době, kdy poslední praporové stožáry zmizely z ulic pražských, kdy mizely poslední známky slavnostních dnů, ve chvílích, kdy i poslední účastníci návštěv pražských

rozjeli se do svých domovů, kdežto naši Američané, bratři a sestry vyjeli si na venek, aby dne 4. července v Praze znovu se sešli a to k oslavě amerického svátku. Sami jsme tu nebyli, protože po práci ve sletové kanceláři byli jsme již dosti znaveni a pak čekala nás ještě práce rozebrání výstavky naší a odeslání různých předmětů i rozřídění co zpět zůstatí má a co nikoliv. Mezi tím studovali jsme posudky cizého tisku, neboť víme, že někdy vedle skutečného nadšení a obdivu jest i také trochu taktu k hostiteli a nejtrvalejší styky ve skutečnosti bývají hodně málo romantické. Tisk český oplýval ovšem nadšením a jestli se zdálo, že snad Francouzům věnoval více pozornosti jako členům velikého národa, neďte se, neboť my “z dále” jsme vlastně jejich nejbližší. Na finančníky francouzské však vliv slavnosti pražské rozhodně neměly, když jednalo se totiž o půjčku města Prahy. Jak vidět pouhá prosa životní — a obchodní jsou věci mrzuté a my praktičtí lidé vždy dle toho sondili i přijímali zvěsti tisku. Tak trochu jiné bylo však následující o slavnosti čtvrtého července. Vyjímáme pouze co se hodí a pro nás mělo zajímavosti:

“**Slavnost amerických Čechů na Žofině 4. července** konaná patří k nejlepší. Odpůldne uspořádan koncert, večer ve velkém sále Žofinského ostrova jádro celé oslavy. Za hojně účasti zámořských krajanů a pražského obecnstva pozdravil občany Spojených Států americký konsul obě. Brittain, který v anglické řeči pravil mezi jiným:

“Před pěti lety bylo mým potěšením setkati se zde v tomto krásném, hlavním městě království Českého s Čecho-Američany a to též při příležitosti oslavení našeho národního svátku, 4. července. Před mnou stojí občané Spojených Států — občané rodem i naturalisovaní — ale obojí stejně věrní té velké zemi za Atlantickým oceánem, zemi, která od doby Washingtona až k Taftovi měla vždy na zřeteli svobodu, spravedlnost a rovnost. (Potlesk.) Mírumilovná země, ale zároveň země, která jest vždy připravena bojovati pro zásadu a nemiluje křivdy. Země, která jest spravedlivá ke každému, jež nehledí na postavení a majetnost osoby. Země, která umožnila, by Jackson a Lincoln byli presidenty, by Grant a Lee byli postaveni v stejnou řadu s nejlepšími vojevůdci moderní doby; země, která nám dala Edisona, největšího žijícího učence, a Bryana, jednoho z největších řečníků.” (Bouřlivý souhlas.)

Vylíčov historii Spojených Států praví: “Naše největší zkouška byla v r. 1861, když rozdvojena byla naše vlast a propukla největší občanská válka moderního času; ale dnes jsou Jih a Sever pevně spojeny. — Od malého začátku náš vývozní průmysl vyrostl tak, že dnes překročíme 2,000,000,000 dolarů.

Jest škoda, že mnoho Evropanů o nás dobře ne soudí a to proto, že neznají nás, ani naši zem, ani to, co učinilo naši zem tak velkou a pokročilou; oni znají málo o našich velkých mužích at’ jakéhokoliv povolání, málo o našich školách a universitách, kde jest si roveň boháč i chudák. Naše krásná města, městečka, hory, řeky a domovy, se vším, co může

národ učiniti št'astným a spokojeným, jsou velice málo známé. Cestovatel, který viděl New York a myslí, že viděl Ameriku, jest velice na omylu; my z Ohio, Illinois, Minnesoty, Marylandu, Nebrasky, Texasu, Kalifornie atd., víme, že tomu tak není.

Jest možno, že dnes mám poslední příležitost naše česko-americké občany v Praze vítati. Jsem v Praze již pět let a než přejde příštích pět let, možná že budu někde jinde v konsulátních službách. Však at' jsem kdekoliv, chci vás ujistiti, že přátelství, které se utvořilo mezi námi za rozličných okolností, patří mezi nejkrásnější upomínky z mých 14 let v konsulátních službách. Jestli jsem byl dříve hrd na naše české občany, když přijel jsem do Prahy, jsem dnes hrdější. (Potlesk.) Tím, že jste se dnes zde shromáždili v tak velkém množství, dokázali jste svou oddanost vlasti a praporu, které tak milujeme a pro které bychom dali životy a majetky své. My všichni jsme se radovali z krásného cvičení Sokolů, z jejich vzorné disciplíny a pořádku. Nám příjemné bylo pohostinství a důkazy lásky ode všech a proto se jménem všech Američanů, kteří jsou zde, obracím k slavné městské radě pražské a ke všem Sokolům a děkuji srdečně za jejich pohostinství a důkazy velké lásky. Na zdar!" (Bouřlivý, dlouhotrvající potlesk.)

Za americké Čechy poděkoval v anglické řeči konsulovi Brittainovi vůdce boreů a učitel tělocviku na veřejných školách br. Čermák z Chicaga. Milujeli český lid americké vlajky, tyto symboly svobody a humanity, pak dlužno vzpomenouti, že za tytéž zásady bojovali Čechové již před několika sty lety, ba za ně i v americké občanské válce v bitvě u Gettysburku krváceli. Jako muž, který miluje svoji ženu, ctí i starou svoji matku, tak i my lneme upřímně ke staré své vlasti. (Bouřlivý, dlouhotrvající potlesk.)

Když utiřila se bouře souhlasu, provedlo osm Sokolek z Chicaga ukázky tělocvičných tanců amerických, mazurku, valčík a polku. V uzavřené místnosti jejich pohyby daleko více vynikly než na rozsáhlém cvičišti leténském a doznaly dokonalé jejich cviky i vedení bra. Čermáka všeobecného uznání.

Mladistvá Američanka R. Kožená z Chicaga přednesla vzpomínku amerických Čechů od dra. Vojana, načež promluvil ještě Kysela z Clevelandu česky a anglicky universitní profesor Miller z koleje Ollivet, Michigan.

Prof. Miller pravil v podstatě: "Studujícímu a učiteli sociologie, jenž se snaží vyložití hnutí společnosti a míti na ně v jisté míře vliv, nemůže být než velikým potěšením mluvit zde, v tomto místě, kde právě před pěti sty lety Jan Hus hlásal veliké zásady reformy, a v této zemi, z níž vzešel světový vychovatel Komenský. Jsme zde v přítomnosti dějin, jež musíme respektovati. My Američané někdy jsme viněni, že nemáme dějin, však to jest dějinná udalost, kterou právě slavíme. Dlužno pamatovati, že dějiny nejsou věci času, nýbrž udalostí. Dospěli jsme daleko v Americe. Roku 1620, roku bitvy na Bílé Hoře, přistáli v Americe poutníci, přicházející

za stejným účelem, za nějž Čechy zápasily. V posledních deseti letech máme v Americe více historie, než jí bylo kdy před tím v kterékoliv zemi ve sto letech, a v posledních šesti měsících máme jí více než si lze mysliti. Lidé smejí se tomu, co se stalo nedávno v Chicagu a Baltimore, ale tak pěstujeme historii.

Jsme také viněni, že nemáme idealismu a uměleckého zájmu Evropy, že bažíme pouze po penězích, ale není lidu s větší nesobeckostí a veřejným duchem.

Máme své otázky a řešíme je. Zangwill nazval Ameriku tavícím kbelíkem světa, "v němž všechna plemena, jazyky, náboženství, nenávisti a předsudky se taví, aby se z nich stali Američané."

Někdy se vyskytuje v Americe otázka, můžeme-li míti tolik nového lidu, a je-li věrnost k Čechám na místě, však myslím, že právě jako ten jest lepším občanem, kdo miluje matku, tak každý kousek náklonnosti, kterou máte k Čechám, činí vás lepšími Američany.

Demokracie jest těžká forma vlády. Žádné americké město z polovice tak veliké není tak pořádné a bezpečné jako Praha, ale cítíme, že se můžeme brzy o tuto věc postarati. Vy nám k jejímu vyřízení pomůžete. Sokolské ideály jsou to, čeho potřebujeme.

V Americe vyjadřujeme své nadšení slovem "hurrah", jež nemá významu. Cítím, jakobych adoptoval pro náš prapor slovo, jež jej pozdravovalo všady v Praze v posledních několika dnech — "Na zdar!"

A zase objevilo se osm sester z chicažské jednoty a provedlo tenisový rej s raketami, za doprovodu americké písně Yankee doodle. Sympatická melodie této písně zněla kdysi v dešti kulí v americké revoluci. Složil ji jistý anglický kapitán na sesměšnění amerického vojska. Dnes památná tato píseň řídí ladné obraty amerických Sokolek.

Po cvičení amerických děv provedli borci pražského Sokola devítice pod vedením místonáčelníka br. Muellera.

Dlouho do noci potrvála srdečná nálada při koncertě sborů trubačských, kapely bra. Hermana, pěveckých kroužků a kapely měšť. granátníků. Žofín tonul ve slavnostním pohádkovém osvětlení."

Slavnost tato Američanů jak viděti dopadla dobře, jako velice dobře působilo již na lodi naši, když my Čecho-Američané vzpomněli si způsobem nanejvýš vhodným a připoměli druhým Američanům, spolucestujícím, že byl "den zdobení hrobů" tam doma ve Spojených Státech. O tom však dojísta již etli jste v tisku našem, jenž tentokrát zachoval se vůči Sokolstvu znamenitě a zvláštní zpravodajové našich denníků se drželi statečně, až na jednu smutnou, velice smutnou výminku, jež rozvířila hladiny veřejnosti české zvláště v Clevelandu. Byli jsme účastni porad s Národní Radou Českou, protože však u nás nevěříme v pouhé povídání, pouhé čtení takové a podobné přednášky o tom, jakž na příklad z Čech měla by se řešiti otázka vystěhovalecká, aneb jak dorost náš bychom si měli vychováva-

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB.
CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Podatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Vškeré dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďte zasílány hlavněmu
pořadatelé za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné měsíční poštovní poukázkou, sdílí tak
rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakost
osobně do listu příjímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb
ustanovení jednatelové svidění.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do
listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního
pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s vý-
hradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Krokopy se
nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice
možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které
jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb
účestní jednatel výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

ti atd. atd., nezasáhli jsme nikterak přímo do tak zvaných porad, již také proto, že rada, abychom až naděláme v Americe peníze, se pak vraceli do vlasti byla zrovna tak nevhodnou a u nás nemyslitelnou, jako jiné mnohé rady a pokyny zase těch, kdož od nás ujali se slova. Pozorovali jsme, vyslechli a ku předmětu tomu jindy se vrátíme, prozatím jen tolik konstatujeme, že by ti mnozí lidé naši rozhodně již znáti měli rozdíl mezi "prostým" a "sprostým". "Na poradách s Národní Radou Českou padlo totiž slovo "prosté ženy naše" atd. to jest v Americe, české Americe a z příčin všelikých a hlavně asi na poškození živlu svobodomyšlného, psalo se pak dle toho. Kdo zavínil necheeme rozhodovati, protože známe paní z Clevelandu, jež mluvila co a jak by se státi mohlo na posilu české ženy v Americe, prosté nikoli "sprosté" a věci jen tím více jsme litovali, protože tentokrátě česko-americké listy do výstavky sokolské docházející se houfně v Čechách a ve všech téměř kruzích čtly, neboť rozesílali jsme po přečtení jich v Praze na venek i snažili se uvědomiti kruhy nejširší o našem "novinaření". Pochopujete proč na místech těchto uvádíme, jako zatratiti museli jsme nemístné štvání proti pořadatelům výpravy, bance "Bohemii" atd. hned sotva naši na slet odrazili od břehů amerických. Pro Sokolstvo jsou tyto "maličkosti" jen náležitým varováním na doby příští, tak jako bude si muset uvědomiti ty šiky naše, že podle prohlášení zásad naší N. J. S. nemá a nemůže k nám náležeti člověk, jenž pod rouškou tak zvané snášenlivosti hledí brzy zde a zase tam v tom

jeho "papíru." Viz naši redakční v čísle červnovém, na str. 140., kdy o takových lidech, jimž orgány naše nejsou po chuti, promlouváme a dnes zdůrazňujeme, protože opět týká se těchže lidiček . . .

Česká města sletu sokolskému.

Česká města a venkov přispěly značně k výsledkům sokolským a byla podívaná, když ty malé houfky sokolské z uzavřeného území, z dědinek, městeček a měst větších dorazily do máti měst. Byla podívaná na ty učitele, učitelky a vůdce drobtiny české, jež přišla nejen shlednouti památky slovanské Prahy, ale podívat se i na ty Američany a jiné hosty Sokolstva. Venkov vykonal svou povinnost, ale my a přiznejme si upřímně zapoměli, že ještě mimo Prahy jest srdcí českých více, dobrých lidí ještě mnoho po celé oblasti české, na Moravě, ve Slezsku, ba i na Slovači. Naši mělo býti povinností zorganizovati se a podle toho zájezdy své uspořádati na různá místa Čech, ukázati se a povzbuditi ku práci sokolské všude tam, kde ochabla, aneb kde nebezpečí zpátečnictví ji hrozí a nepříteli závist největší. Řada měst žádala si naši návštěvu, pozvání adresovala na cizinecký spolek v Praze, my organizováni nebyli a tak se nejelo mimo Plzeň, Kutné Hory a předměstí pražská skoro nikam celkově. Za to zajeli přátelé jednotlivých měst k nim sami, aby se pokochali buď jejich památkami aneb krásou krajiny, průmyslem, jich rozkvětem a hlavně ovšem postupem toho našeho Sokolství. Jest pravda, že nebylo lze jeti všude, že nebylo času, aby vyhověti se mohlo všem pozváním, jež potom později došla, jako zůstává faktem, že všude kde naši Sokolci, naše Sokolky a naši zástupci byli přítomni, evičili, aneb jinak působili dostalo se jim jen vřelého přijetí.

Pokud nás se týše my byli přítomni oslavě padesátiletí Sokola v Kutné Hoře spolu s celou řadou našich, již došli na zvláštní výzvu naší a br. Čermáka, pak zajeli jsme do Čáslavy, Něm. Brodu, Kolína, Mladé Boleslavi, Jičína, na Prachovské skály, do "českého ráje" na Turnovsko, na Riegrovu stezku od Železného Brodu do Semil, ku odhalení sochy Suchardovi velikého učitele národů Komenského v Nové Pace, na slavnost Husovu do Lomnice, do lázní do Železnice, pak již do Jihlavy, Tábora, Budějovic, na Šumavu, do Plzně, Domažlic, do Písku, do Klatov atd. a konečně zpět do Krkonoš a zase a opět do Prahy.

Ukázalo se, že venkovská města byla v nevýhodě oproti městu hlavnímu, pokud naši návštěvy se týče. Však ale i Praha sama měla by více pracovati a pečovati o ty veliké davy cizinců, kteří neznajíce ji jednoduše pobývše někde v Karlových Varech, jí miji. Návštěvu Prahy lze zvýšiti, cizinu za v čas informovati a tak na poli hospodářském získavati a hned po Praze lze cizině i venkov doporučiti, protože jest tu novodobý rozvoj, vedle starobylé kultury. Jak jinak dovedou Karlové Vary agitovati, co odtud jde nádherné informační literatury do ciziny. A povážíme-li jak o mnohem dražší jest tam, jak tam hotely počítají, kdežto pražské hotely a restaurace, ač byly ve dnech sletových podrobeny silné zkouš-

ce, co do solidnosti vydržely a mimořádné požadavky konečně nebyly ani tak přílišné. Pražské hostinství stálo na výši doby, třeba Němčík tvrdil pravý opak. Na venkově pak, ba i v českých místech lázeňských bylo ještě levněji poměrně. Jediné přestřelky přečesování denních potřeb bylo možno zaznamenati na sletišti samotném a na některých bytech pro Sokolky, zvláště naše. Poukázali jsme na tuto okolnost a Č. O. S. učinila ihned vhodná opatření, aby dnů slavnostních nebylo zneužíváno k nemístnému prospěchářství a pokud nákupu se týče upozornilo se hlavně na české firmy.

Tři posudky.

A nyní povšimneme si tři posudků, jež vybrali jsme tak namátkou. Jeden jest obě. Will. L. Lowrie, konsula amerického v Karlových Varech, který nemá věru žádné zvláštní příčiny chváliti jen tak to naše Sokolstvo, druhý jest posudek velikého listu amerického "Leslies Weekly" a třetí vytryskl z pera českého tam doma a vyšel v listě "Zádruha." Jestli uvádíme na porovnání činíme tak jedině proto, aby jste seznali, že ani to Sokolstvo české vážnou prací a velikými výsledky triumfující nemá doma v některých vrstvách lidu mnoho přízně. Proto však Č. O. S. může býti s úspěchy svými jen spokojena, více než spokojena. Co nedokáže vojenská kázeň, to vybuďovala vzorná kázeň a láska k věci u oněch dvanácti tisíců, kteří stáli na pláních letenských po třikráte, a vždy čestně obstáli spolu s hosty svými, spolu s ženami, dorostem i mládeží. To jest úkaz v malém národě více, než radostný a neposkvrní jej, ani sebehorší péro vlastního rodu a vlastní krve! Tož čtěte:

Článek, jenž obdržel br. L. J. Palda z Elgin, Ill. a uveřejněn byl v "Elgin Daily" z pera amerického konsula Lowrie jest nadepsán:

"Velká schůze Slovanů. Sokolský sjezd nedávno odbývaný v Praze". V Karlových Varech, dne 1. srpna.

"Jednou z nejzajímavějších zkušeností za našeho pobytu v Čechách byla návštěva v Praze, když se tam konal slet Sokolů. Byli jsme hosty amerického konsula a jeho paní, a při mnohých zábavách, dávaných na počest cizích hostů i hosty města samého. Sokolové tvoří velkou organizaci slovanskou a mají nyní skoro 300.000 členů. Slety se odvíjejí každých pět let za přítomnosti delegátů ze všech slovanských zemí. Jest to velice malebné shromáždění. Viděli jsme v nich Bulhary, Srby, Slovince, Macedonce, Poláky, Slováky, Rusy, Moravany, Dalmaty, Lutišany, Rumuny, Rusíny, Bosňáky, Slezany, Herecegovce, Černohorce a jiné — mnohé ve zvláštních a fantastických oblecích blízkého východu. Dny sletu, 28., 29. a 30. června a 1. července, byly věnovány různému cvičení, které se konalo na Letné, kde bylo připraveno ve velkém čtverhranu místo pro 70.000 lidí a více než 150.000 diváků patřilo na různá skupení a cvičení, která jistě činila mohutnější dojem, nežli mezinárodní tělocvičný sjezd ve Stockholmu. Konsulátní oddělení mělo jednu z nejvýhodnějších loží. Bavili jsme se

se zástupci Anglie, Ruska, Německa, Francie a Nizozemí. Výtečná kapela hrála hudbu zvláště složenou pro cvičení 12.000 Sokolů a 6.000 Sokolek. Pochod na cvičiště a cvičení, pozůstávající z pěti složitých oddělení, s přestávkami, bylo skorem bezvadné. Bylo pozoruhodným, zvláště když povážíme, že tito muži a ženy nikdy necvičili dohromady v celku, nýbrž jen v malých četách. Tato celková cvičení byla následována ukázkami čet z různých okrsků slovanského sdružení. Francouští, ruští a američtí atleti předvedli několik pěkných cvičení. Osm dívek z Chicaga podalo tanec, který vzbudil velkou pozornost, ačkoliv se ztrácely na cvičišti, kde se snadno vešlo 12.000 mužů na tři stopy jeden od druhého vzdálených. Celá jedna strana čtverhranu, kde byla sedadla, byla zaujmuta Sokoly ve vysokých botách, červených košilích, s kabáty přehozenými přes rameno. Vypadali jako pole máku.

Dne 20. června pochodovalo 50.000 Sokolů starožitnou královskou Prahou, hlavním městem Čech, a starosta měst přehlížel průvod se staré radnice. Seskupili se na náměstí, a prapory všech sdružení byly seřaděny před starostou a jeho hosty. Každý okres měl svůj prapor, který byl pokryt květinami a zelení. Když se náměstí naplnilo, vypadalo to jako obrovská zahrada. Starosta města, jakož i starosta Sokola, měli řeči, ovšem česky. Pak následovala skvělá hostina ve velkých sálech radnice. U večer jsme byli přítomni zábavě dávané českými dámami a Slovanským Klubem pražským na ostrově v řece Vltavě, který patří městu a slouží za park. Byl to nádherný banket. Těšili jsme se z toho, že nám bylo dopřáno seznámiti se s tolika čelnými Čechy.

V poslední den sletu účastnil jsem se slavnosti odhalení pomníku Františka Palackého, dějepisce. Stáli jsme po dvě hodiny, co řečníci mluvili o zásluhách tohoto velkého spisovatele v řeči, z které jsme nerozuměli ani slova. Pomník či socha jest znamenitou a jest v dobrém místě na náměstí Palackého. Program na Letné zakončil divadelní hrou: "V Ahénách po bitvě marathonské". Súčastnilo se ho na sta lidí v bezvadných starožitných krojích a provedení se všeobecně líbilo.

Dr. Sum, schopný pomocník starosty Prahy, v zajímavé brožuře objasňuje cíl sokolských spolků takto: "Jsou to národní organizace ku systematické výchově tělocvičné, s účelem, aby se vychovali pro dobro národa zdraví a silní synové a dcery; by se spojovalo tělesné vzdělání se systematickým mravním vzděláváním krásných myšlenek, mravů a mužné odvahy v národním a demokratickém duchu." První sokolský spolek byl založen v Praze v roce 1865 Dr. Miroslavem Tyršem, který byl filosof, milovník krásy a znalec umění. Nyní jest přes 1100 sborů v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a Dolních Rakousích, s více než 100.000 členy. Cvičí pravidelně a systematicky a učí děti tělocvičce od čtrnácti let. Sokolky mají svá sdružení a mají stejné cíle. Ačkoli středem činnosti sokolské jest Praha, kde jest 26 sborů a 10.000 členů, myšlenka se rychle rozšířila na ostatní slovanské země.

Jednou ze zajímavých věcí, které jsme si všimli v Praze, byla ta, že všude bylo viděti americký prapor. Byl vyvěšen na mnoha obchodech, a sta lidí ho nosili na sobě. V některých případech byl nepravý počet hvězd a pruhů, ale úcta a obdiv, který mají Češi pro naši zem, kde tolik z jejich krajanů našlo nový domov, byly všude patrné a velmi potěšily naše vlastenecké srdce."

Veliký obrázkový časopis "Lesslies Weekly" píše, provázeje nadšený článek svůj ilustracemi prostných Sokolů i cvičení našich boreů a Sokolek, neméně příznivě. Pod prvním obrazem je podpis: "Obdivuhodný výjev ve světovém sportu. Přes 11.000 mužů v postavení prostných cvičení při šestém všeslovanském sletu Sokolů v Praze v Čechách." A pod druhým obrazem: "Armáda ženských athletek. Přes 6000 žen v prostném cvičení při nedávném velikém všesokolském sletu Sokolů v Praze." Článek sám má nadpis: "Jedno z největších shromáždění pěstitelů tělocviku (turners) v dějinách." Dále praví:

"V posledních třech dnech června a v prvních dnech července konal se v městě Praze, v Čechách, slet všeslovanských tělocvičných spolků na oslavu padesátého výročí jejich založení. Účastnilo se ho 32.000 členů a téměř 20.000 účastnilo se cvičení, jež byla z části prostná a z části atletická. Slovanští pěstitelé tělocviku (turners) nazývají se Sokolové a účelem jejich není jen tělocvik, nýbrž i sociální a mravní ideály a pěstování demokratického ducha. Amerika vyslala na slet čtu Slováků a čtu Čechů, a to mužů a žen. Asi dva tisíce návštěvníků přijelo z Ameriky. V pěti dnech sletových železnice dopravily do Prahy a z Prahy dva miliony lidí. Každý den pohlíželo na cvičení asi 150.000 lidí. Kdo to neviděl — a nikdo to dříve někde jinde neviděl — nemůže pochopiti, co to znamená, viděti přes jedenačtí tisíc mužů táhnouti na cvičiště, kde každý jednotlivec zaujme přesně své místo a všichni provádí cvičení co jediný celek. A uváží-li, že tu bylo asi 500 různých místních skupin, které nikdy dříve nebyly pohromadě a že jejich členové mluví půl tuctu různých řečí, pochopí, co tento div znamená. Překvapujícím zjevem bylo, když dvaadvacet tisíc ruk stejnoměrně pohybovalo se ve vzduchu. Toto shromáždění mělo značnou politickou důležitost. Bylo spíše dovoleno, nežli schváleno rakouskou vládou. Všeslovanský ideál vynikal. Nikde nebylo viděti rakouský prapor — jen český a americký. Téměř každý dům a každá druhá osoba okrášleny byly americkými znaky, hvězdami a pruhy (Stars and Stripes)."

A na konec český posudek, českého člověka, v tak zvané "Záduze". Úsudek každého z nás po přečtení jest tu na snadě, porovnejte a odplivněte si, důkladně si odplivněte nad tou sprostotou:

"V Praze obvyklé ticho. Sokolové — národní vojsko — se rozjelo a s nim i hosté z ciziny, kteří nemohli naříkati, že nebyli nadšeně uvítáni. Epidemie nadšení vlasteneckého se přehnala. — Prostí zvítězili, vůdové odnášejí vavříny, na delší dobu jsouce immunisováni vlasteneckými zásluhami. Ni-

kdo se nesmí opovážit podívat se pod skvělý povrch řvavého vlastenectví, aby nebyl prohlášen za škůdce "národa". Veřejné cvičení se vydařilo, jakož i Marathon. Bezesporně působilo na diváka nezapomenutelným dojmem, podívaná na tisíce cvičících, kteří bez křiku a zmatku — jež doprovází vždy velká cvičení vojska — se rozřad'ovali na letenské ohromné pláni v ladné obrazce, před zraky statisíců diváků, tisících se na tribunách, sedadlech a ochozu velkého amfiteátru. Estetický dojem byl dle jednohlasného úsudku dokonalý. Člověk musel si však přece představit, jaká dlouhá dressura mohla způsobiti to zladění ohromné massy, posléze tak automaticky přesně fungující. Slavnosti sokolské přikládali vlastenečtí novináři ve své epitetové horečce velikou důležitost, v ní spatřovali obrození národa a mnoho jiných významnosti — ostatně vše — co péro a papír dovede snést. Kdo však díval se kriticky na vše, zbyl mu jen ze cvičení dojem estetický. **Duše, charakter národa se neukazuje v paradních chvílích.** Za národních katastrof a převratů je pak podívaná méně estetická a bojím se, že by ztroskotaly ty massy, které provedly ono cvičení na Letné. Bylyť tělem bez jednocujícího ducha. Nelze dnes mluvit o duchu v Sokolstvu, protože, kdyby to pravda byla, museli by Sokolové v intencích svých zakladatelů býti jinakými, nežli dosud jsou. Museli by býti předvojem klestícím cestu pokrokovým snahám, jehož velitelem by bylo pevné vědomí a vlastní svědomí. Původcům myšlenky sokolské tanulo něco jiného na mysli, nežli se později vytvářelo a vytvářilo. Antický život Řeků byl jasnou představou zakladatelů, který Sokolstvem měl býti zaveden v Čechách. A je dnes viděti jen malou jiskřičku té snahy, když sejmeme okázalý povrch? Pod tímto lesklým povrchem — necht' nazván je třeba národním svátkem — pracují kolečka, péra, páky a řídí je chladní, velice praktičtí lidé. Zahleďte se do zákulisí různých těch slavností znamená ztrátu nadšení a to se nesmí stát, protože nadšení lidu je mnohým regiseurům dobrým prostředkem k odvrácení pozornosti."

(Dokončení.)

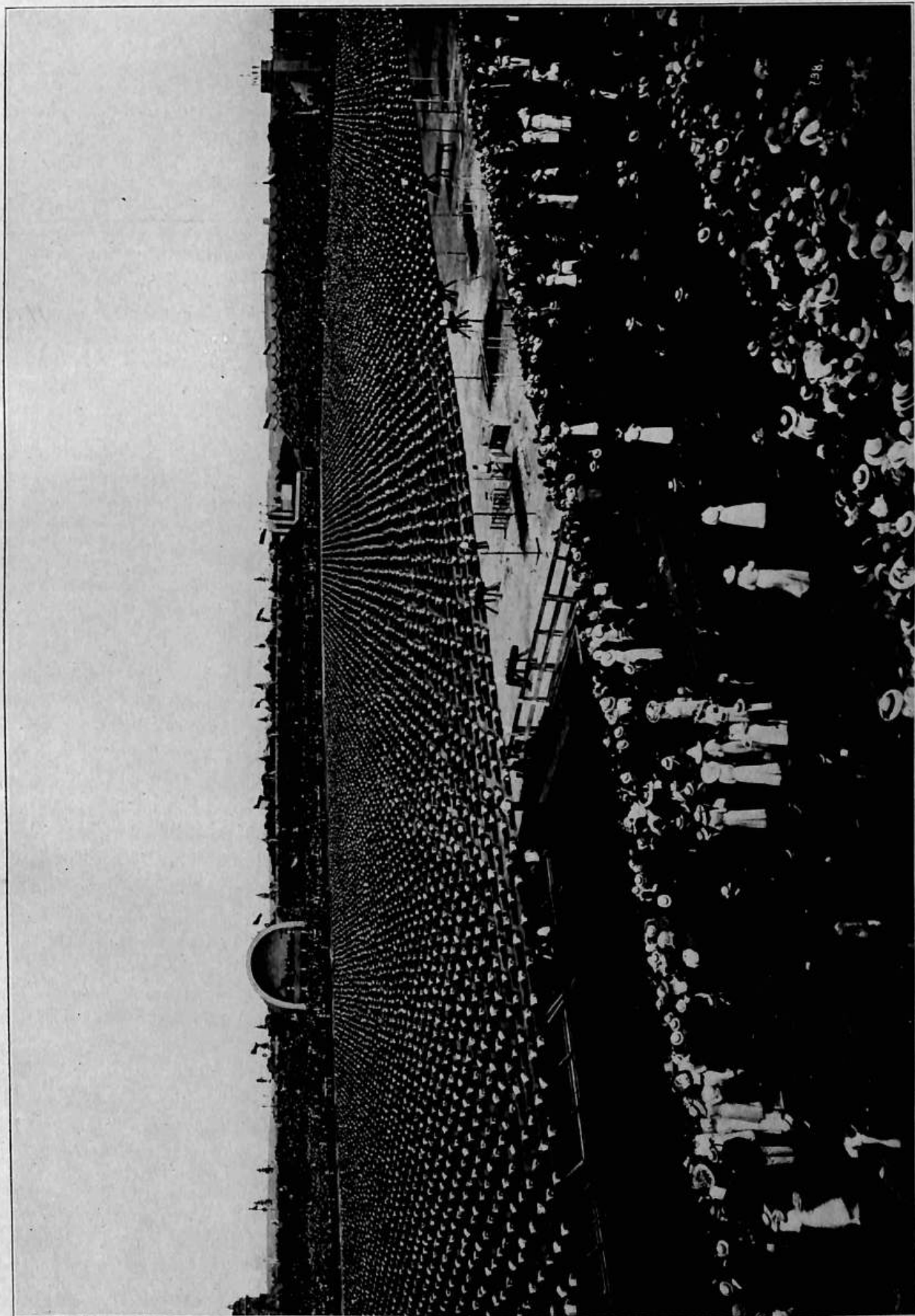

VÝSLEDEK ZÁVODŮ VI. SLETU.

Ve zvláštním článku VI. sletu věnovaném, popisují podrobněji průběh závodů a výsledek, jakého naše družstvo v tuhém zápolu tom docílilo. Zde podávám celkový výsledek jak v závodech hlavních, tak i v závodech mimořádných a to jak družstva Nár. Jed. Sokolské (v oddělení vyšším), tak i družstva Župy Fuegner-Tyrš a družstva Slováků (v oddělení nižším).

Ve vyšším oddělení závodilo 30 družstev. Z těchto pouze tři družstva docílila více než 80 proc. bodů a jsou tedy jen tato tři družstva zařaděna v skupině první.

Nejvyšší počet bodů docílilo družstvo Vino-

Prostná o šestém sletu v Praze. (Podpor v kliku za rukama.)

hradské, získavší 426.125 bodů, čili 85.225 proc. Druhým jest družstvo Brněnské a třetím družstvo Sokola pražského.

Družstvo Nár. Jed. Sokolské jest v oněch třiceti závodních družstvech třinácté, což, uváživše únavu po daleké cestě a nezvyklost náradí, jest výsledek velice čestný. Celkový počet bodů našeho družstva jest 356.75 čili 70.15 proc., jest tedy dle procent získaných bodů v skupině druhé.

Jednotlivci.

Výsledek jednotlivců v závodech hlavních jest následující:

Jos. Eiselt, od Sokola Chicago, dobyl šesté místo v oddělení vyšším. Počet dosažitelných bodů byl 80 a Eiselt obdržel 73 (91.25 proc.). Jest jen o pět bodů za prvním přeborníkem Jos. Czadou z Prahy, který obdržel 78 bodů.

Fr. Paul, od Plz. Sokola, jest jedenáctým ve vyšším oddělení s 71 body (88.75 proc.).

Aug. Novák (z Baltimore) jest třicátým-pátým s 61.50 body (76.80 proc.).

Edw. Novák (z Baltimore), který byl náhradníkem pouze, jest 45tým, získav 58.50 bodů (73.13 proc.).

Že "náš Eda" jest daleko před členy družstva, Stránským i Haškem, toho příčinou jest závodní řád; Eda měl štěstí, že všechny výkony dokončil, neučinil žádného chybného obratu a tím předstihl borece, kteří byli za nepatrné omyly a chyby závodním řádem těžce pokutováni.

R. Novák (Cedar Rapids) jest 52tým, získav 56.26 bodů (70.31 proc.).

Vác Stránský, od Plz. Sokola, jest 78tým, dobyt i při nehodách, jaké ho potkaly, 46.50 bodů (58.13 proc.).

B. Hašek (Cedar Rapids) jest 101., získav 30 bodů (37.50 proc.).

Celkem závodilo 218 závodníků, z nichž 7 jich během závodů odstoupilo.

V seznamu závodníků nenalezáme jméno F. Burshka ze St. Louis, který závodil s Edw. Novákem co jednotlivce (náhradník), patrně bylo jméno jeho omylem při sestavování zprávy vynecháno. Žádal jsem však o vyšetření.

V závodech prostých, čili jak bychom v Americe řekli, v "závodech athletických", prvním přeborníkem jest známý borec K. Starý z Poděbrad, získav 112 bodů.

Pátým přeborníkem v závodě tomto jest Fr. Paul z Chicaga (90 bodů).

Desátým jest Rud. Novák z Cedar Rapids (83 body).

Osmnáctým jest Aug. Novák (Balto.) 76.25 bodů.

Závodů toho účastnili se 232 závodníci a kteří dosáhli nad 60 bodů, obdrželi první cenu. Mají tedy všichni tři naši závodníci nároky na první cenu v prostém závodě.

Závody zvláštní.

V skoku vysokém bez můstku pátým jest Aug. Novák z Baltimore.

Skok o tyči do výšky třetím jest opět A. Novák z Baltimore. Fr. Paul jest šestým.

Běh 91.45 m. (100 yardů) čtvrtým jest Fr. Paul z Chicaga (11.3/10 vteřin). Dvanáctým jest Aug. Novák z Baltimore 12.3/5 vt.).

Skok daleký z rozběhu s můstkem, čtvrtým jest Fr. Paul z Chicaga.

Skok daleký z rozběhu bez můstku, pátým jest Aug. Novák z Baltimore.

Vrh krychlí, šestým jest Fr. Paul z Chicaga, jedenáctým Edw. Novák z Baltimore.

Vrh koulí, třináctým jest Edw. Novák z Baltimore.

Oddělení nižší.

V oddělení tomto závodilo družstvo Župy Fuegner-Tyrš (z Chicaga) a družstvo Slováků.

Výsledek závodů v oddělení tomto jest, že družstvo Fuegner-Tyrš jest 42. a družstvo Slováků 132. Družstvo župy F. T. získalo v nižším oddělení 83.25 proc. bodů a jest tedy vřadeno s ostatními do skupiny první.

Jednotlivci:

V nižším oddělení z družstva Župy Fuegner-Tyrš nejvyšší počet bodů dočtil V. Třeška z Detroit (26tým) s počtem bodů 70.75 (88.44 proc.).

Na místě 27. jsou: K. Oselka, Jos. Žitný, L. Bronca a Lad. Václavek. Všichni obdrželi stejný počet bodů 70.50 (88.13 proc.).

43tím jest Jos. Král, 66.50 bodů (83.13 proc.).
46tým jest V. Dušek, získav 65.75 bodů (82.19 proc.).

47mým Emerich Ondřejka, 65.50 bodů (81.88 proc.).

89tým Ferd. Vodák, 55 bodů (68.75 proc.).

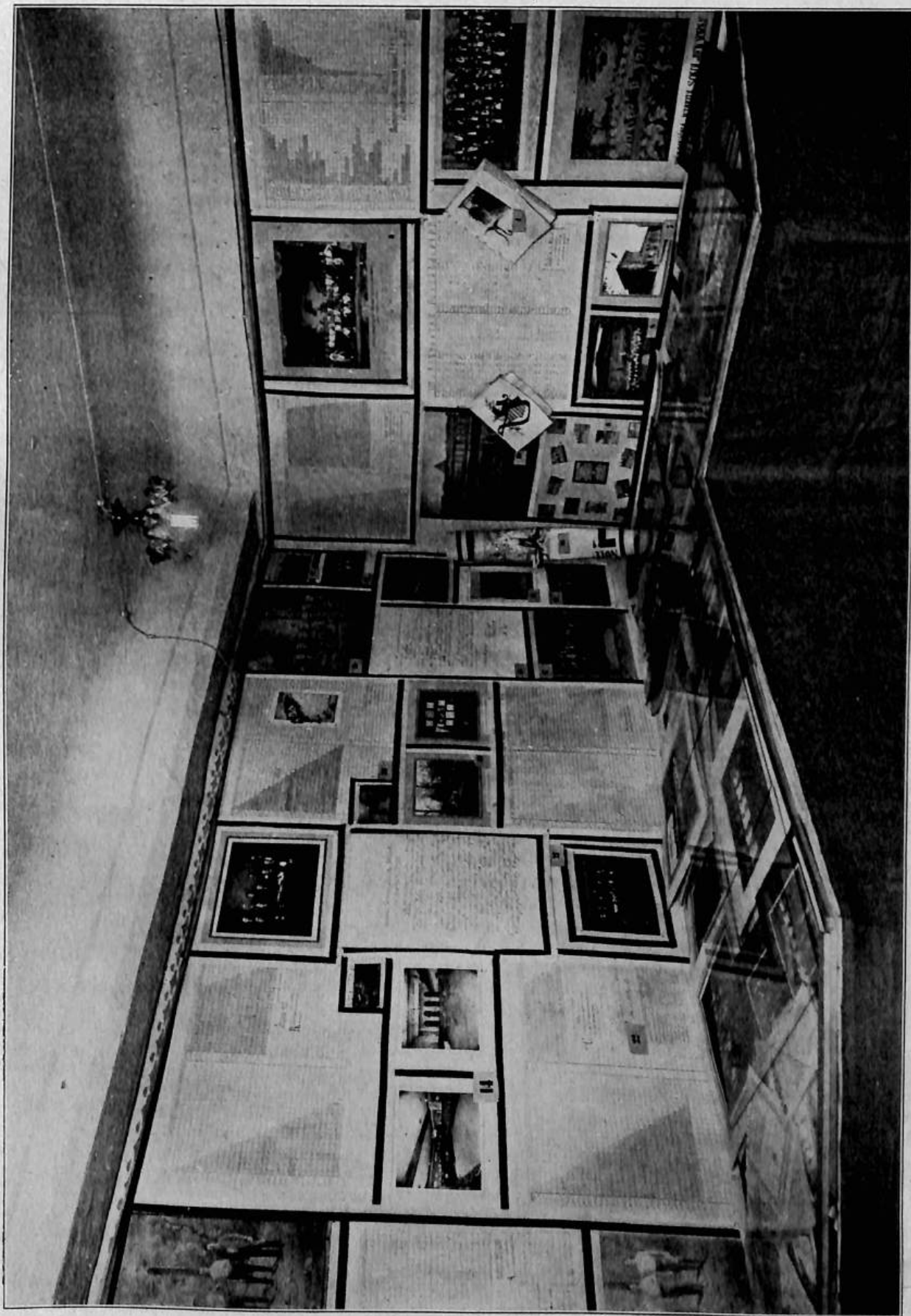
Samobil (Slovák) 112tým, 49 bodů (61.25 proc.).

130tým Hugo Sekyra, 44.50 bodů (55.63 proc.).

To jsou tedy zprávy, které jsem o výsledku závodů před odjezdem z Prahy mohl získati. Koho by zajímalo přehlédnouti si výsledek celkový, může u mně do listin nahlédnouti — neb vše v orgánu uveřejňovati pro nedostatek místa nelze. Na zdar!

J. Č., náčelník družstva N. J. S.

Z výstavy N. J. S. v Praze o sletu.

Z předšíné americké výstavky, kde byla i sbírka starých rukopisů a památek jednotlivých činovníků. — Prohlášení zásad N. J. S. — Tabulky.

Dr. Ludvík Fisher:

SOKOLSKÁ VÝSTAVKA.

Oprávněnost výstavky sokolské vymyká se vši diskusi. Padesát let úsilovné práce ve prospěch myšlenky zachvacující pomalu celý národ, padesát let ušlechtilého snažení, obětavé činnosti na poli výchovy tělesné i mravní, — to vše takřka volá, aby ukázáno bylo těm, kteří bohužel stojí dnes ještě mimo Sokola, ale i těm, kteří už dávno veliký význam myšlenky sokolské byli pochopili. Sokolská výstavka je tím oprávněnější, ježto právě za těchto padesát let spěl národ náš v před, — mohutně v před, — a ačkoliv si vděčně uvědomujeme všech těch jiných různých složek, které na vývoj jeho zdárně působily, před tím faktem nesmíme zavírat oči: Sokol vychovává nám muže, uvědomělé Čechy, nezdolné charaktery, vychovává nám ženy, budoucí matky prodechnuté láskou k vlasti, vychovává nám dorost, jemuž každý národ toužící skutečně žít, musí věnovati péči největší. A tak mimovolně vtírá se nám paralela mezi mohutným rozpjetím organizace sokolské a mezi pokrokem, jakého jsme byli svědky ve všech odvětvích života národního.

Sokolská výstavka, jejíž bohatý materiál má sloužiti v budoucnosti za základ museu sokolskému, zaujímá několik sálů přízemí a dvou poschodí křídla staroslavné radnice pražské. Účelem jejím je, ukázati vývoj Sokolstva od prvních počátků až k jeho metám nejvyšším; uvéstí a vysvětliti příčiny, proč tu vzrůst, mohutnější rozmach se jeví, onde poklesnutí; dokumentovati veřejně plody vytrvalé práce, — práce, jejíž pozitivních výsledků neodvázá se popírati ani nepřítel. A tím vším výstavka zároveň poučuje, i ty "nevěřící" i Sokoly samy. My, jež děsily různé mráčky na českém nebi, procházejíce touto výstavkou, jsme už klidni. Máť národ o koho se opíť. Neboť to jest nesporné: Sokolstvo jest nejen jeho pýchou, ale i jeho nadějí!

Není ovšem možno v kratičké této stati obráti se každým jednotlivým předmětem. Nejvíce nás zajímají, poněvač nejsrozumitelněji k nám mluví, — diagramy, na nichž rozvoj Sokolstva a projev jeho činnosti je jasně znázorněn, a to nikoliv v číslech, nýbrž figurkami menšími neb většími, jak vzrůst a rozvoj v dotyčném roku se jeví. Hned prvý diagram zaujme naši pozornost. Z nepatrného počátku 9 jednot v roce 1862 vzrůstá Sokolstvo pohnáhlou v obrovské těleso, zaujímající v sobě přes tisíc jednot v roce letošním. Ale tento vývoj nedál se ovšem stejnoměrně vzestupně. Byly i těžké chvíle, zapříčiněné útlakem politickým, zejména po pádu Hohenwartově, kdy uměle dušen byl každý volný projev. A diagram hned ukazuje úbytek, ze 106 jednot roku 1871 klesá na pouhých 72 v roce 1875. Ale jubilejní slavnost Sokola Pražského v roce 1882 a spojené s tím cvičení veřejně vzpružuje opět síly, a po vlasti zakládají a budí se nové jednoty, nová hnízda českého vzdoru.

A tu jiný diagram, ukazující péči a starost o žactvo a dorost, jasný obrázek oné vnitřní práce sokolské, tiché a cílevědomé. Žáky (do 14 let) i dorost (od 14—18 let) vychovává si Sokolstvo, zasévá do mladých srdcí porozumění pro ideu sokolskou, odvádí je od špatných prostředí, sílí tělo a povznáší morální potenci této naděje národa, a tím koná úmornou sice, ale nejušlechtilější práci, jež, ač dosud nedoceněna, — přinese ovoce nejkrásnější. Diagram nás o tom přesvědčuje: Počet žáků i dorostu dohromady tvoří v roce 1886 213, v roce 1900 už 7350 a v roce 1910 — 16.526 žáků a 10.981 dorostu. Kdo by se neradoval nad takovým výsledkem?

I vzrůst ženských odborů je tu pěkně znázorněn. Ačkoliv ještě v roce 1896 nebyly ženy jako činné členky připuštěny, vidíme, že už rok následující tyto neudržitelné před-

sudky láme, a v tělocvičnu vchází i žena, aby se nejen stala účastnicí činnosti sokolské, — ale namnoze průkopnicí její. V roce 1901 objevují se už ženy na IV. sletu sokolském, a o pět let později dostupuje počet členek i cvičenek v jednotách na 20.000.

A přece kapka hořkosti kane nám v ty pocity jásavé nad rozmachem Sokolstva. Jdeme v před, tot' nesporné, ale jak daleko jsme ještě od onoho přání velkého učitele našeho: "Co Čech — to Sokol"? Pouhá 2.1% všeho obyvatelstva země české shromážděno je pod praporem sokolským! Na Moravě je to ještě nepříznivější, — nejbídnější poměry jsou v ujařmeném Slezsku.

Co tu ještě práce nastává! Burcovat a poučovat nutno, — a půjdeme výš, — neboť komu otevřeme oči, aby viděl, — musí jíti s námi.

Ještě dva diagramy nás zaujmou: Roztřídění cvičenců dle povolání, a pak výkaz o vzdělávací činnosti sokolské. Zvláště prvý nejlepší je odpovědí těm, kteří prohlašují sokolské organizace za sdružení "měšťáků", pokládají za nutné zakládati jednoty vlastní. Vidíme totiž, že nejčetněji jsou zastoupeni dělníci (30.6%), pak živnostníci (28.9%). Po těchto přijdou teprve úředníci (14%), učitelé a profesoři (6.7%), lékaři, advokáti, inženýři (3.1%), a, což skoro bolí — studenti toliko se 2.4%. Rolníci zastoupeni 8%, ostatní druhy povolání tvoří 5%. A tak vidíme, že v demokratickém Sokole shromáždí se ke cvičení všechna povolání, pracující vedle sebe svorně, vyhledávající jen, co je všechny pojí, nevzpomínající toho, co je dělí.

Diagram druhý ukazuje nám rozvoj knihoven sokolských, počet přednášek a poučných vycházek, jakož i rozšíření sokolských časopisů. Seznáváme, že i po této stránce je činnost sokolská ohromná. V roce 1910 měli jsme v knihovnách sokolských 198.731 svazků knih, bylo 3076 přednášek a 641 poučných vycházek. Že počet výtisků časopisů sokolských, této nejuspěšnější propagandy myšlenky sokolské, utěšeně rok od roku roste, netřeba zvláště uváděti.

Kdyby nic jiného výstavka nepodávala, tyto diagramy samy nutí skloniti hlavu před nadšenou a obětavou prací, kterou vyjadřují.

A teď s radostí procházíte výstavou: Tu obrazy našich zakladatelů a památky na ně, modely pomníku Fugenera a Tyrše, tu staré fotografie těch uvědomělých mužů, kteří stáli u kolébky Sokolstva, jinde zobrazené výjevy sokolských výletů a zábav, s těmi naivními prostředky oné doby, s kterými bylo propagováno. A div! Nám nevyloadí tyto naivnosti úsměvu zlomyslného! Spíše zaslžete radosti nad celou tou dobou, tak velkou obětavostí a nadšením, a mimoděk zapřejete si, abyste mohli kus tohoto zdravého, mladého nadšení, této ryzí lásky k věci přenéstí v střízlivou dobu naši. Tam uvidíme staré prapory, ceny získané na různých kolbištích, paměti, diplomy, modely tělocvičen, od chudé tělocvičny zapadlé jednoty venkovské až k hygienicky téměř dokonalým stánkům velkých měst. Nemožno o všem psát, ač mnohé věci by toho zasluhovaly. Jak rád rozepsal bych se ku př. o zajímavé expozici anatomických preparátů, práci to Dr. Spilky, kde nadmíru jasně je ukázán vliv tělocviku na tělo lidské, jakož i nutnost racionální výchovy tělesné, — ale žel, vymezené místo nestačí, a musíme jen povzdechnout: Jak je vše nádherné, jak je vše krásné!!

Stoupáme po schodech. V druhém patře vítají nás veselé barvy hvězdnatého praporu. Ocítáme se v oddělení americkém.

Nezapírám: Po tom, co viděl jsem dole, vcházel jsem v oddělení "naše" s náladou poněkud stísněnou. Jak asi je vše uspořádáno? Zda budeme se dobře reprezentovati vedle jednot domácích? Ale po prvé povšechné orientaci se uklidňujeme. Výstavka americká, dílo to uznaného pracovníka Dr. Rudiše-Jičínského, překvapila nás všestranně,

Výstava N. J. S. v Praze o sletu.

Památky první jednoty sokolské v Americe. — Doklady jak povstal kraj N. J. S. — Anthropometrické tabulky atd.

jak bohatstvím materiálu, tak vkusným upravením a roztríděním látky. Hned vedle vchodu vítá nás socha Svobody, v před pak vystaveny ceny dobyté, mezi jinými I. cena N. J. S., získaná v St. Louisu. Publikaci Čermákově: "Těloevik", vykázano zde čestné místo. Velmi št'astnou byla myšlénka znázornění vývoje modrého kroje sokolského N. J. S., jež, jak jsme viděli, budilo opravdovou pozornost. Sem také zařaděna byla klasická řeč Lincolnova, pronesená na hřbitově gettysburgském v roce 1863 na paměť' bojovníků padlých za Unii, mezi nimiž byl i člen prvě jednoty sokolské v Americe. I v tomto oddělení zajímaly nás statistické tabulky, podávající ukázkou o činnosti vzdělávací a osvětové, tabulky anthropometrické, vlastní práce Dr. Jičínského; koutek zdravotnický, v němž vystaveny vědecky cenné obrazy, roentgenovými paprsky Dr. Jičínským získané, publikace v oboru hygienicko-tělocvičném vedle modelu schránky pro prvou pomoc při úrazech, byl opravdu pečlivě a účelně uspořádán. Hned vedle obdivovali jsme expozici znaků a jiných předmětů, vlastní to práce známého klenotníka br. Hodra v Chicagu. I v našem oddělení, jako v oddělení domácím, tvořily hlavní část výstavy fotografie, ilustrace, plány tělocvičen, různé příležitostné tisky, obrazy zajímavých událostí atd. Zajímavé byly i soudcovské tabulky, ukázka, jak počítají se body boreů v N. J. S. v Americe.

K této výstavce N. J. S. čestně se druží výstavka Župy Fuegner-Tyršovy, jakož i Dělnicko-Amerického Sokola.

Vedle mapy, udávající bydliště jednot těchto sdružení, vidíme tu fotografie z různých jednot Župy F. T., obrazy ze sletů těchto jednot, fotografie pořadatelů věstníku Župy, literární práce členů, zajímavé pěkné kresby Košařovy, časopisy a různé publikace, jakož i zobrazení tělocvičen.

Dělnicko-Americký Sokol vystavuje ceny dobyté svými borei při různých příležitostech, obrazy a fotografie, Stuchlíkovu publikaci: "Ideový směr a úkoly D. A. S.", ročník "Dělnického Sokola" a m. j., a také toto oddělení čestně se prezentuje vedle vystavených objektů ostatních.

Po prohlédnutí oddělení amerického s opravdovou vděčností vzpomínali jsme pořadatele této výstavy Dr. Rudiše Jičínského, uznávající úplně práci, již instalování vyžadovalo, oceňující pochopení, jímž řídil se výběr a uspořádání materiálu, a chápající teprve zde úmornou práci a obětavost, se kterou jednotlivosti shledával. Víme dobře, drahý bratře, za jakých okolností pracoval jsi o tomto díle. Víme, jaké bylo namnoze pochopení, a jak jsi byl podporován. Ale jsi Sokol, jenž št'asten je vědomím dobře vykonané práce v prospěch celku, a zapomínáš jistě všech trpkostí, které předcházely. A k tomuto blahému vědomí přijmi i naše upřímné gratulace ke krásné vykonanému dílu.

Jindřich Ort:

ATHLETICKÉ ZÁVODY A VEŘEJNÉ CVIČENÍ GYMNASTICKÉ UNIE.

Prvé atletické závody slovanských boreů chicažských, sdružených v Gymnastickou Unii, jež pořádány byly 18. srpna na dostihovém závodisti Chicago Driving Clubu v Austin, netěšily se takové účasti závodících, jak bylo všeobecně předpokládáno. — Kdežto na závodu nárad'ovém, konaném v měsíci březnu ve dvoraně Sokola Havlíček-Tyrš, zastoupena byla z tělocvičných jednot v Unii soustředěných a počet cvičenců páčil se na 215, podílelo se na nedělním zápolu v oboru atletiky pouze 16 sborů se 105 závodníky. Příčina toho leží na bíledni. Předně není v našich sokolských řadách až dosud atletika tak populární jako těloevik nárad'ový, a za druhé — což padá zde hlavně na váhu — položen byl kontest na dobu nanejvýše nepříznivou, dobu letních prázdnin, kdy návštěva tělocvičny, není-li naprosto

přerušena, klesá na nejnižší možný stupeň. A stopy mrtvé letní sezony patrný byly nejenom na dopoledním turnaji, ale i na veřejném cvičení odpoledním.

Z místních sborů Národní Jednoty Sokolské zastoupen byl na závodech Plzeňský Sokol 9 cvičenci, Chicago 16, Tábor 3, Oak Park 6, Vlast 1, Slovanská Lípa 2, Praha 5. Ze župy Fuegner-Tyrš přihlásil Sokol Slávský 10 závodníků, Slávoj 7, Komenský 14, Havlíček-Tyrš 12 a Česko-Národní Sokol Pokrok 5. Z Dělnicko-Amerického Sokola závodilo 5 cvičenců, z chorvatského Sokola 6, z 1. sboru slovenského Sokola Slavia 2, ze 39. sboru Slovenského Sokola pak 1. Pozoruhodnou okolností bylo, že při závodech nedělních postrádali jsme téměř všechny cvičence nárad'ové, s nimiž se setkáváme téměř při každém veřejném vystoupení našeho Sokolstva. Z boreů, již vysláni byli k 6. sletu všesokolskému do Prahy, podílel se na závodech jedině br. Ferdinand Vodák ze Župy Fuegner-Tyrš; jenž zaslouží si skutečně čestné zmínky. Ačkoliv se vrátil z Čech téměř v samý předvečer závodů a bylo mu na cvičování prostná teprve v posledním okamžiku, uplatnil se v soutěži středního oddělení jako vítěz na druhém místě a v prostných docílil bezmála úplného počtu bodů, totiž 9. To lze zvatí skutečně pěkným úspěchem.

Závod konal se v pětiboji, kterýž zahrnoval v sobě běh na vzdálenost 100 yardů, šplh do výše 23 stop na rychlost, skok daleký, skok vysoký a vrh 12liberní koulí, a kromě toho vsunuta v pořad závodů k posouzení i jedna sestava prostných. Cvičeno bylo ve třech odděleních, rozvržených dle váhy a sice do 125 liber, od 125 do 150 liber, od 150 liber výše. V nižším oddělení přihlášenó bylo 16 závodníků, ve středním 63, ve vyšším pak 26. Až na nepatrné výjimky použito bylo k posouzení závodících stupnice atletických pravidel Nár. Jed. Sok. a jako novinka uvedeno zde bylo poprvé v platnost ustanovení o jednostejném cvičebním úboru závodících. Následkem rozhodnutí technické komise vyloučeny byly krátké, po kolena sáhající volné plátěnky a střevíce opatřené hřeby, jež používány jsou při atletických závodech všude bez výminky. Jest samozřejmo, že rozhodnutí technické komise nebylo mezi cvičícími uvítáno zrovna s velkým nadšením — a kdo na nedělní závod pohlížel s čistě nestranné perspektivy, nemohl se tomu konečně divit. Cvičit v přiléhavém trikotu na slunečním úpalu, kde se závodících leje se pot ručejemi, není zrovna rozkoší. Pro atletický závod jsou volné plátěnky úborem nepoměrně pohodlnějším a praktičtějším a přispůsobí-li se cvičenec oblekem jednak počasí a jednak cvičení samotnému, nemusí to býti ještě známkou 'profesionalismu'. A kromě toho je tu ještě jedna okolnost, na kterou by se mělo brát trochu zřetele. Většina závodníků podílela se totiž na nedělním odpoledním cvičení v témže úboru, v jakém závodila v hodinách dopoledních — a ne jeden cvičenec byl zřejmým dokladem toho, že atletický závod nedá se odbýti bez nějakého toho dotyku s matičkou zemí. Přispějou-li podobné zjevy k ladnějšímu vzezření celku, o tom by se dalo pochybovat. To však uvádíme jen tak mimochodem a nebudiž nám to vykládáno za nějaký osobní argument proti ustanovení činitelů v technické komisi. Silněji argumentovat dalo by se však proti vymýtní hřeby opatřených střeviců z našich atletických závodů a o tom by bylo skutečně radno trochu si zadebatovat. Ty nejsou luxusem, ale spíše bezpečnostním opatřením. Je nesporno, že "okovaná" obuv podmiňuje do značné míry větší úspěšnost toho kterého cvičence, ale hlavní její praktická cena spočívá v tom, že zaručuje cvičícímu zejména při skoku bezpečnější rozběh, odraz a doskok, a že snižuje možnost úrazu na nejmenší stupeň. A dokud naše závody nebudou moci býti konány na cvičišti jenom poněkud vyhovujícím, dokud budou závodníci nuceni závoditi tak, jako jsme to viděli v

Výstava N. J. S. v Praze o sletu.

Památky N. J. S. — Obrazy, alba, dějiny jednot, práce odborné, umělecké a literatura sokolská.

neděli, kdy ku př. při skoku dalekém tvořilo doskočiště jenom trochu na rychlo přerýpnutých tvrdých hrud a pod., do té doby aspoň nemělo by mít puntíčkářství přednost před komparativní bezpečností cvičence. Bud' me rozumni a nezabýhejme do výstředností. Jeden v řadách sokolských zmrzačený člověk je vážnou obžalobou celku a temnou skvrnou, k jejímuž vyhlazení nestačí celá desetiletí kulturní práce. A tam, kde jedná se o bezpečnost cvičence, neměla by nám býti žádná obět' dosti velikou!

Pokud závodu samotného se týče, nebyl tento zrovna největším úspěchem. Málokterý ze cvičenců docílil výkonů nadprůměrné kvality. Atletika je v našich řadách očiividně zanedbávána a mělo by jí být holdováno svědomitěji. Ale dobrou školou nedělní vystoupení bylo každému: pořadatelstvu, závodníkům a hlavně — některým soudcům. Nebude od místa, vysvětlí-li se na příště některým členům soudeovského sboru mechanism vteřinových hodinek. Při šplhu na příklad naměřeno bylo cvičenci poměrně slabému pouhých pět vteřin, což zavání přece jen trochu silně. A s během tomu bylo jinak. Jedinou omluvou je tu okolnost, že závod uspořádán byl v čase až neuvěřitelně krátkém a že soudeovský sbor stlučen byl takřka v posledním okamžiku všelijak. Technická komise měla tu skutečně na rukou kus ohromné práce a jmenovitě Stýblo, Kostlan, Košář, Rabiňák a Pokorný měli parný den. Závod počal kolem 9. hodiny ranní a bylo hodně přespoledne, kdy byl kontest dokončován a kdy mohlo být pomýšleno na společné zkoušky z prostných k veřejnému.

Pokud nejlepších výkonů jednotlivců se týče, dopadl závod jak následuje: V běhu na vzdálenost 100 yardů docílil v nižším oddělení Jiří Kolář od Sokola Chicago známky 12 vteřin, ve středním oddělení Ferd. Vodák a Hugo Kulíček 11 3-5 vteřin, ve vyšším oddělení F. Kňourek 11 2-5 vteřin.

Ve šplhu do výše 23 stop podal nejlepší výkon v nižším oddělení Jindřich Šmídl, jenž došplhal za 5 vteřin, ve středním oddělení Ferd. Vodák za 6 vteřin, ve vyšším oddělení Pavel Podmajerský od Sokola Slavie za 7 vteřin.

Ve skoku vysokém docílil v nižším oddělení Jindřich Šmídl výše 5 stop 2 palce, ve středním oddělení Josef Gasper 5 stop 3 palce, ve vyšším oddělení Fr. Kňourek 5 stop 1 pal.

Ve skoku dalekém zvítězil Jiří Kolář v nižším oddělení skokem 17 stop 6 palců, ve středním oddělení Jos. Gasper 18 stop 9 palců, ve vyšším Fr. Kňourek 19 stop 9 palců.

Ve vrhu 12liberní koulí ustanovil Jindřich Šmídl v nižším oddělení nejlepší průměr 26 stop, ve středním oddělení Richard Molcar 30 stop 6 palců, ve vyšším Bohumil Mikuta 34 stopy 6 palců.

Po skončeném sčítání bodů prohlášen vítězem ve vyšším oddělení Bohumil Mikuta od Plzeňského Sokola, jenž získal 75.5 bodů, druhou cenu obdržel Fr. Kňourek od Sokola Chicago se 70 body, třetí Fr. Bruno od Sokola Chicago se 60.8 bodu.

Ve středním oddělení získal prvou cenu Jos. Gasper od Plzeňského Sokola se 67.5 bodu, druhou Ferd. Vodák od Česko-Národního Sokola Pokrok se 67.2 bodu, třetí Richard Molcar od Sokola Chicago se 66 body.

V nižším oddělení zvítězil Jindřich Šmídl od Sokola Chicago se 64 body, druhou cenu obdržel Fr. Kunrád od Sokola Havlíček-Tyrš s 52.5 bodu, třetím byl Jiří Kolář od Sokola Chicago s celkovým počtem 51.1 bodu. Vítězové v každém oddělení odměnění budou vkusnými zlatými odznaky, jež budou zhotoveny klenotníkem br. Jos. Šmahou.

(Dokončení příště.)

ZÁVOD O PŘEBOR V PRAZE.

Měl se vykonati za pátek 28. června dopoledne; při starém způsobu závodění dalo se čekati, že se 54 hlášenými závodníky bude trvati celý den. Dostavilo se jich sice jen 37, ale trval také celý den od 8 hod. ráno bez přestávky do 7 hod. večer. Krásný a pro své požadavky velkolepý závod tento, jemuž v jiných sdruženích tělocvičných není rovno, neprojevil se ani tentokrátě ještě ve svém pravém lesku jak by zasloužil, ba nedosáhl ani úrovně, co do soustředěnosti a ucelenosti obrazu přeboru mezisletového. Stále ještě nemůže se plně rozvinouti. Jak nepoměrně skvěle utvářil se od doby zavedení stálého závodního řádu závod prostý (šestiboj). Ovšem podmínky vžití se přeboru jsou mnohem nesnadnější. Především závod sám jest s nářad'ovou částí nesmírně stížen proti prostému a podmínka závoditi, uložená přeborovému závodníkovi, ve vyšším družstvu dēcimuje přihlášky.

Když náčelník svolával v ustanovený čas závodníky — nastoupilo jich asi 15. — Ostatní byli buď již na cvičišti nebo roztroušeni v labyrintu šaten svých žup. —

Nastoupilo se tedy dost prosaicky po různu do cvičiště. Sváteční společný vstup výkvětu závodnictva ku strašnému celodenním zápasu — tím ovšem odpadl. Na závodišti teprve borci přečtení, rozdělení do 4 družstev. Zápas začínal se bradly a pokračoval na hrazdě, koni, kruzích (vždy nejprve sestava povinná, pak volná), pak kůň na děl b. m. (veleskok), ve skoku vysokém, skoku dalekém, skoku o tyči vysokém, v prostných, vrhu koulí, břemenech, šplhu a běhu.

Začátek závodu byl tísňivý. — Celé první družstvo desetičlenné obdrželo za povinnou sestavu na bradlech nulu. Všecky shodil ošemetný prvek, toč na zad ze vzporu do vzporu. Byl to také takový oříšek, jako byl o minulém přeboru na hrazdě přešvih skrěmo do přednosu po vzepření kmihem podmetmo. — Kdo se přes něj dostal, měl naději na prvá místa. Toč v bradlech jest prvek náladový — a bratři měli býti tak prozřaví, a nejdříve zkusiti si ho, jako si ho zkusili ti, kteří šli po nich. Ale oni většinou zřejmě sražení — jako odsouzcenci, docela fatalisticky bez ozkuseň šli si jeden za druhým pro nulu. Bylo to až líto — nedá se mysliti, že by se byli hlásili k přeboru, neovládající tento prvek, což se konečně také objevilo, že mnohý hned po nule šel vedle na bradla a tam udělal toč bezvadně.

Za velkého napjetí celého diváctva skládajícího se většinou z odborníků, padal jeden za druhým až došlo na Svatopluka Svobodu — o němž bylo všeobecně mínění, že dobuje přeboru. —

Napětí vyvrcholilo až k tichu — Svoboda potvrdil svoji pověst — provedl prvou sestavu celou, toč s jistotou, bezvadně, s vrcholovou elegancí, za ohromného potlesku. Tíseň zlomena — Svoboda ji přemohl — a od té doby šlo to již na bradlech lépe. Zejména, když přišli potom Slovinci Vidmar a Fux, kteří provedli bradlovou sestavu rovněž bezvadně, zvláště Vidmar ohromil jistotou toče do úplné napjatých paží na totéž místo, kde se spustil do visu. Jeho vystoupením rázem změnila se situace, bylo vidno, že Svobodovo vítězství nebude snadné, jak se původně předpokládalo. —

Před závodem se vůbec usuzovalo, že za normálního průběhu závodů boj o prvenství se odbude mezi bratry Svobodou Svatopl., Czadou, Starým, Steinerem a některým Slovincem, o nichž se však nevědělo, v jakém stavu se nalézají. — Boj sliboval být velkolepý. — Odstoupením Czady a Starého pro zranění na rukou ztrácel závod značně na napínivosti, a když i Steiner stihla nula na bradlech a oba Slovinci Vidmar a Fux projevili báječnou přípravu, bylo zřejmo, že bojuje o prvenství jeden Čech s dvěma Slovinci. — Steiner těsně šel za nimi — ale pořád mu scházela ta

nula na bradlech a nebýt jí, byl rovněž kandidátem na první místo (docílil 86.74%). Všichni měli prostý těloevik na plný počet bodů a všichni byli takřka rovnoceni a přece každý se jevil jinak. Přirozeno, že mimoděk pozornost byla sváděna pořádkem k těmto třem boreům.

Hrazda povinná nebyla o nic lepší než bradla. Tam nepadla ani jedna desítka — tam dokonce ztratili i Svoboda, Fux i Vidmar, ovšem ne všechny body. — O Svobodovi se může říci, že tam ztratil své místo. — Hrazda byla nová, nespolehlivého hmatu, klouzala. — Slovinci byli ve výhodě, cvičíce na hrazdě železné, na kterou jsou zvyklí z domova, a která není tak nespolehlivá jako nový furnýr. Na povinné hrazdě nedocílil ni jeden plný počet bodů. Na volné hrazdě bylo zřítí nejkrásnější a nejmělejší sestavy vůbec. Ohromil Fux roznožkou do váhy ve visu vzadu z veletoce napřed — pak pěkné překoty z prosta a předkmihu. Z volných bradel cením nejvšestav Svobody Svatopl. — s jejím kolem odbočmo pobok do váhy bez oporu na přední žerdi a váhou stoj. —

Na kruzích jsou nejlepší výsledky z nářadí. Jsout' také nespolehlivější. Tu vynikli bez rozdílu všichni Slovinci, Svobodové, Vácha, Pražák, Trefný, Steiner. Bylo již ke druhé hodině, když dostali se bratři k nim, dosud bez občerstvení, ale bylo úžasno pozorovati ještě jejich sílu. — Z prostného těloeviku trhala nejvíce koule. Tam bylo mnoho nul. Na plný počet bodů (9 m.) hodili pouze tři, Svoboda, Fux, Vidmar (těsně). Za to se pěkně skákalo přes koně — a o tyči. — I u skoku vysokého znamenali jsme pěkné výkony — (Svoboda Svatopl. — krásný čistý skok, na plný počet bodů). Ve volných prostných zase jsme viděli krásné propracované sestavy u všech Slovinců bez výjimky — zejména u Vidmara a Fuxe.

O běhu nemůžeme sice říci, že by byli slabé časy, ale způsob běhu neukazuje na odborníky. Naši borci zmáhají běh svou energií a silou, ale dojem běžečů — Slovinců nevyjímaje — nečiní. — Je vidět, že se málo běhá.

O sedmé hodině došli poslední Slovinci, a tím závod skončen.

Rozvleklost jeho pocit'ovali těžce závodníci sami, a bude se musiti příště hledati způsob nějakého urychlení. Jiný poznatek jsme učinili, že o příštích mezinárodních závodech r. 1913 v Paříži nebudou Češi bojovati o uhájení primátu jen s Francouzi a Italy, ale i se Slovinci. — Rozhodně zdá se, že dorostu pro mezinárodní závod jest více mezi Slovinci nežli mezi Čechy.

Výsledek závodu o přebor jest následující (uvádíme jen prvních deset):

Jméno závodníka a jednota	Docílil	
	bodů	%
Vidmar Stane, Lublaň I.	220.50	95.87
Svoboda Svatopluk, Král. Vinohrady.....	217.—	94.35
Fux Karel, Lublaň	216.50	94.13
Steiner Ferdinand, Petrohrad	199.50	86.74
Svoboda Václav Praha	181.50	78.31
Douda Václav, Podol	180.50	78.17
Pražák Robert, Plzeň	176.—	76.52
Vácha František, Král. Vinohrady.....	173.—	75.22
Pittl Karel, Žižkov	172.50	75.—
Trefný Miroslav, Smíchov II.....	167.—	72.61

V. S.

Jan Fryš:

NAŠE POVINNOST.

Mám na mysli náš malý zájezd k nově založené jednotě v Saginaw. Zájezd uspořádala T. J. S. Podlipný na svůj vlastní účet, třeba že dnes finančně jsme v tísní k vůli stavbě nákladné budovy, kterou nazvali jsme Národní Síní.

Byla to naše povinnost, a když povinnost Sokola volá, nemá jej žádná překážka odstrašiti. Nová jednota v Saginaw potřebovala posilu; potřebovala poznati povinnosti, jež každého Sokola a jednotu k našemu národu vízou; potřebovala poznati ten život sokolský, tu ryzou lásku k národu a vlasti, tu jarost, která nám nikdy nedá, bychom stárli, tu naši mravenčí píli, s kterou jsme se opět domohli toho, co dávno již počítáno za ztracené, ten zpěv, který vždy zahání černé, bouřné mraky, které stále obletují tu naši jindy tak slavnou vlast. Co nejvíce potřebovala nová jednota, byla ukázka cvičení a kázně. Z vlastní zkušenosti víme, jak bývá těloevik pěstován u nových jednot. O soustavném těloeviku není žádné řeči; co cvičiteli namane se na mysli, třeba něco, co viděl v cirkusu akrobaty cvičiti, dře to s cvičenci až do samého vysilení, neb i poranění cvičenců, což mnohé odstraší. Ukážeme-li lidu soustavný těloevik v plné hodnotě a kráse, stane se lid přítelem Sokolstva a proto nevidte se, jaké salvy potlesku jsme sklízeli po každém čísle, ten dobrý lid, který jen málo snad neb některý nikdy sokolské cvičení neviděl, byl v pravdě unešen; zvláště naše Sokolky, jako vždy jindy, se líbily nejvíce. Zde je důtka na místě pro bratry a rodiče, kteří nedovolují svým děterám těloevičnu navštěvovati. Tím, moji draží, okrádáte je o to, co jest jim v životě nejpotřebnější, a sice zdraví. Pošetilost vaše bývá pak strašně trestána, buď' předčasným úmrtím aneb těmi různými operacemi, kde musí lékař nahražovati a to za velké peníze, co vy jste zanedbali a co by vás nestálo ani centu, neb naše jednota vyučuje úplně zdarma. Ta úzkoprstost našeho lidu jest až překvapující a odsouzení hodná. Dnes, kdy ženský těloevik vnikl do všech vrstev lidstva a stal se všeobecným, nikoli k vůli okrase, ale užitku, jaký ženám přináší, přece ještě najde se i Sokol, který se obává, že by snad těloevik poškozoval dobré jméno jeho dcery. Milý bratře, poohlédni se kolem a zrak tvůj at' dohlédne až na Letnou v matičce Praze, kde letos Č. O. S. představila celému světu vyspělost ženy, totiž v těloeviku, na něž pohlíželi jen okem nejpřísnějším kritikové a odborníci celého světa. Poohlédni se jen kolem a uziš, co jenom naše jednota a jednoty sokolské odchovaly dobrých žen a matek, a snad pak změníš svůj falešný úsudek a zasvětiš svou dceru neb dívku svému národu.

Na mých cestách poslední zimu českým západem, byl jsem až úžasně překvapen, jak mně známé a jindy tak čilé jednoty, dnes již zanikly aneb již stojí na samém pokraji záhuby. Studoval jsem příčinu, hledal jsem, či vinou se tak děje, a přišel jsem k náhledu, že jest to naší vlastní vinou. Naše vlastní nevšímavost žene tyto jednoty, jindy tak čilé, v úplnou záhubu. Vyjmenuji několik těch jednot, které jsou nám neb byly všem známy:

T. J. S. Karel Jonáš ve Wilson, Kansas, již několik roků necvičí. Krásnou síň vlastní tato velká česká osada.

Sokol v Humboldt, Neb., zanikl. Dobrá česká osada.

T. J. S. Havlíček v Milligan jen živoří. Velká česká osada.

T. J. S. Crete, Neb. Krásnou síň vlastní. Hledají cvičitele.

T. J. S. Wilber, Neb. Na rozpadnutí. Chtějí darovati vlastní těloevičnu městu na knihovnu. Je to velká a cele česká osada.

Tyto jednoty jsou výstražným svědkem, že někde něco vězí v celé naší organizaci, něco škodného, co by mělo býti co nejdříve odstraněno a užitečným nahrazeno. Zhrozil jsem se, když jsem spatřil ty krásné české osady a Sokol v nich zanikl. Dvě české osady, vzdálené od sebe jenom několik mil, v jedné Sokol prospívá a v druhé hyne. Při tom tanulo mně na mysli, že zakládáme nové jednoty, o nichž nemůžeme nijak ještě říci, že budou prospívati a ty, co prospí-

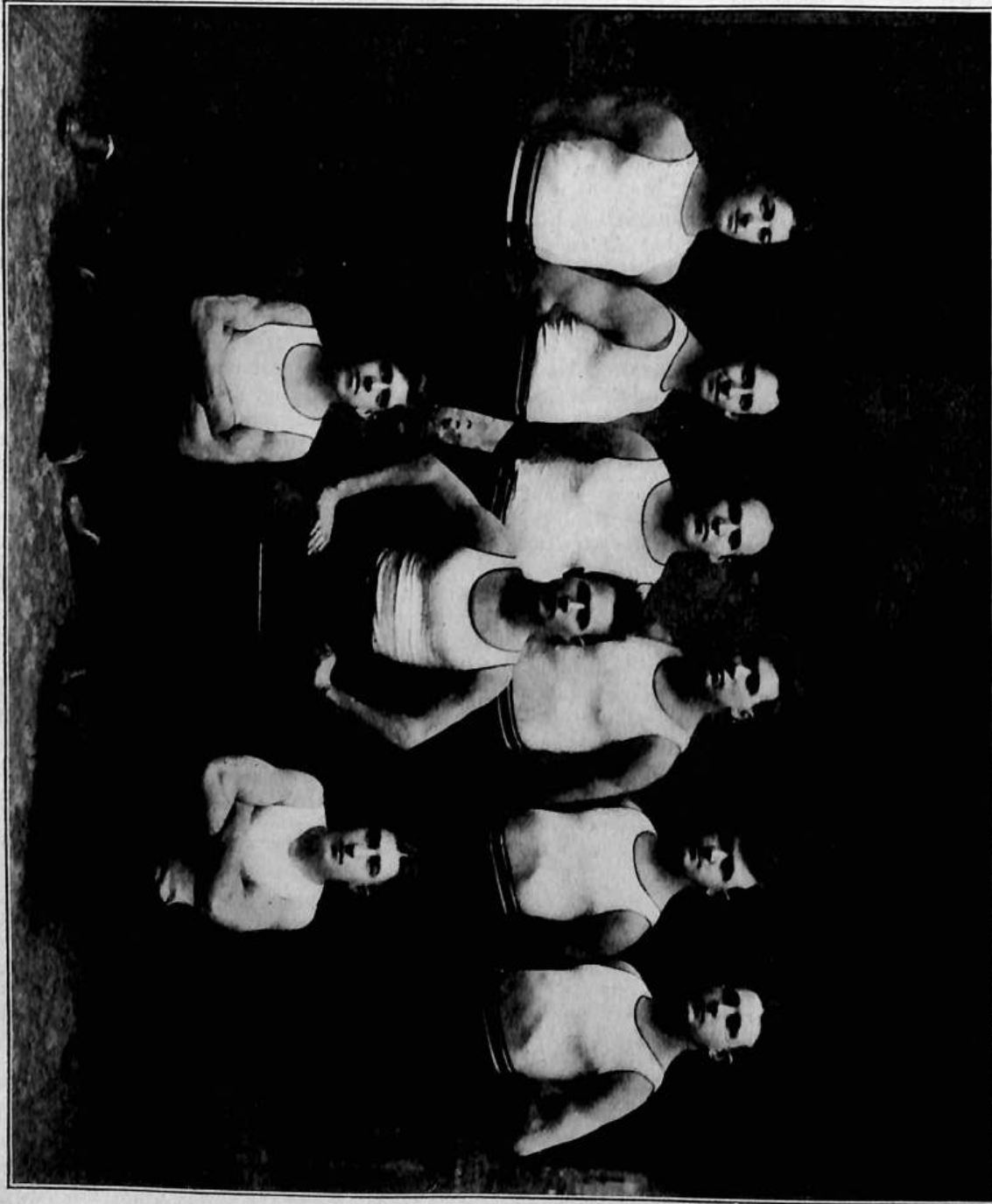
vají a prospívaly, necháme hynouti, jinak řečeno, honíme se za ptákem v křoví a ten v kleci nám zmírá.

Poměry v jednotách měly by nás přiměti k přemýšlení. Jest to naše povinnost, chránit to, co máme. Jest to naše povinnost podati pomocnou ruku tam, kde jest třeba. Víím, že tyto české osady, o nichž se zmiňuji, nebudou bez Sokola, že co nejdříve opět budou zde znovu zakládány jednoty a opět nové počátky, které jsou tak krušné, že ten, co je jed-

dříve dokázali, to znovu můžete dokázat, a pak jest to vaše povinnost.

Jednoty pak okolní měly by stále býti ve spojení s těmi, co pomoe potřebují, měly by Župu pobádati stále ku činnosti, neb jest to župní i jednot povinnost a tu poslední povinnost měl by vykonávati náš V. V. N. J. S., který by měl míti na stálém dohledu všechny jednoty, což může se státi pouze pravidelným zasíláním čtvrtletních zpráv. Kdy-

Triska J., Vimr M., V. Zavadi, náčelník, Novák Fr., Burschek Fr. Fr. Toupal, Szazama J., Eliášek K., cvič., Ječmen H.

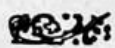

Cvičitel'ský sbor St. Louis, Mo.

nou prodělával, nepřeje si je znovu prodělávati. Proto ještě jednou volám: Vy staří harcovníci, kteří jste nám dobře známí z dob, kdy jste řídili a vedli jednoty vaše, které pod vaším dozorem tak prospívaly, nuže, chopte se znovu práce, třeba že myslíte, že jste trochu staří, to neškodí, Sokol nezná žádné stáří, ten jest jarý stále a to, co jste dobrého

koliv by jednota zprávu opomenula zaslati V. V., měla by býti Župa požádána, by zprávu onu vymohla, aby V. V. nemohl si stěžovati na špatné zasílání zpráv.

Čiňme povinnost jeden k druhému a nemusíme se nijak obávati, že zhyne.

DOPISY.

New York, dne 5. července, 1912.

Z Těl. Sboru Dívek a Paní v New Yorku. — Byla jsem požádána, abych napsala dopis do Sokola Amerického na místo sestry dopisovatelky Aug. Kupcovy, která odecestovala do Čech.

Mileráda převzala jsem úkol ten, zvláště když mohu něco pěkného o činnosti sboru pověditi. Kdo pak rád píše, aneb čte ty neustálé stesky? Ovšem, někdy jest to nutné, neb jen tím způsobem lze docílití nápravy. Dnes kdy celé Čechy tonou v nadšení při VI. všesokolském sletu, vzpomínáme raději bratrů i sester v Čechách, vzpomínáme i našich borců vyslaných Nár. Jed. Sokolskou i Sokolek Chicagských. Sbor uspořádal ku počtu bratrů přeborníků pěkný banket, kde rozloučili jsme se velmi srdečně s bratry i sestrami, přejíce jim ku jejich cestě mnoho zdaru.

Poslali jsme též mnoho pozdravů do srdce Čech, do té naší zlaté matičky Prahy. Řeči, které za té příležitosti byly proneseny, vyzněly v touze, aby bratři i sestry nám přivezli novou posilu a vzpružení k další činnosti národní i sokolské.

Dne 23. června sbor pořádal celodenní výlet v místnosti Českého Domova v Astorii v L. I., který se velmi pěkně vydařil. Již po několik roků sbor nepořádal žádných výletů a jelikož to byla jedna zábava ryze sokolská a sesterská, proto nemohu opomenouti, abych se o ní nezmínila. Tentokrátě výbor společně se sestrami astorskými zajistě zasluhuje pochvaly, neb jeden úsudek zní, že podobné zábavy Sokolky již dávno neměly. Program ku pobavení obecnstva byl velice zajímavý. Pěvecký odbor Těl. Jed. Sokol zapěl řízením sbormistra br. Rud. Průši mnoho pěkných sborů, čímž se obecnstvo v plné míře mile pobavilo. Zajistě zasluhují bratři za ušlechtilou tu zábavu srdečný dík. Žel že naše sestry pěveckého odboru se nesešly, aby též něco pěkného nám zapěly.

Velmi se zamlouval závod v běhu mladších členů Těl. Jed. Sokol, a ukázkové evičení ve skoku vysokém, při kterém skočil br. Fr. Kříž 5 stop 7 palců. Astorské sestry provedly ukázkové evičení prostné v šermu, které řízením evičitele br. Ant. Jahody bylo pěkně provedeno, za co byly sestry odměněny bouří potlesku.

Na výletě byly též připraveny kávové a zmrzlinové hody pro tu naši malou drobotinu, žáčky těl. školy, s čímž měl výbor plně ruce práce, ještě dobře že u kasy a kuželníku vypomáhali laskavě bratři záb. výboru Těl. Jed. Sokol. Též zasluhuje zmínky obětavost sestry A. Chadimové, jež zhotovila krásnou podušku, kterou pak na výletě společně se sestrou F. Pichlerovou obsazovaly a jež vynesla plných 20 doll. 55c. Všem těm bratrům a sestram, kteří přispěli ku zdaru zábavy té, vzdávám jménem sboru upřímné díky.

Památník, který sbor uspořádal a jež měl býti poslán do amerického oddělení sokolské výstavy v Čechách, nemohl býti v čas dohotoven neb nepředvídané překážky se postavily v cestu, čímž se opozdila celá ta práce, tak že nemohl býti poslán v čas na určené místo. Zašleme jej ale do budoucího archivu neb musea sokolského v Praze, které, jak jsem četla, bude Českou Obcí Sokolskou zřízeno. V archivu tom budou veškeré sbírky a práce sokolské stále vystaveny k volnému prohlédnutí a tak přístupny neustále pro všechny pracovníky sokolské.

Zároveň památník ten bude milou upomínkou pro jednotlivé sestry i pro sbor, jenž 19. prosince tohoto roku zajistě oslaví 30leté trvání, co nastoupil dráhu ku zdárnému působení a pěstění tělocviku mezi dívkami a paními našimi.

Na zdar!

M. Šimůnková.

Baltimore, Md., 27. července.

Myšlenko sokolská! jak na tě pohlížet, zač tě pokládají? Zda za paprsek z končin nadzemských, jenž zažehnuv plamen lásky bratrské v prsou zakladatelů Sokolstva, jenž od tud rozněcuje tisíce srdcí nadšených? Srdcí, jimž nestačí ani prostá snaha živočišná, veškerý um jenom k dosažení chleba a po něm mamonu co nejhojnějšího napínající, ani ten chladný rozum, vždy tak studeně rozvažující, ani konečně lačnost po slávě dne, hovičí dnešnímu vkusu veřejnosti práhnuoucí po sensaci, po lesku a hluku lidiček moderních? Či spíše pokládají tě máme za ztělení snah buditelských? Jestliže Tyršem a Fuegnerem po právu končiti jest skvělou řadu buditelů národa jehož vzkříšení došlo znamením přechodu Prahy v ruce české, pak — třeba svůdnější byla domněnka prvá — rozhodujícím jest pro nás toto stanovisko druhé. Není nám tušiti jen, víme to jasně, Sokolstvo je svorníkem, zakončující klenbu práce buditelské; význačný ráz křísitelský podnes v něm zachován; vířlost, obětavost, nezištnost a nadšení!

Blažen ten kdo žije aspoň chvíli životem št'astným, radostným. Život sám v sobě jest povinností, kteráž provází nás od kolébky ku hrobu, jí neujdeme třeba jdouce v kraj světa, a tu když i při práci tělesné též mysl ocelí a duch se povznáší, nacházíme víru v dobro ztracenou v zápasech denních, najdeme radosti ze života a to v povinnosti dobrovolné, kteréž jest nadbytek takřka na dosah ruky. Za vidinou štěstí mnozí slepě se ženou ale to jim uniká stále až uštvaní klesnou.

Ten, pod jehož obraz ruka přátelská napsala heslo "Ni zisk, ni sláva", který dobrovolnou povinností pracoval pro dobro člověčenstva, byl genius v pravém slova smyslu, ten choval v srdci svém štěstí, poklad o němž platí slovo písmá: "že ani mol nežere, ni rez nekazí". Mužové, jinoši rodní, proč stojíte opodál? Ženy a dívky české, proč váháte? Proč vzdalujete se toho tábora bratří a sester v němž bez rozdílu stavů tuží se mládež statečná nalezající tu sílu i krásu a pravdu? Pohled'te na řady evičenek bujarých, na tisíce statečných junáků, kteří v srdci svém chovají radost ze života vzpomínajíce po celý život svůj doby milé a št'astné.

Uvážíme-li, čím bylo Sokolstvo v dobách svého založení, kdy rozšířilo svůj program tělesného evičení na důležité úkoly národnostní, pochopíme, že až do dnes prohlubuje Sokolstvo národní vědomí uvádě ho na praktické cesty užstávající věrno poslání svému. Vychovává lidi nejen silné tělem, ale i duchem, charakterem vědomé zodpovědnosti vůči potřebám svého národa, vlastenecky cítící.

Šíří pravé vlastenectví o nás v cizině. Byly doby kdy i vzdělaní národové vysoko kulturně stojící slučovaly pojem cikána a Čecha v jedno; byla to smutná skutečnost. Teprve české umění v první řadě, Sokolstvo v řadě druhé ukázalo cizině čím jsme, jak vysoko kulturně stojíme, přinutilo cizinu by nás respektovala a opravila svůj křivý názor o nás. Ano, Sokolstvo uplatnilo a v život uvedlo rozmanité instituce obecnímu prospěchu jakož i zasáhlo vlivně v soustavnou výchovu nových pokolení. Rozhodujícím činitelem jest vliv Tyršova učení o pravé kráse člověka, který uplatnil se tou měrou jak zejména v zorganizovaném celku při veřejném evičení projeven jest.

Ano, pod sokolským praporem vzrůstá v Slovanstvu pokolení nové české a silné prodechnuté láskou k rodu svému, tvořící příznačný rys ušlechtilé slovanské povahy. Opětne a to velmi silně promluvil VI. slet všesokolský. Pero našinců oznamuje, že slabo jest vylíčiti vše; to nebyla jen velkolepá olympiada Sokolská, to byla oslava celého českého národa, Slovanstva! Představíme-li sobě ten dojemně úchvat-

ný obraz, cítíme jak vane k nám ta síla těch mladých těl, tu chví se srdce naše v radostném zanícení, tu pýchou vzdouvá se hrud' naše nad tím, že naši čeští hoši jsou to naše české dívky, kteří se slili v tak mohutný celek práce. Bratři naši naplnili síly své ukázavše národu svému, Slovanstvu, ba veškerému světu tu upřímnost snah svých, ten vznešený význam věci sokolské. Zprávy zvěstují nám, kteří jsme nebyli tak šťastni a býti přítomni, že zdar práce sličných sester a junáků českých jest značný. Sledovali jsme posly z této naší nové vlasti s city vzájemnými nyní přejeme si ale setkání bratrské, aby z vlastních úst zdělili nám ty dojmy a vše, aby vlily v srdce naše vznícení ku dalšímu společnému uvědomění a rozvoji.

Dne 23. května přednášel u nás úspěšně milý br. pořadatel Dr. J. Rudiš-Jičínský. Mladistvá dečruška jeho Jiřina přednesla koncertní skladby na housle v doprovodu sestry Karl. Pokorné na klavíru a to v takém souladu, že dojemně unesen byl každý z účastníků. Jest nám jen želeť, že mnozí nechali sobě ujíti příležitost vyslechnouti fakta odborníka a lékaře, který velmi jasně vysvětlil účinky tělocviku prospěšného zdraví lidskému.

Dne 26. května Velk. St. Maryland Č. S. P. S. oslavili jsme památku "Zdobení Hrobů", které důstojně účastnila se velká síla milých našich krajanů. Br. Karel Matoušek měl krásnou významnou, slavnostní řeč. Za jednotu naši promluvil pisatel tohoto, následovali pak další řečníci et. spolků. Pěvecký sbor "Hlahol" zapěl několik pěkných písní; dále bratři naši pěveckého odboru účastnili se oslavy 25letého trvání Řádu Osvojených Č. S. P. S., dne 2. června. Na to v pátek večer, 7. června zažili jsme dojemnou chvíli při rozloučení se s milými návštěvníky do staré vlasti, br. Matoušek mluvil vřele; shromáždění staří naši harcovníci sokolští jakož i všichni ostatní mocně pohnuti byli dojemnými srdečnými slovy Karla našeho; a dále že pěl se sokolské písně samo sebou se rozumí.

Ve dnech 22. a 23. června konána zkouška a výlet žactva Čes. Svob. Školy Aug. Heřman na zakončení školního roku. Úspěšný pokrok dítek uznán ode všech přítomných jakož i obětavá péče učitele. Jen tak dále v před!

V den upálení mistra Jana Husa, dne 6. července r. 1872 založen sokolský sbor 16 vlastenci v zdejším našem městě Baltimore. Milí bratři, 40 roků tomu co existuje Jed. Blesk. Oslavíme důstojnou památku tuto v sobotu večer, dne 31. srpna a druhý den 1. září. Oslava tato odložena byla jak známo ku dni kdy vrátí se naši ze staré vlasti. Ku tak významnému dni zveme Nár. Jed. Sokolskou a právě těší nás mile odpověď Výk. Výb. že tatáž zastoupena bude br. starostou K. Hrbkem a jeho náměstkem br. Jos. Kadlecem. Bratři oplývající schopnostmi pracují horlivě na bohatém programu takže se dá předpokládati, že tato oslava bude z jedněch nejlepších. Bratři dokázali jste mnohokrát, že velice vám záleží na cti sokolské, na cti české před veřejností americkou, dokažme i nyní vřelou vzájemnou snázivost ku čestné pověsti a dobrému jménu jednoty naší a nás všech, vždyt' to náš úkol, naše povinnost!

Mnoha zdaru přeje se srdečným pozdravem váš upřímný
Vinc. J. Ševčík.

Newark, N. J., 29. července.

Uplynulo již drahně času od posledního dopisu z naší jednoty, ačkoliv dosti zpráv za dobu onu z činnosti sokolské i z ovzduší českého z Newarku dlužno napsat. Začnu napřed se smutnou zprávou z roku 1911, o níž se bývalý br. dopisovatel vůbec nezmínil. Naše jednota ztratila opět dva zakládající členy, br. Ant. Peřinu st. a br. Jos. Krásného.

Jak jsem napsal v Památku vydaném o společných závodech T. J. Sok. a Děd. Am. Sok v roku 1911. Br. Ant. Peřina st. byl jedním z těch upřímných Sokolů, vzácného charakteru, který neznal falše a zášti vůči druhým a u kterého jsme se scházivali jako u otce našeho v letech 1895. To samé dlužno podotknouti o br. Jos. Krásným. Byl členem České Dobročinné Vzděl. Spol. pro postavení Nár. Budovy, který upřímně a nezištně pracoval v podniku onom, však nedočkal se toho co vždy bývalo jeho přáním. Kdykoliv jsme mluvili o Nár. Budově aneb Sokolně vždy říkal: "Véno, jen jedno přání mám a to je, než umřu, přál bych si vidět v Newarku Sokolnu aneb Nár. Budovu; přál bych si vidět veškeré spolky pohromadě, mít je v budově vlastní a pak rád Vás všechny opustím." Zemřel 3. srpna 1911. Budiž Vám bratři nehybnoucí pamět zachována. Budiž Vám země lehká.

Od společných závodů T. J. Sok. a Děd. Am. Sok. Těl. Sb. Dívek a Paní s Děd. Am. Sokolkami začala v naší jednotě větší činnost. Dosti mladých sil přibýlo a dosud přibývá k jednotě a tím též počet cvičenců vzrostl. Nyní kdy jednota naše se přistěhovala do Nár. Budovy cvičí až 22 členů. Dne 4. července t. r. byla Nár. Budova slavnostně otevřena. Slavnost počala průvodem v hořejší části města do Nár. Budovy, kde po řečích slavnostních řečníků, proslovů při odevzdání hesla od místních předsedů řádů, sborů a spolků, delegací z města New Yorku, Astoria, N. Y., Garfield, N. J., West Hoboken a j. v. odevzdána budova české veřejnosti předs. Č. Dobr. Vzděl. Spol. br. Václ. Šváchou. Slavnost byla popsána podrobně v denních "New Yorských Listech" a "Hlasu Lidu", pročež omezují se pouze na toto: Konečně jsme se dočkali té nám všem velmi potřebné budovy národní, v které doufáme naléztí útulek jak pro tělocvičné tak i podporující spolky, sbory atd., útulek všech Čechoslovanů. Zajisté že naše tělocvičné sbory si oddechnou pod vlastní střechou, majíce krásnou, čistou, vzdušnou síň, sprehy a koupelnu pro sebe zařízenou. Též krásná světlá místnost pro školu. Nuže, přilož každý ruce k dílu, aby budova byla zaplácena, bez dluhů. Vše hladce plyne, soulad všude; pročež budiž každý upřímně smýšlející krajan, necht' jako člen různých řádů a spolků, aneb nečlen, nápomocen práci obětavého sboru řiditelů, pomáhej stavět ale nebourej. Varuji již předem jak obyčejně se stává, že ztrpčovaná ta hořká práce, podezřívání něčeho co se nestalo a nestane, a co by tebe velmi bolelo, kdybys sám povolán byl konat úřad onen nezištně, za nějž pak údělem by ti bylo nevděk, podezřívání a sklamaní za veškerou snahu tvoji, jež tě stála tolik práce a peněz tvých vlastních. Dne 17. srpna t. r. pořádá naše jednota veřejné Sokolů, Sokolek a žactva po prvé v Národní Budově. Myslím, že náš br. starosta Ed. Zuna a sestra Emilie Žamburkova, kteří dlí dosud ve staré vlasti, podílejíce se na slavnostech všesokolských v Praze, budou toho dne opět mezi námi.

Končím s bratrským "Na zdar!" V. J. Rychetský.

Chicago, Ill., 30. července.

Ráda čtu náš sokolský list, ale nikdy nedočítám se o našem Sokole, ani o jeho odboru Sokolek. Divím se, že některý ten Sokol něco nenapiše, vždyt' můžem celkem říci, že zde máme mnoho nadaných bratří. Avšak počkám s úsudkem a raději sama něco napíši; snad později přeče si některý dá říci a poví vám o naší jednotě jak asi pokračujeme. Pravím vám, že jsme jen hrůí všichni nad zkvétajícím sborem našim, ačkoliv teprve krátký čas pracujem na tomto poli. Naše jednota odbývala výlet při měsíčku, dne 27. července v zahradě obč. Špachmana, na severní 40. ave., kamž jsme pochodovaly od naší budovy F. B. Zdrůbek. Návštěva byla velkolepá! Bavili jsme se všichni ušlechtilé.

Svou návštěvou nás poctily mnohé sbory sokolské, za návštěvu děkuji a voláme jim sokolské "Na zdar!" i slibujeme návštěvu oplatit. — V naší jednotě ač byl čilý ruch evičební, nyní trochu ochábl, totiž jen u nás Sokolek, přičina že nemáme evičitele. V poslední době nás evičil br. Petr, který nyní odecestoval z Chicaga tak že jsme zase osiřely. Ale tužíme se přece a navštěvujeme sokolské cvičení každou středu s naší náčelnicí Mařenkou Leblou. Končím tou nadějí, že v brzkou k nám zavítá nějaký ten nový evičitel, o čemž vám chci příště napsati. Na zdar!

Za odbor Sokola Rozvoj v Irvingu Parku
Anda Hlavatých.

Cleveland, 31. srpna.

Přicházím již poněkud pozdě s dopisem o účasti veřejného Sokola "Říp" v Pittsburgu, dne 30. května.

To vše zavínil "Sokol Americký", že jeden měsíc nevyšel a pak jsem čekal co bude br. dopisovatel tamnější jednoty psát, tak aby naše dopisy nebyly stejného obsahu, aneb zase docela opáčeného. Již často br. pořadatel upozorňoval členy, když psali o jedné věci, aby byl vždy zvolen jeden dopisovatel, a tím, že se ušetří mnoho času a místa v listě.

Chci pouze podat úsudek o činnosti Sokola "Říp" tak dalece, jak jsem poznal. Když přišel první návrh v Župě, aby se více agitovalo u venkovských jednot v Župě združených, tak aby se jednoty udržovaly v činnosti, bylo ukázováno na jednotu "Říp" v Pittsburgu, že ještě co patří k Nár. Jed. Sokolské nepořadala veřejně. Aby se tak stalo, Župa slíbila, že tam vyšle družstvo k veřejnému vystoupení, totiž od každé clevelandské jednoty dva evičence. Vše bylo usneseno a den již ustanoven, kdy se veřejně pořádati má, a nyní přišla otázka finanční, když se vidělo, že v župní pokladně žádného majetku není, a kdo bude platit cestu členům, kteří se účastní té slavnosti. Žádat, aby si členové hradili veškeré výlohy sami, to mně připadalo věci nemožnou, a snad by to bylo i proti zásadám našim, vždyt' dosti často vidáme účty dosti nepatrné, a někteří členové z lásky sokolské si je nechávají vyplatit. Potom přišel náhled jiný, totiž aby byly zdejší jednoty požádány o zaplacení cestovného do Pittsburgu členům, kteří se cvičení účastní, ale chyba lávky, tu lásku pro dobrou věc sokolskou ukázala jednota nejmenší zde, ale pro věc sokolskou snad nejcitlivější. Nyní nescházelo nic jiného ostatním účastníkům, kteří čestné slovo dali, proto účast byla tak malá, nežli jak se předem počítalo a proto ani celé družstvo nebylo zastoupeno, avšak ne vinou župního výboru. Přes všechny obtíže do Pittsburgu jsme se dostali, kde nás na nádraží očekávali br. Nový a Jedlička a zavedli nás a ubytovali v hotelu br. Novýho, kde již vše bylo jednotou "Říp" obstaráno. Po krátkém odpočinku jsme se večer vydali do místnosti Sokola, kde nás již několik bratří očekávalo, tak že jsme se nestačili seznamovat, však rádi jsme tak činili, a v některých jsme poznali boдрé Sokoly. Br. Perlík s jeho kapelou hráli ponejvíce národní písně, co zatím Sokolky v kuchyni připravovaly chutnou večeři. Díky za jejich ochotu. Vše bylo pěkně upraveno a nám se tam líbilo, však pozdní hodina noční volala k odpočinku a připravit se na druhý den, který byl svátkem Sokola "Říp". Odpoledne v 1 hod. konala se zkouška na prostrná a asi o 2. hod. počalo veřejně. Nechci však posuzovat, neboť br. Ledr již úsudek svůj podal. Jest mi pouze divné, že jest v Pittsburgu dosti velká síla krajanů a přece tak na počet jen slabá jednota tam stává; skutečně, velmi malé pochopení pro českou věc, která jenom okrašluje naši národnost, je-li přesně a dle zásad našich vedena. Jednota ovšem ne-

čítá tak mnoho do počtu, ale přece jsem tam poznal dosti slušné procento dobrých pracovníků sokolských, tak že jim práce na poli národním nepřipadá za těžko. Však i ti dobří pracovníci, stálou netečností těch druhých častokrát v činnosti již předčasně ochabují, a tím trpí nejen sám sbor, nýbrž celé sokolské sdružení. Ale dobrý bratr má v práci vytrvat, neustupovat, a odporovat tak dlouho, dokud nedostane posilu. Co se týká činnosti Sokola "Říp", nechci právě všechny členy jmenovat co jsem z těch čilejších poznal, však jest nutno zmínku učiniti o br. starostovi Nepeřeným, který jest stále v činnosti a Sokol jest jeho druhou rodinou. Nesmím zapomenout na br. Ledra, který žije pro činnost sokolskou, pěkně upravená knihovna, která činí na každého dobrý dojem, jest nejlepším vysvědčením jeho práce sokolské. Zároveň jsem poznal znamenitého režizera divadla, dobrého tajemníka a mnoho jiných, ale ve cvičení jsem viděl, že se poněkud pokulhává, totiž byl tu nářek, že schází evičitel, a tu si myslím, že schází evičitel, a členům láska ku cvičení, a rozumné pochopení tak uslechtilé ideí, kterou jsme zdědili po našich nezapomenutelných zakladatelích. Zrovna tak slabé pochopení jest u tamnějších žen, že není založen ženský odbor, a tím jest zanedbáván ženský tělocvik, ač jest pro ně zrovna tak významný jako pro muže. Ženský tělocvik se pěstuje všude v ústavech, na školách a proto nesmí scházet v žádné sokolské jednotě. Nemůže býti rodina bez ženy a proto nemůže být jednota bez ženského odboru. Záleží na vás, bratři a ženy, veškeré titěrnosti stranou a založiti ženský odbor a pěstovat tělocvik a býti těm lhostejným za vzor.

Myšlím, že zatím postačí, a těším se až budu příští dopis z Pittsburgu číst, že bude br. dopisovatel oznamovat založení ženského odboru a udávat počet evičicích.

Jestě jménem Župy děkuji jednotě "Říp" za laskavé pohostění. Tak bratrsky by se mělo jednat u všech jednot, zavítá-li tam člen návštěvou odjinud.

Na zdar!

Leopold Všečka.

New York, 3. září.

Jest po sletu a bratří, kteří přítomni byli, přináší se s sebou rozdílné dojmy jak ze sletu, tak i z daleké cesty. Velice smutný dojem učinil jistě malý zájem bratří jednoty new-yorské, projevený tak malou návštěvou přednášky dr. Rudiše-Jičínského a veřejného cvičení sletového družstva a chicagských Sokolek. Skoro na prsty byl by spočítal bratry, kteří při přednášce přítomni byli. Při veřejném družstvu sletového nebýt přítomni účastníci výpravy z jiných měst, bývala by byla tělocvična prázdná. Smutný úkaz činnosti našich členů, když tak malý zájem věnují důležitým událostem N. J. S. Přednáška "Jak lze sobě zdraví zachovati" jest užitečna každému člověku a Sokolu zvláště, neboť prací Sokola jest pěstovati zdraví a tělesnou i duševní sílu, neboť "ve zdravém těle zdravá mysl". Jaký dojem vyvolala malá návštěva veřejného cvičení sletového družstva, dobře píše br. Jos. Čermák na stránce 249. v 7. čísle Sokola Amerického. Dobře sobě, bratři, přečtěme a pracujme tak, aby zase mohlo se pohlížeti na New York jako na sídlo pravého sokolského ruchu.

Dne 31. srpna odjela delegace Vyk. Vyb. a naší jednoty do Baltimore, kdež tamnější jednota oslavuje 40-leté působení. Zároveň odjela deputace do Islip, kdež nová ratolest bude přijata do lůna N. J. S.

Dne 1.—2. září pořádal Děln. Am. Sokol župní závody, jichž se účastnily naše dvě čety. První četa sestávala z následujících bratří: Frant. Kiowski, Jos. Gregor, Frant. Kříž, Jos. Veverka, Ant. Klár, Vác. Krejčí. Druhá četa: Ed. Schultz, Boh. Fiala, Alois Wokál, Fred. Woytíšek, Jos. Fiala, Frant. Váně a Jos. Beran, náhradník. Závody byly

četové, ale četa mohla sestávat z cvičenců ze všech třech oddílů a všechny čtyři závodily o jednu první cenu, at' již byla četa složena z cvičenců prvního neb třetího oddílu, avšak ceny jednotlivců uděleny podle oddílů; soudilo se do pěti. Ve skoku nejvyšší počet bodů dosažitelných 10 (5 stop), do dálky 17 stop. Naše první četa složena: 3 ve vyšším, 3 v nižším oddílu a dobyla druhou cenu, 530 bodů. Druhá četa složena z cvičenců třetího oddílu a dobyla třetí cenu, 527 bodů. Četa Děd. Am. Sokola N. Y. dobyla první cenu 533 bodů. Z našich dobyli ceny následující: První cenu ve vyšším oddílu Frant. Kříž; třetí cenu v druhém odd. Ant. Klár; první cenu v třetím odd. Boh. Fiala; třetí cenu v třetím odd. Ferd. Vojtíšek; čtvrtou cenu v třetím odd. Ed. Shultz; sedmou cenu v třetím odd. Louis Wokál.

První četu nacvičil Frant. Kiowski, druhou náš starý Pavlík. Jelikož jsme tentokrát první ceny nedobyli, tužme se, aby nám příště neušla.

Znovu jsme ztratili dobrého cvičence v bratru Heisle- rovi, který vstoupil do řad gymnastů z povolání. Jedna věc jest mně velice divná, že totiž bratr vystoupil ze sletového družstva na radu lékaře, jak on sám pravil (slabé srdce), a teď může provádět vrcholové výkony na bradlech před obecenstvem.

Na zdar!

Franta Váně.

St. Louis, Mo., 4. září.

Po dvouměsíčních prázdninách opětně započal ruch v naší tělovičně, kde vedením nového našeho cvičitele br. Josefa Paskovského z Ratimova na Moravě pilně počíná se cvičiti; a teď jest pouze na mladších bratrech našich, aby tu tělovičnu naši částečně svojí přítomností zaplnili a co se výmluvy týče, té nemohou míti žádné, neboť br. Paskovský jest dobrý theorik a cvičenec výtečný, což ostatně dokazuje též jeho cvičení z kursu Č. O. S. Pročez bratři chutě do práce, kterou nejen pro jednotu naši, ale sami pro sebe přinášíte.

Jednota, jak již jest zde jakýmsi zvykem, chtěla na uvítání br. Paskovského a odsatních výletníků vrátivších se z Čech, uspořádati za přítomnosti bratrů, sester a vůbec celé naší tělovičné školy jakýsi večírek a to minulou sobotu, 31. m. m., z čehož však sešlo následkem zdržení se br. Paskovského v New Yorku. To však na věci nemění a br. Paskovský a bratři a sestry vrátivší se z Čech jsou nám stejně vítáni a my povděční jsme tomu, že se zdraví mezi nás navrátili.

Sborová schůze, na den 9. t. m. jest svolána lístky, v kteréžto schůzi bude br. Paskovský oficiálně přijat v kruh našich bratrů, kteří jak doufám budou jej v jeho snahách podporovati a nedopustí, aby se zas nějaká nepravá křivda stala bratru, který si jí nezaslouží. Bratři, připouštím, že my zde v Americe nejdem po způsobu českém, a též připouštím, že se cvičitel má přispůsobiti způsobům zdejšími, avšak pouze do jistých mezí. Zde zároveň dovoluji si vám bratři klásti otázku: Proč poslední dobou získáváme cvičitele ze staré vlasti? Otázku tuto zajisté zodpovíte si sami. Na druhé straně však některý z vás řekne, že musíme povolávat cvičitele ze staré vlasti, neboť zde žádných, aneb na vybranou není. Bratr tento by měl pravdu. A co jest toho příčina, zajisté domyslíte se opět sami, neboť již jsem jednou psal, co jest našeho Sokolstva amerického slabou stránkou, a tou jest nevyhovávání cvičitelů a hlavně nepořádání kursů. Myslím, že sbory sokolské poznenáhlu uctí a proč? Poněvaž staré schopné síly stále ubývají a mladými se těžce nahražují, a proto na příštím sjezdu by bylo záhodno o této věci pohovořiti, aby vždy brán byl ohled na pořádání kursů cvičitelských. Bratři, jsem jist, že najdu ohlasu u jiných

ve věci této a proto záleží jen na jednotách samých, aby nějakých pár slov ve schůzích na to obětovali a zástupci pak na sjezdu k uplatnění přikázali.

Náš br. Burshek, člen družstva N. J. S. byl zklamán, neboť seznal, že jeho jméno v pořadu závodících zaneseno není a tudíž neví, jak ze závodů v Praze vyšel; bylo by žádoucí, aby br. Čermák jako vůdce se u Č. O. S. informoval.

V posledním mém dopise bylo pojednáváno o našem cvičitelském sboru a zajisté, že každý kdo četl můj dopis prohledával "Sokola Amerického" hledaje obrázek cvič. sboru, však v čísle onom nenašel a proto doufám, že bratři pořadatelé obrázek onen v tomto čísle nám podají.

Dříve nežli skončím, jak posledně jsem naše junáky, naše borece provázel v duchu na jejich zájezdu v té naší matičce Praze přeje jim mnoha zdaru, vítám je opětně po jejich návratu a doufám, že zájezd onen je nadchnul tak, že oni s větší chutí a s lepším přesvědčením myšlenky naší, myšlenky sokolské do práce se dají, aby i na dále ve věci naší sokolské nám odkázané pracovali, k čemuž volám naše upřímně Na zdar!

Václav Zavadil.

New York, 1. září.

Dne 31. srpna t. r. vyjelo nás několik bratrů do E. Islip, N. Y., kde před krátkým časem opětně založena byla několika dobrými pracovníky T. J. Sokol a po únavné práci oněch pracovníků podařilo se, že žádali Výk. Výbor N. J. S. o přijmutí a uvedení do svazu N. J. S.

Ve schůzi V. V. dne 26. srpna t. r. jmenoval V. V. bratry M. Grabensteina, Št. Kostku a J. Černého, by jmenovanou jednotu, dne 31. srpna t. r. uvedli do svazu N. J. S. K nim pak přidružili se bratři od T. J. S. v New Yorku: Aug. Hatauer, Ant. Hošek a od T. J. S. Philadelphia, Pa., Jan Humlhans. Staré pořekadlo praví, když prší, bývá štěstí. Snad podaří se tentokráte, že jednota v Islip se udrží, a že budou nyní lepší pracovníci, nežli byli u bývalé jednoty. Slavnost spojená s veřejným odbývána byla v bývalé Sokolovně, kamž dostavily se sborově Řád Č. S. P. S. č. 216 a J. Č. D., pak Č. Z. T. J. Sokol Bohemia, za velkého účastenství našich rodáků.

Starosta T. J. S. East Islip, br. Fr. Bizek, uvítal dobře promyšlenou řečí přítomné a vysvětlil proč opětně ustavila se T. J. S. v Islip. Na to br. M. Grabenstein, člen V. V. N. J. S., objasnil v krátké řeči české i anglické důležitost Sokolstva a poslání jeho, obzvláště žádal matky a otce, aby posílali dítky své do školy tělovičné, začež byl odměněn souhlasem obecenstva.

Jednatel V. V. pak prohlásil T. J. S. Islip za člena N. J. S. a připomenul bratru starostovi povinnosti, ku kterým se slibem zavázal, že čestně zastáváti bude úřad mu svěřený a že hájiti bude zájmy sokolské.

Náčelník a cvičitel br. Jos. Fišer, jeden z našich starých zákopníků a borec, který jest v řadách sokolských dobře znám, provedl cvičení prostná nejprve s 22. žačkami, pak nastoupilo 16. chlapců a ku konci 16 členů.

Uvážíme-li, že jednota teprve nedávno založena, musíme doznati, že pracováno bylo silou mravenčí, neboť veškerá čísla cvičení byla svědomitě sestavena a velmi dobře provedena, za což se dostalo bratru cvičiteli Jos. Fišerovi i těm maličkým a bratřím Sokolům hlučné pochvaly obecenstva.

Začátky jsou dobré, jen když bratři v Islip udrží mezi sebou sokolskou lásku a žádné řevnivosti, pak dodělá se T. J. S. v E. Islip, N. Y., úplného úspěchu. K tomu přejeme i my hojného zdaru.

Jan Černý.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

konané v New Yorku 27. července 1912.

Starosta K. E. Hrbek zahájil v přítomnosti všech členů schůzi. — Zápis o schůzi konané dne 24. června po přečtení přijat. Schůzi této se též účastnil br. Jedlička od Plzeňského Sokola.

T. J. S. Berwyn, Ill., zaslal dopis, v němž žádá o evi- čitele. Dopis přijat a má být odkázán výboru Župy Střední.

T. J. S. Portland, Oreg., zaslal stížnost proti br. F. Chládkovi, členu T. J. S. Scio, Oreg. Záležitost tuto má jed- natel vyřídit.

Plzeňský Sokol zaslal dopis, jenž byl přijat. Jelikož po- važujeme záležitost tuto za vyřízenou, nebylo o dopisu ro- kováno.

Br. L. Hošek, organizátor Župy Jižní, zaslal dopis, jenž byl přijat a jednatel má záležitost tuto vyřídit.

T. J. S. San Francisco žádá dopisem o odpuštění pří- spěvků za dvě čtvrtletí. Jednatel má odepsat a vysvětlit, jak se mají v podobných žádostech zachovat.

Br. Duda od T. J. S. Newark zaslal dopis, jenž byl při- jat a jednatel má žádané objasnění zaslat.

T. J. S. Howells, Neb. a T. J. S. Edwardsville, Ill., žá- dají o poshovění s poplatky k N. J. S., má být vyhověno.

T. J. S. Timken, Kans., zaslal jména nových činovníků. T. J. S. New York žádá záslužné listiny pro bratry A. Bartuněk, F. Jahoda, Al. Rysánek, J. Turek, E. Vlach, F. Strnad a A. Brouk.

T. J. S. Blesk žádá záslužné listiny pro bratry F. Štět- ku, K. Štětka a F. Kysera. Má být vyhověno.

Jednatel oznamuje, že zaslal různé tiskopisy T. J. S. Slov. Lípa, Plz. Sokol, Nová Vlast, Wilson, Schuyler a Podlipný.

T. J. S. Blesk zaslal dopis, v němž oznamuje, že založili Župu Východní s \$200.00, a sice na cestovné a ztrátu času dvou boreů ku zkouškám do Chicaga. Jednatel má záležitost tuto se župním výborem a T. J. S. Blesk vyrovnat.

T. J. S. Blesk žádá, by byl Výk. Výb. N. J. S. někdo vyslán k jejich slavnosti 40-letého trvání na dny 1. a 2. září. Žádosti má být vyhověno a bratři K. E. Hrbek a J. Kadlec se mají slavnosti té účastnit.

Účty br. Liera za tiskopisy v obnosu \$16.00 a za knihy a tiskopisy do Berwyn, Ill., v obnosu 90c přijaty a k vy- placení odkázány. Následující jsou různé příjmy a zasláné zprávy a poplatky: Za ohlášky v S. A. od firmy Brodský & Sovák \$110.00, T. J. S. Newburgh splacený dluh \$50.00, Crete poplatek \$18.00, Timken \$14.90, Oenaville \$11.55, Owatona \$12.30, East Bernard \$6.90, Sbor Sokolek, Omaha, do fondu sjezdového \$5.70, Fuegner \$37.50, Sbor Vlastenky do fondu sjezdového 80c, Bohemia \$10.00, Sbor Sokolek Long Island poplatek \$1.50, Howells na sjezd \$3.90, Tábor popl. \$65.30, Manitowoc \$11.10, Sokolky Blesk \$2.35, Žižka \$4.50, Minneapolis \$9.80, Sokolky Omaha \$2.35, Little Ferry \$25.20, St. Paul \$12.50, Newark \$15.60, Slov. Lípa \$150.00, Klatovský Sokol \$22.20, Fuegner-Tyrš \$35.60, New York \$168.30, Plattsmouth \$14.20, Chicago \$122.90, Sokolky Li- buše \$1.80, Plz. Sokol \$111.10, Rozvoj \$30.10. Za ohlášky v Sok. Am. \$11.25.

Na zdar!

M. Grabenstein, zap.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, 26. srpna.

Starosta K. E. Hrbek zahájil schůzi. Ze členů scházela sestra A. Veselá.

Zápis o schůzi, ze dne 29. července po přečtení přijat. Br. J. Štěrba ze South Omahy zaslal dopis o urovnání záležitosti u T. J. S. Milligan, udává, že vše bylo příznivě vyřízeno. Zároveň zaslal účet za cestovné a ztrátu času dvou dnů. Dopis byl přijat a obnos určený má být jednate- lem zaslán.

T. J. S. East Islip, L. I., se hlásí v počtu 35 členů za členu N. J. S. a žádají o přijetí, zároveň zasílají poplatek a seznam členů; žádost tato byla přijata a jednota ta byla dnešním dnem za členu N. J. S. prohlášena. Žádají, aby byli dne 31. srpna do svazu N. J. S. uvedeni. Bylo usne- seno, aby tam byl vyslán k oně funkci 3-členný výbor se- stávající z br. St. Kostky, J. Černého a M. Grabensteina.

Sokolská jednota z Cicero, Ill., žádá dopisem objasnění, jakým způsobem by mohli ku Svazu N. J. S. přistoupit. Má jim být jednatel dopisem a stanovisko vysvětleno.

T. J. S. Saginaw, Mich., žádá též o podobné objasnění. Jednatel vyřídí.

T. J. S. Newark zaslal dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

T. J. S. Chicago zaslal dopis o obstarání evi- čitele. Do- pis byl přijat a jednatel má odepsat.

Župní Výbor Župy Jižní píše o župním kursu a žádá o přednášeče. Dopis byl přijat a obsah vzat k vědomosti a jednatel má odepsat a oznámit, že žádosti této bude v čas vyhověno.

T. J. S. Žižka, Dallas, Tex., zaslal jména nových činov- níků.

Následující účty byly předloženy: Firma Ruda, Brunner a Dvořák z Prahy za sletové fotografie br. Jičínským ob- jednané v obnosu 107 K a 35 hal. Účet za cestovné a ztrátu času J. Černý a M. Grabenstein k veřejném udo Newarku \$3.30. Nár. Tiskárna za výpravu a tisk dvojitého čísla Sokola Amer. za srpen \$477.30. Účty tyto byly při- jaty a k vyplacení odkázány.

Br. W. Wokál, kterému byl svěřen úkol odevzdat Ma- tici Školské v Praze dar od Jednot N. J. S., předkládá stvrzenku na odevzdanou částku \$420.85 a zároveň před- kládá účet za věnec, jenž zakoupil k uctění památky Fuegnera a Tyrše v Praze v obnosu 30 korun. Týž byl k vyplacení odkázán a br. Wokálovi byl dík za vykonanou práci vysloven.

T. J. S. New York žádá záslužné listiny por bratry J. Kuchaře a A. Sudu. Má být vyhověno.

Jednatel oznamuje, že zaslal různé tiskopisy T. J. S. Budivoj, Chicago a Rozvoj.

Finanční výbor podává zprávu, že porovnal a prozkou- mal knihy jednatele a pokladníka a vynašel v úplném po- řádku. Ze zprávy vysvítá následující stav jmění N. J. S.:
Příjem za druhé čtvrtletí.....\$3,057.57
Přebytek z minulého čtvrtletí..... 5,971.77

Úhrnem \$9,029.34
Vydání za poslední čtvrtletí 5,017.43

Zbývá na hotovosti \$4,011.91
Zpráva byla přijata.

Následující jednoty zaslaly zprávy a různé poplatky:
T. J. S. Philadelphia \$12.00; Iowa City \$8.40; Žižka, Dallas, Tex., \$7.80; Ennis, Tex., \$13.20; Praha, Chicago \$56.45; East St. Louis \$21.90; Cleveland \$58.00; Omaha \$60.10; Budivoj \$24.30; Bridgeport \$8.80; Ravenna \$8.60; Edward- ville \$9.00; Podlipný \$29.90; Berwin \$2.50; Milligan \$19.20; Svornost \$19.30; Hawthorne \$12.60; Sokolky New York \$2.40; Sokolky Little Ferry \$3.25; San Francisco \$1.55; Hawthorne do fondu na sjezd \$2.10; Milwaukee do fondu na sjezd \$7.50; Milwaukee poplatek \$44.60.

M. Grabenstein, zapisovatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC SRPEN 1912.

Příjem.

1. T. J. S. Žižka, Dallas, Tex., za II. 1912.....	\$ 7.80
5. T. J. S. Hawthorne, Ill., za II. 1912.....	12.60
5. T. J. S. Hawthorne, Ill. do fondu pro sjezd.....	2.10
5. T. J. S. Milwaukee, Wis, za III 1911.....	44.60
5. T. J. S. Milwaukee, do fondu pro sjezd.....	7.50
5. T. J. S. K. Havlíček Borovský, Ennis, Tex.....	13.20
5. Předpl. na S. A., Prok. Bubák, Bakov, Čechy....	1.01
5. T. J. S. Praha, Chicago, za II. 1912.....	56.45
10. T. J. S. East St. Louis, Ill., za II. 1912.....	21.90
10. T. J. S. Cleveland, O., za III a IV. 1911.....	58.00
10. T. J. S. Omaha, Neb., za I. a na II. 1912.....	60.10
13. T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich., za II. 1912....	24.30
15. Za těl. knihy, B. Hatka, Granger, Tex.....	1.31
15. Předpl. na S. A., J. F. Nikl, Racine, Wis.....	1.50
15. T. J. S. Lev, Bridgeport, O., za II. 1912.....	8.80
17. T. J. S. East Islip, N. Y., za vstupné.....	5.00
17. T. J. S. Dívek a Paní, Little Ferry, N. J., za II. '12	3.25
17. T. J. S. Ravenna, Neb., za II 1912.....	8.60
17. Předpl. na S. A., Slavětinský.....	1.00
19. T. J. S. Edwardsville, Ill., na dluh.....	9.00
19. Sbor Sokolek San Francisco, Cal., za II. 1912....	1.55
21. T. J. S. New York, N. Y., doplatek.....	2.40
21. T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., za II. 1912....	29.90
24. T. J. S. Berwin, Ill.	2.50
24. T. J. S. Havlíček, Milligan, Neb., za II. 1912....	19.20
24. Předpl. na S. A, D. A. Sokol v New Yorku.....	1.50
26. T. J. S. Svornost, N. Y., za II. 1912.....	19.30
28. Za 9 knih Tělocvik pro evič. sbor D. A. S., N. Y.	20.25
28. Za těl. knihy, Jos. Horák, So. Omaha, Neb.....	.70
28. Předpl. na S. A., T. Slov. Jed. Sokol, Little Falls	.75
30. Předpl. na S. A., T. J. S. v Prostějově na Moravě	1.01
30. T. J. S. Jíří Poděbrad, Clarkson, Neb., za II. 1912	68.25

\$ 515.33

Hotovost z minul. čtvrtletí.....4,011.91

Úhrnem \$4,527.24

Vydání.

26. Náhrada za 15 cest do schůze V. V., Št. Kostka\$	3.00
27. Poř. S. A. za červenec a srpen, br. J. Čermák....	50.00
29. Poř. S. A. za červenec a srpen, dr. J. R. Jičínský	70.00
29. Za 6400 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro červenec	
a srpen, Národní Tiskárna.....	477.30
29. Za ztrátu času a cest. zástupců V. V. do Newarku..	3.34
29. Za ztrátu času a cest. organizátora Jos. Štěrby	
do Milligan	18.00
29. Za fotogr. ze V. sletu v Praze, Ruda, Brunner a	
Dvořák v Praze	21.47
29. Za palmu se stuhami ku počtě památky Fuegnera	
a Tyrše, br. A. Wokál	6.00
29. Za cest. a ztrátu času zástup. V. V. ku 40-leté	
slavnosti Sokola v Baltimore, Md.....	46.00
29. Za cest. a ztrátu času při uvedení T. J. S. East	
Islip, N. Y., do svazu N. J. S.	51.00
29. Vyplnění diplomu pro T. J. S. East Islip, N. Y.,	
p. A. Šedivému	1.00

Úhrnem \$747.11

Příjem \$4,527.24

Vydání 747.11

Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md..\$2,297.89

Fond pro příští běh cvičitelský..... 54.85

Fond základní N. J. S..... 300.00

Záloha na náradí u jednot.....	250.00
Půjčky u župních výborů	549.45
Na Union Dime Savings Banku.....	\$1,000.00
Na Emigrant Industrial Savings Banku.....	2,000.00
Hotovost v pokladně N. J. S.....	780.13
	<hr/>
	\$3,780.13

Upozorňuji br. tajemníky, kteří ještě zprávy nezaslali za první a druhé čtvrtletí, by tak učinili okamžitě, neb příštím měsícem oznámím nedbalé tajemníky, kteří čtvrtletní zprávy nepošílají. Zároveň upozorňuji jednoty, by zaslaly opravy stanov do příštího sjezdu k rukoum V. V., obzvláště opravy na tělocvik.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

VŠEM JEDNOTÁM ŽUPY JIŽNÍ!

BRATŘI!

Upozorňujeme Vás, že odbýván bude cvičitelský kurs v Župě Jižní v městě Ennis, Texas, počínaje, dnem 6. ledna 1913. Jest povinností každé jednoty v Župě Jižní zastoupenné, by nejméně jednoho člena vyslala do kursu onoho, neboť tak nařizují stanovy N. J. S. na str. 13. odstavec 7.

Doufáme, bratří, že v zájmu Vašem, aby stěžováno nebylo, že nemáte cvičitelské síly, vykonáte povinnost Vaši a nejméně jednoho člena vyšlete do kursu Župy Jižní do města Ennis, Texas.

Za Výkonný Výbor N. J. S.

K. E. HRBEK, starosta.

JAN ČERNÝ, jednatel.

ZE ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ.

Cleveland, O., 18. května.

Schůzi zahájil br. Všeťeka. Přítomni byli: Sýkora, Hořice, Kolářský, Přeč, Šlapák, Nekvasil. Protokol z minulé schůze přijat. Br. Čermák nám vysvětluje, proč se nemůže výprava do Čech stavět zde v Clevelandu. Přijat dopis od Sokola Říp, v němž žádají, kolik Sokolů k nim zavítá. Dán návrh a podporován, by příští závody se pořádaly v Detroit, 1913. Jednatel má dopsat v této záležitosti detroitským jednotám.

Jelikož nebylo žádných návrhů, ukončil br. starosta schůzi. Na zdar!

Alois Havelka, jednatel.

Cleveland, O., 15. června.

Přítomni byli: Sýkora, Přeč, Šlapák, Všeťeka, Havelka. Odeceovali s výpravou do Čech: Kolářský, Nekvasil. Br. Hořice omluven. Br. Frčka nebyl přítomen, ani omluven. Br. Šlapák dává návrh, aby se příští rok pořádalo veřejné v Luna Parku. Br. Všeťeka podává zprávu o veřejném v Allegheny, Pa. Usneseno dopsati jednotám v Župě zastoupeným, že by bylo žádoucí, by každá jednota aspoň jednou za rok vyslala zástupce do schůze ústředního výboru. Ovšem každá jednota by musela hradit cestu delegátu sama. Vydání 50c za zásilku bradel do Bridgeport, O., p. Pečánka. Usneseno, by další půl roku odbývaly se schůze v síni Sok. Cleveland. Tím byla schůze ukončena. Na zdar!

Alois Havelka, jednatel.

ČESKÝ CVIČITEL HLEDÁ MÍSTO V AMERICĚ.

Český cvičitel, 26 roků stár, svoboden, zaměstnáním knihvedoucí, rád by přijmul místo cvičitele u některé čelnější jednoty v Americě. Jest absolvent kursu České Obce Sokolské z r. 1911, výborným cvičitelem a dobrým cvičenem. Adresu a další podrobnosti na požádání zašle

Fr. Vůch, 2416 S. 11th St., St. Louis, Mo.

Zpráva náčelníka Župy Střední za II. čtvrtletí 1912.

Jméno jednoty:	Počet všech příslušníků jednoty								Sokolové				Žáci od 14 roků				Žáci do 14 r.			Žačky od 14 roků				Žačky do 14 r.			Sokolky			
	Všech členů	Členů cvičících	Žáků od 14 roků		Žaček od 14 roků		Všech Sokolek	Sokolek cvičících	Kolikrát cvičili	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičili	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičili	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičily	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičily	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičily	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva
			Žáků do 14 roků	Žaček do 14 roků	Kolikrát cvičily	Kolik družstev																								
Plzeňský Sokol, Chicago	378	40	64	111	42	112	212	30	26	3	627	24	26	2	782	30	49	4212	85	24	2	512	21	51	3618	72	24	2	539	22
Sokol Chicago, Chicago .	365	24	49	109	43	102	195	32	26	3	572	22	26	3	773	29	26	2543	98	25	3	575	23	25	2027	81	25	2	728	29
T. J. S. Tábor, Chicago .	218	10	38	42	48	52	152	24	23	1	166	7	24	2	784	32	24	891	37	24	3	1097	45	24	1190	57	24	2	486	20
T. J. S. Praha, Chicago .	224	6	33	47	30	44	222	19	27	1	156	5	24	3	614	25	24	1022	40	25	3	599	24	25	964	38	24	2	344	14
C A. Sokol, Chicago,	84	12	9	11			23		24	1	148	6	24	1	195	8	24	245	10					25	964	38	24	2	344	14
T. J. S. St. Louis, Mo....	191	24	11	50		55	71	21	25	3	394	16	24	1	218	9	22	834	38					25	1193	48	15	3	246	16
T. J. S. Vlast, Chicago..	33	5							20	1	98	5												25	1193	48	15	3	246	16
T. J. S. Oak Park, Ill....	70	7	9	14	10	13	47	7	24	2	112	5	24	1	172	7	24	341	14					25	1193	48	15	3	246	16
T. J. S. Iowa City, Ia....	24	7	9	11		8	12	12	16	1	110	7	9	1	66	7	9	71	8	24	1	795	8	24	266	11	12	1	67	5
T. J. S. Edwardsville, Ill.	25	8	3		3	12	7	2	23	1	111	5	23	1	66	3								7	48	7	11	1	99	9
T. J. S. Minneapolis, M.	31	13					23	17	15	1	106	7												8	57	7	23	1	76	3
T. J. S. E. St. Louis, Ill.	64	12		20		19	10	9	26	1	219	8													15	1	155	10		
T. J. Tyrš, Cedar Rapids	192	38	51	50		25	65	43	22	3	616	22					14	240	17					14	225	16	26	1	163	6
T. J. S. Milwaukee, Wis.	146	35	21	36		32	22	22	25	2	448	17	22	4	770	35	22	1034	47					22	440	20	12	3	300	25
Č. A. T. Sokol, St. Paul .	43	17		14		10	23	11	11	2	91	8					18	241	13					11	177	16	12	1	148	12
T. J. S. Rozvoj, Chicago	68	22	5	74		46	78	26	24	3	437	18	24	1	97	4	8	79	10					3	35	9	7	1	55	8
T. J. S. Owatonna, Minn.	39	12							12	1	74	6					24	1035	43					24	1110	46	12	1	258	16
Sok. Slov. Lípa, Chicago	191	16		20		14	30	23	24	2	199	9					24	338	14					24	240	10	24	3	236	10
Celkem	2387	308	302	600	158	534	1192	298	393	32	4684	197	275	21	4774	198	312	13126	474	144	13	3029	123	287	11590	428	266	25	6080	205

Počet členů cvičitelských sborů v Župě..... 68
 Veřejných cvičení konáno 9
 Pořadových cvičení konáno 35
 Průměrná návštěva pořadového cvičení 297
 Výletů pochodových pořádáno v Župě..... 4
 Následující jednoty vlastní těloevičny: Plzeňský Sokol, T. J. S. Tábor, Sokol Slov. Lípa, Sokol Chicago,

v Chicagu; T. J. S. East St. Louis, Ill.; T. J. Sokol St. Louis, Mo.; T. J. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; T. J. S. Oak Park, Ill.

Jednotlivých odborů v Župě jest: Dramatických 5, pěveckých 2, dámských (Sokolek) 19, klub dorostenců 1 a trubačsko-bubenické čty 4.

Pozn. žup. náčelníka: T. J. S. Čechie neevičí; další pak jednoty, ačkoli dvakrát s prosbou žádány byly, zprávu nezaslaly, ba ani neodpověděly: Klatovský Sokol, Chicago, T. J. S. Hawthorne, Ill., Č. A. S. Manitowoc, Wis., snad z přílišného nadšení.

RUDOLF STÝBLO, náč. Župy.

ŽUPA JIŽNÍ NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Zápis ze schůze Župy Jižní v Ennis Tex., 1. ledna 1912.

Schůze zahájena br. starostou T. Toupalem v určitý čas za přítomnosti všech členů Ústř. V. Ž. J.

Čten zápis z poslední schůze a přijat jak čten. Dopisů žádných nestávalo a tudíž přikročeno k volbě činovníků na rok 1912. Zvoleni jsou: T. Toupal, starosta; Václ. Strune, náměstek; Karel Moučka, jednatel; F. Moučka, pokladník; L. O. Hošek, organizátor. Náčelník jakož i podnáčelník zůstávají titíž neb voleni jsou na dobu 5 roků.

Volné návrhy nikdo nepodal, takže schůze ukončena. Na zdar!
F. Toupal, starosta. Karel Moučka, jednatel.

V únoru schůze pro nepříznivé počasí se nekonala.

Zápis ze schůze 3. března 1912.

Schůze zahájena br. star. T. Toupalem v určitý čas za přítomnosti všech členů V. Ž. J. Čten zápis z poslední schůze a přijat jak čten.

Dopis došlý od nově založené jednoty Dallas, Tex., žádají o informace, dle kterých jest jim se řídit. Usneseno žádosti vyhověti a zaslati potřebné listiny jakož stanov y Ž. J. Další dopis od jednoty Oenaville, žádají závodní eviky a činí dotaz, brzo-li spol. cvičitel zahájí činnost. Br. B. Hatka oznamuje V. Ž. zdali by souhlasil, aby Dr. Rudiš-Jičínský navštívil Texas za příčinou přednášek, kterak působí rozumně pěstěný tělocvik na organismus člověka. Usneseno, aby br. B. Hatka činil jak za dobré uzná, po případě že by br. Dr. Rudiš-Jičínský zavítal do Texasu budeme všemožně ve všem nápomocni.

T. J. Oenaville oznamuje, že souhlasí za těch okolností s vydržováním společného cvičitele. Br. Drozda, redaktor Texana, zaslal notu na \$5.00 jakož i oznamuje, že dotyčný obnos obdržel. Br. K. Moučka dává návrh, jelikož se dověděl od br. J. Zázvorky že nově založená jednota Dallas, Tex., jest na rozpacích zdali se mají připojiti k Nár. Jed. Sokolské, aneb zůstati jednotou neodvislou, aby vyslán do Dallas organizátor, jehož povinností by bylo jednotu obeznámiti s výhodami jaké skýtá N. J. S. neb jaké nevýhody by měli zůstavše jednotou neodvislou. Na to jednohlasně přijato, by br. organizátor L. O. Hošek jednotu navštívil a jim vše objasnil.

Těl. Jed. Sokol K. Havlíček Borovský žádá V. Ž., aby něco bylo učiněno, aby spol. cvičitel činnost mezi jednotami zahájil — pakli nemůže sám rozhodnouti tu at' svolá sjezd ve kterém by se vše vyřídilo. Odloženo do příští schůze. Na to schůze řádně ukončena. Na zdar!
Fr. Toupal, starosta. K. Moučka, jednatel.

Zápis ze schůze 4. dubna 1912.

Schůze zahájena br. starostou F. Toupalem za přítomnosti všech členů Ústřed. výboru Župy Jižní.

Čten zápis z poslední schůze a přijat jak čten. Došlé dopisy za poslední měsíce: T. J. S. East Bernard žádá Župu, zdali by nemohla zapůjčiti nějaké cvičební nářadí od sponďované jednoty Taylor, a to po dobu než sami budou moci si zakoupiti. Dále žádají, aby jim pro první půlletí 1912 odpuštěny poplatky na spol. cvičení, při čemž se zřikají veškerých výhod, jaké ze společných cvičení budou. Přijato. Jednatel má odepsati, že vyhověno jim bude v obém. — T. J. S. Oenaville, Tex., zaslá seznam nářadí. Přijato. — T. J. S. Granger žádá, aby jim posečkáno s placením, jak poplatku župního, tak i na společné cvičení. Ujednáno, že do měsíce musí vše býti zapraveno. Jednatel má vyříditi.

Na to znovu vzato v úvahu, zda možno za takových okolností, jaké panují v Župě Jižní, svolati sjezd jednot v Ž. J., který by měl pojednati o veškerých palčivých otázkách, jakož i potřebách v jednotách se jevících, probrána o-

tázka spol. cvičitele, pojednání o letošních závodech, které z roku 1911 přeloženy na rok tento. Po čilé debatě ujednáno, že sjezd konati nemožno neb jest mnoho závažných bodů, které tomu zbraňují.

Br. K. Moučka navrhuje, aby do výboru župního přibráno od nejbližších jednot po jednom členu, pak aby pořádána schůze, ve kteréž by probráno, jak shora podotknuto.

Návrh přijat a dáno na starost jednatelem, aby dopsal jednotám Granger, Oenaville a Dallas. Schůze první určena do Dallas na den 25.—26. května.

Nové jednoty přibýly: T. J. S. East Bernard, Texas, T. J. S. Žížka, Dallas, Tex.

Příjem: T. J. S. K. Hav.-Bor., Ennis \$11.40, poplatek župní 1911 \$3.60; T. J. S. Waller, Tex., poplatek župní 1911 \$1.30; T. J. S. Lucas, Kans., poplatek župní 1911 \$2.00; celkový příjem \$18.30. — Výdej: Poštovné Župě 50c, půlletí 1911 K. M. \$2.50, celkem \$3.00.

Na zdar!

K. Moučka, jednatel.

Zápis ze schůze 12. května 1912.

Schůze zahájena br. starostou F. Toupalem v určitý čas a to za přítomnosti všech členů Ústř. výboru Župy Jižní.

Čten zápis z poslední schůze a přijat jak čten. Došlé dopisy za poslední měsíc: V. V. N. J. S. zaslá župnímu výboru diplomy jednoty East Bernard a jednoty Dallas, Tex., a žádá, aby je uvedl do N. J. S. dle žádosti jejich. Přijato.

Jednota Dallas, Tex., oznamuje, že do výboru župního zvolila br. Fr. Rubiše a pověřila jej mocí zatsupovati celou jednotu. Těl. Jed. Oenaville oznamuje, že zvolen do výboru župního Fr. Ančinec, kterýž zastupovati má celou jednotu. Jednota Granger, Tex., odpověď nezaslala.

Na zdar!

F. Toupal, star. K. Moučka, jednatel.

Zápis ze schůze Župy Jižní, odbývané v Dallas, Tex., 26. května 1912.

Schůze zahájena br. starostou F. Toupalem za přítomnosti všech členů Ústředního výboru Župy Jižní, jakož i za přítomnosti zástupců jednot Dallas a Oenaville, Tex.

Čten zápis z poslední schůze a přijat jak čten. Došlé dopisy za poslední měsíc: Dopis V. V. N. J. S. vzat k vědomí. T. J. S. Praha, Okla., oznamuje, že platiti na spol. cvič. nebudou. T. J. S. Oenaville zaslá poplatek na spol. cvičitele za 3 další měsíce, jakož i poplatek župní za rok 1911. — Svob. Škola Jan Neruda zaslá Ž. J. dvě akcie \$5.00 k odkoupení. Usneseno, že akcie odkoupiti nemožno, neboť pokladna není s to tolik výdějů platiti. Ježto více dopisů nestávalo, přikročeno k nejhlavnějšímu bodu pojednání o spol. cvičiteli. Výsledek jest, že spol. cvičitelem mnoho by se nezískalo, neboť jednoty v Texasu ponejvíce cvičí pouze v neděli, takže spol. cvičitel ostatek času v týdně musel by zahálet. Vydej, který by byl tím spojený, přišel by na zmar. Po dlouhé debatě konečně uznáno, že mnohem lépe bude pro všechny jednoty, když místo společného cvičitele pořádan bude cvičitelský kurs. Vydej tím vzniklý nebude tak velký — a více se získá. Do kursu pak musí každá jednota, která přispívá, vyslati jednoho nejschopnějšího členu, který pak nabytí zkušenosti po dobu trvání kursu, dovedl by ve své jednotě uplatniti. Místo odbývání kursu jednohlasně dáno do Ennis, Tex. Doba určena na leden 1913, kterýž trvání má míti 14 dnů. Dále dán návrh a také přijat, aby dopsáno V. V., by opatřil do kursu onoho schopného učitele. Vydej tím spojený, aby placen byl z pokladny N. J. S.

Br. K. Moučka navrhuje, zdali je záhodno pořádati závody aneb společné veřejné. Odloženo s ohledem na pořádaní kursu.

Návrh br. F. Rubiše, aby do příští schůze Ž. J., která má býti zase v Ennis, a to při pořádaní kursu, jednoty podaly návrhy o změně stanov, jaké která jednota sobě přeje. Výbor

župní pak je přehledně, z nich pak co nejvýhodnějšího zašle do sjezdu N. J. S. Přijato. — V dalším usneseno, aby jednoty sokolské hleděly všude, kde jen poněkud možno zakládati ochotnické kroužky, kteréž by měly za účel pracovati ve prospěch vzdělání a osvěty.

Dále aby každá jednota pořádala pořadová cvičení každého čtvrt roku a to veškerého členstva.

Na zdar! F. Toupal, star. K. Moučka, jednatel.

LISTÁRNA REDAKCE.

P. B. a St. L., Chic.: Navrátili jsme se šťastně a jsme zase u své práce. Nemůžeme však pochopit, jak možné, aby ztrácela se ná mzásílka za zásilkou na poště. Tot' bylo by již trochu moc, však uvidíme a jestli podezření jest opodstatněné pak zařídíme již a důkladně.

Millie Šustrova: Ztratilo se. Není naší vinou a proto odpust'.

J. V. L.: Odpověděli jsme cestou soukromou.

Vacek: Jak víš dleli jsme jako zástupci naší N. J. S. v Čechách na sletu a tu nemohli jsme na dopis Tvůj ihned odpovědět. Plakát byl poslán Tobě a to Tiskárnou patrně, třeba adresován byl br. Hrbkem, starostou V. V. na mně jakž pravíš uvnitř. Nevadí, jen když prospělo se věci.

K. N. Y.: Pro ohromný nával látky sletové mnohé zůstati muselo zpět. Litujeme však z pokrokových listů tamní list Váš, denník N. Y. L. na výstavku jsme nedostávali a také nyní nám na výměnu nedochází, proč nevíme. Jiné listy byly ve výstavce vyloženy denně. Jinak však cokoliv kdy o Sokolstvu bylo napsáno za posledních deset let měli jsme a uspořádali.

F. Ž.: Nelze jest příliš osobní a pak silné.

Omaha: Vyskytuje se vždy a pravidelně, když odbývati se má nějaký ten sjezd národní. Pak se tvrdí, že instituce ona soukromého rázu jest taky "svobodomyšlnou". Úředníci letos zvolení jsou zase jako byli, jen že se dostal některý do výkonného výboru a druhý do úřadu toho druhého. Tak se komedie opakuje po leta a nějaký ten člověk se již najde, jenž za pomazánku oznámkovou prodá péro své. Tomu se říká pak "nové směry" a moderna "svobodomyšlných" unitariánů atd. Nás nerozčiluje a proto šlo do koše.

Kdo chce at' si platí na reklamu patentních meduécín kohliv.

Texas: Díky za informace. Budeme muset věci věnovati na příště zvýšenou pozornost a náš V. V. již další jistě učiní.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

— Do T. J. S. Little Ferry, N. J., uvedeni: Karel Čermák, Jos. Jelínek, Alois Turek; vystoupil Kar. Švec; vyloučen Vlad. Krauza.

— Ze Sok. Jed. Blesk v Baltimore vyloučení byli: Karel Hlavín a Karel Kraus. Zemřel Jan Moravec. K Plzenskému Sokolu v Chicagu přestoupil Josef Gaspar.

— Do T. J. S. East Bernard, Tex., přijat s členským lístkem z Lomnice na Moravě Jan Brodecký. Odstoupili Emil Voytek a Rud. Janík.

— Do T. J. S. Sokol Cleveland přijati byli: Jan Staif, Jos. Křištof, Vác. Bubna. Odstoupil Lad. Brantl. Přest. list obdržel Jos. Šlapák.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., přijati byli: Frant. Hlavatý, Štefan Turták, Václav Levý (s přest. list. od Sok. Cleveland). Vystoupil vyrovnan Jar. Regentík.

— Z T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb., vyloučen byl pro neplacení Vác. Svatoš.

— Do T. J. S. Omaha přijat s přest. listem Ferd. Burda. Přest. list obdržel Vác. Vějvoda. Pro neplacení vyloučen Jul. Steiner. Zemřel Vác. Kašpar.

— Do T. J. S. Portland, Ore., uvedeni byli: Ant. Chotěnovský (s přest. listem), Frank Bonty.

— Do T. J. S. Newark, N. J., přijati byli: Aug. Reminger a Chas. Fisher.

— Z Těl. Sb. Dívek a Paní v Little Ferry, N. J., vystoupily: Ludmila Nováková a pí. Janottová.

— Do T. J. S. East Bernard, Tex., přijati byli: Fr. Hvězda, Jan Dvořák, Vladimír Dvořák, J. C. Kopecký. Odstoupil Jan Janík.

— Do T. J. S. Granger, Tex., přijati byli: Karel Holásek, Fr. Pečena. Odstoupili: Fr. Geuser, Tom. Martinetz. Pro neplacení vyloučení: Emil Červenka, Fr. Rozacky, J. O. Dušek, V. V. Elick, Jos. Široký.

— Do T. J. S. Ennis, Tex., přijati byli: Ant. Bubník, W. Nesuda, Jan Tišer, J. Lechner. Odstoupil Fr. Trojáček.

— Do T. J. S. Říp v Allegheny, Pa., přijat byl Karel Zamrzla. Vyloučení byli: Anton Macháček, Jan Rathuský.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: Vác. Janovský, Jan Lepša.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., přijati byli Karel Hayniš, Frank Kučera, Jiljí Karafiát, Fr. Kuda, Jos. Karous.

(Další pro nedostatek místa odloženi na příště.)

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze poslední pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr. Lier, pokl., 1185 Lexington Avenue, New York. — J. Pavlík, E. Wokál, F. Bartůněk; výbor finanční: Št. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnáč. Aug. Tesař, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvestr Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáč. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr.

Kadaň. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zaslány buďtež na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Vinc. Ševčík, 2300 E. Madison St.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 71 E. 31st St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th ave.; taj. A. Zambúrek, 357 Walnut st.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2202 N. Marshall St.

T. J. Sokol Westfield, Mass.; 1. a 3.

středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Jos. Kliment, 805 N. Rose St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Hattie Yanda, 1087 Lexington ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Marie Celer, 305 Prospect st., Dutch Kills, L. I. C., N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každou 2. sobotu v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o 1/2 3. odpol.; taj. Ant. Smietansky, box 102.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, box 177.

župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Leop. Vše-tečka, 7709 Cedar ave.; náměstek Rudolf Šýkora; jednatel Alois Havelka,

2518 E. 93 St.; pokladník Vác. Hořica, 2328 E. 49 St., S. E.; náčelník Emil Šlapák, 8711 Capitol ave., S. E.; 1. podnáčelník Vác. Hořica; 2. podnáčelník Jos. Vozka (579—25th St., Detroit, Mich.); knihovník E. Šlapák; organizátor J. Fryš (Detroit, Mich.); organizátor: V. Prikryl (Mount Pleasant, Pa.) — ostatní v Clevelandu. — Další členové výboru: Ant. Kolářský, Jindřich Koděra, Václav Přeck, Jose Trčka. — Schůze každou 3. sobotu v tělocvičně Sokola Cleveland, 8932 Quincy ave. S. E. — Dopisy zaslány buďtež na jednatel: Alois Havelka, 2518 E. 93. St., Cleveland, Ohio.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. neděli v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Skala, 9597 Easton Ave.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Karel Šumek, 4804 Vivian Ave. S. E. T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Vác. Mrázek, 3160 W. 48th St., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze 1. neděli v měsíci Tělocvična 11000 Buckeye Rd. S. E. Jednatel Václav Huml, 2834 E. 101 St. S. E., Cleveland, Ohio.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Kasiš 405 Woodward Arcade.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Václ. Becker, 147 Williams.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Vác. Ševčík, 1136 Brabec St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Princelík, box 77.

33

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Jos. Halq, jednatel Fr. Filip, Security Bank, pokladník Václav Janda, náčelník Rudolf Štýblo, 1619 W. 18th St., Chicago, Ill., 1. podnáčelník K. Eliášek, St. Louis, Mo. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a Rud. Novák. — Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. Ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2525 S. Ridgeway Avenue.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spauldi g ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma st., taj. K. Doubek, 3329 Hirsch St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st av.; taj. Jos. Capek, 1339 S. 42. Ct.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č. S. P. S. Taj. Jak. Janeš, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Josef Hladovec, 2514 So. Lawndale ave.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. A. Lisý, 4911 N. 40. Ave.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Schůze 3. středu v měsíci v síni Čes. Am. Svob. Školy 4. wardy, roh 30. ul. a Union ave. Taj. Václ. Fikar, 3015 Union Ave.

Česko Americký Sokol v Chicago, Ill., schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Theo. Vavřínek, 1810 So. Fisk St.

T. J. S. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh Leavitt a 19. ul.; taj. Josef Nádr, 1911 W. 47th St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci ve vlastní Sokolovně, 6452-54 z. 12. ul. Taj. Fr. Sindelář, 1506 So. Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Taj. Ant. Kopic, 5026 W. 29 St., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, box 66, La Vergne, Ill.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764—15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; jednatel Aug. Tesar, 2218 Jules Street.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, na 11. a Exchange ave., taj. Emil Plamínek, 912 Exchange Av.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. Trejtnar, 608—4th ave. W.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni C. S. P. S., Vandalia St., taj. Jos. Eisman, box 344.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. V. J. Albrecht, 1116 E. Davenport St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. F. J. Svoboda, 76 Park Place.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. O. F. Meiner, 2644 — 30. Ave. So. — Schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síni, 2226 Washington ave. a 23. Ave. No.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: starosta J. J. Mík; jednatel Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jos. Vonásek; náčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb. Další výbory: Karel Špalek, Fr. Křeček, Fr. Říha, Vojt. Košťál, Fr. Benák, Emilie Jelenova, Til. Kmentova, Mamie Kmentova, Kamila Dlaskova, Ethel Dlaskova, Olga Dlaskova, Marie Jindrova. — Schůze každé 2. pondělí v měsíci večer v Sokolovně T. J. S. Omaha.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. F. Johannes.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. F. R. Okřina.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 1. úterý ve své síni; taj. Jos. Smrž.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Karel Špalek, 1230 S. 12th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Fr. Kalásek, P. O. B. 522.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fügner-Tyrš v So. Omaha, Neb. Schůze 1. pondělí v 8 hod. večer. Taj. J. J. Ohnesorg, 191 So. 24. St.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st &

U Sts.; tajemnice Marie Ouřada, 176 So. 22. St.

T. J. S. Jifi z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděli ve 2 hod. odp. v místnosti Z.O.B.J.; taj. Ant. Odvárka. Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. pondělí. Taj. Eliška Špička, 1903 So. 10th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Josef Kořen.

T. J. S. Ord, Neb. Tajemník Ant. Bartunek.

T. J. S. Havlíček, Milligan, Neb. Taj. Václav Elznic.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma Kovář.

Sokol Ravennský, Ravenna, Neb., taj. Frank Fiala.

Sbor Sokolek Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

Župa Jižní. Sídlo v Ennis, Texas.

Ústřední výbor: Starosta Fr. Toupal; náměstek Vác. Strunc; jednatel Karel Moučka, R. 6.; pokladník Fr. Moučka; organizátor L. O. Hošek; náčelník Ant. Brožek, R. 2, Crisp, Tex. — Veškeré dopisy buďtež zaslány na jednatel.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. Jiríček, R. F. D. 2., Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. E. Doleček.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník Dominik Tuma, 433 W. Frisco St.

T. J. S. Praha, Okla. Taj. Karel Šalda, box 343, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Jaroslav Sládek, R. 4 — box 24.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Tajemník Jos. Zázvorka.

T. J. S. Galveston, Tex., taj. J. J. Oveský, c. o. Hotel Texas.

T. J. S. Shiner, Tex., taj. Al. Černý, R. R. 2.

T. J. S. Granger, Tex. Tajemník B. Hatka, box 323.

T. J. S. Oenaville, Tex., taj. J. R. Bartek, R. 3, box 52.

T. J. S. Žižka, Waller, Tex.; taj. K. A. Kulháněk.

T. J. S. Hallettsville, Tex., taj. F. G. Fabian.

T. J. S. East Bernard, Tex. Taj. Štěp. Valčík.

T. J. S. Žižka, Dallas, Tex. Taj. Wm. J. Rezek, R. R. 9, box 26. F.

Župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.

Schůze v Sokolně, 739-749 Page St. jednatel Fr. Ryzner, 739-749 Page St.; pokl. B. Kantner, 4206 — 24th St.; náčelník Fr. Bernhard, 739 Page St.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Karel Kokeš, Sokol Hall, 739-49 Page Street.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon; taj. Ant. Láika, Scio, Oregon.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; taj. Marie Křeček, 383 Arkansas St.

T. J. S. Oakland, Cal. Taj. Vác. Machek, 2239 Peralta St.

T. J. S. Čtenářské Zábavní Besedy, Portland, Oregon; jednatel Jos. Talafous, 294 Jefferson St.

Sbor Sokolek Čtenář. Záb. Besedy, Portland, Oreg. Taj. Varelle Jambor, 157 N. E. 69 St.

T. J. S. Los Angeles (inc.); Tajem. Frant. Šik, 748½ San Pedro St.

T. J. S. Main, Oregon. Taj. Fr. Zumphe, Malin, Klamath Co., Oregon.

Práce v tělocvičně.

Cvičení kladinami.

Cvičení společně mužů Župy Středočeské o VI. sletě všesokolském. Sestavil br. Aug. Očenášek.

(Na leténském sletišti upoutalo naši pozornost cvičení kladinami, jak svojí originalností tak i vydatností a proto vyžádali jsme si od tvůrce cvičení br. Očenáška, bychom s cvičením tím mohli naše bratry cvičitele seznámiti. Br. O. ochotně zapůjčil nám i obrázky, které budou značnou pomůckou těm bratřím, kteří by chtěli cvičení provést. Kdo přál by si k cvičení hudební doprovod od známého v oboru tom výtečníka br. Pospíšila, jsme ochotni klavírní výtah zapůjčiti s podmínkou, že bude opět vrácen, bychom mohli posloužiti i jiným bratřím.)

Skladba cvičení.

Cvičení skládá se ze čtyř oddílů, povahou se různých.

- I. oddíl obsahuje cviky podporové a trupové na kladině;
- II. oddíl obsahuje cviky s kladinou, zdvihání, vzpírání, spouštění a převrácení soudobně i skupinovitě;
- III. oddíl obsahuje napodobené stavby, trámův podepřené sloupy;
- IV. oddíl obsahuje napodobené stavby mostů a štítů.

U každé kladiny stojí 8 cvičenců, označených — od pravého křížla ku levému — řádovým číslem 1.—8.

Totéž číslo má borec napsané uprostřed svého dílce na oblé straně kladiny.

Kladina uchopuje se vždy tak, aby oblá plocha přišla do dlaně.

Každý oddíl jest rozdělen na skupiny, každá skupina na 4 doby, každá doba na 4 čtvrtě.

Útvar cvičební.

Cvičí se v řadách o 8 kladinách těsně vedle sebe, ne však tolik, aby kladiny na sebe narážely. — Kladiny označeny jsou z prava na levo pořadovým číslem 1—8.

Oddíl I.

Základní postavení: Kladina na stojánkách. Družstvo stojí v řadě ve vzdálenosti jednoho kroku před kladinou. Stoj spatný, ruce složeny vzad. Časomíra 4dobá.

1. a) Výkrok přednožmo v pravo na kladinu, upažit (paže dotýkají se souseda pod lopatkou, levá nad pravou. Proto neupažuje se soudobně, nýbrž pravá upaží o něco dříve a teprve pod ní vsune se levá);
b), c), d) výdrž.
2. a) Mírný předhyb do výpadu v pr. (podkolení kolmo k zemi), záklon, vzpažit zevnitř, ruce spojit;
b), c), d) výdrž.
3. a) Předhyb do hlubokého výpadu, předklon, výdrž ve vzpažení (paže, trup, levá noha v jediné přímce);
b), c), d) výdrž.
4. a) Podpor dřepmo zánožmo (t. j. ruce na kladině);
b) výdrž;
c) vzpor ležmo v předu (tréním pr. nohy vzad, paže kolmo na kladinu);
d) výdrž.

II. skupina.

1. a) předpažit v pravo — zanožit v levo (nevysazovat kříž);
b) výdrž;
c) zpět — do — vzporu — přinožit;
d) výdrž.

2. Totéž levou paží a pravou nohou.
3. a) Klik — zanožit levou (trup přečnává přes kladinu jen částí nad prsními svaly);
b) výdrž;
c) vzpor — natočit trup v levo;
d) přinožit — trup otočit zpět.
4. = 3. se zanožením pravé nohy.

III. skupina.

1. a) Výskok do podporu stojmo (nohy 30 cm. od kladiny, trup v předklonu rovný);
b) vzpřím, upažit (levou pod pravou);
c) výstup pravou na kladinu;
d) překrok levou přes kladinu, pravá zůstane na kladině a zavěsí se nártem.
 2. a) Vzpažit zevnitř, spojit ruce, hled vzhůru;
b), c), d) výdrž.
 3. a) Vzpor podřepmo přednožmo v levo, — v zadu (pravá noha sestoupí s klády, přejde do výpadu v pr. v zad, ruce předpažením zapaží a oprou se o kladinu);
b) sed na kladině (pravá noha pokrčená, levá napjatá, paže napjatě, trup vznositě);
c), d) výdrž.
 4. a) Vzpor ležmo v zadu (prohnutím kříže), přednožit pravou;
b) výdrž;
c) přinožit, výdrž ve vzporu v zadu;
d) výdrž.
 5. a) Přednožit levou;
b) výdrž;
c) přinožit;
d) výdrž.
- ve vzporu v zadu.

6. a) Skrčit ve vzporu v zadu v pravo přednožmo;
b) trčit v před;
c) přednožit v pravo dovnitř, až se dotkne špička pr. nohy země asi 20 cm. vně levé nohy — točit trup na levo;
d) přinožit (přednožením), otočit trup zpět do vzporu v zadu.
7. Totéž levou nohou.

IV. skupina.

1. a) Podpor dřepmo v zadu (skokem nohou na zad);
b) podpor ležmo v předu vysazeně; (pádem napřed);
c) klik ležmo v předu, zanožit levou, pravá (výskokem pravé na kladinu) na kladině zavěšena nártem, otočit hlavu a hled na pravo (levá skrál u země);
d) výdrž.
2. a) Odrazem paží podřep zánožmo v pravo (pravá noha na kladině) — předklon, vzpažit, zevnitř spojit ruce;
b) výdrž;
3. a) Celý obrat v pravo, paže uvolnit bočnými oblouky dolů, vzpažit (ruce v pěst', palcová poloha), přísunem pravé nohy stoj spatný;
b) výdrž;
c) podřep, zapažit;
d) výdrž.
4. a), b) Odrazem snožmo kmihem paží do vzpažení přeskok přes kladinu do podřepu a předpažení;

c), d) vztyk a celý obrat v levo do stoje spatného, ruce složit v zad.

Pohov.

Oddíl II.

Oddílu tomuto předchází úprava kladiny, která končí přechodem do základního postavení — stoj spatný, připážit — kladina na zemi ve vzdálenosti 30 cm. před družstvem položená na užší, rovnou plochu. Na povel: Pozor! "Základní postavení ku cvičením s kladinou" teď! — vykoná se v největší rychlosti toto: Družstvo přejde do pozoru — 1. a 8. cvičence vstoupí na dolejší základnu stojánku, ostatní (2.—7.) se předkloní, uchopí kládu ve hřbetní poloze, 2.—7. se vzpřímí, vyzdvihnou kládu ze stojánků, 1. a 8. odsunou je do vzdálenosti 1 m. před družstvo, aby nepřekážely, 2.—7. uloží kládu před sebe, a postaví se všichni do stoje spatného — připážit. — Klády i družstva vyřízeny čelně i bočně (v zákrytu i stranou). Na to následuje povel: Cvičit!

Skupina I. (Cvičí všichni.)

1. a) Předklon — předpažit a uchopit kladinu;
 - b) výdrž;
 - c) vzpřím — kladinu nad hlavu (zdvihá se napjatýma pažema);
 - d) výdrž.
2. a) Předklon — opřít kladinu o zem;
 - b) výdrž;
 - c) vzpřím — kladinu nad hlavu;
 - d) výdrž.
3. a) Předklon — opřít kladinu o zem;
 - b) výdrž;
 - c) podpor dřepmo na kladině (mírným nahnutím se v před);
 - d) výdrž.
4. a) Dřep (odrazem kladiny od země), kladina na prsa širokou plochou vzhůru;
 - b) výdrž;
 - c) vztyk do stoje spatného — výdrž kladiny na prsou;
 - d) výdrž.
5. a) Kladinu nad hlavu (převrátit úzkou rovnou plochou vzhůru);
 - b) výdrž;
 - c) kladinu na prsa;
 - d) výdrž.
6. a) Dřep — výdrž kladiny na prsou;
 - b) výdrž;
 - c) podpor dřepmo;
 - d) výdrž.
7. a) Dřep — kladinu na prsa;
 - b) spustí 8. kladinu na zem, vztyčí se, postaví se půl-obratem v levo před ní a zapře ji nohou (kladina jest širokou plochou obrácena k zemi);
 - c), d) ostatní vztykem a vzpažováním zdvihají kládu do té výše, že 1. má v úplném vztyku vzpaženo, ostatní postupně více méně v podřepu a dřepu, jak tomu šikmá poloha klády dovoluje.
8. a), b), c), d) Vztykem ostatních, postupně od 1. až ku 7. vztyčí se kláda a otočí se úzkou, oblou plochou v pravo, širokou plochou ku předu. (Družstvo řad neporuší, zdvihá kládu pouze vzpažováním, avšak pečlivě ji střežne, aby nepřepadla stranou). Hlavní péče o kládu náleží 7. a 8., kteří ji drží ve vztýčené poloze; tento v bočním, onen v čelném postavení.
- 9., 10. Výdrž klády ve vztyku.
11. a) Všichni vzpažit.
 - b), c), d) uchopit postupně padající kládu ku pravé straně (oblou plochou do dlaně).
12. a) Kládu na prsa — v dřep, a ihned

b), c), d) vztýčit kládu — na pravém křídle obdobně, jako na dobu 7. a 8. na levém, ale s dvojnásobnou rychlostí.

13. a), b), c), d) Výdrž.
14. a), b), c), d) Spustit kládu na levo, stranou na prsa.
15. a) Předklon, uložit kládu na zem;
 - b) vzpřím;
 - c) výdrž;
 - d) pohov.

Skupina II.

Skupinovitě provádění cvičení s kladinami.

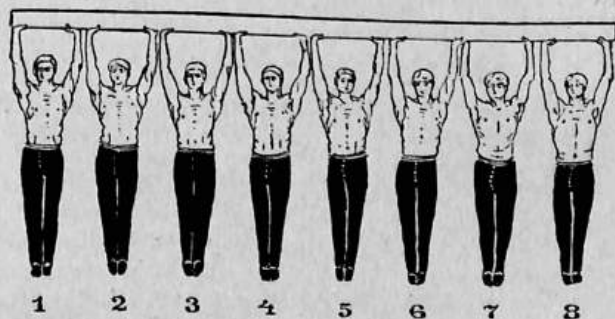
Řady rozečtou se do hloubky na řady A. a řady B.

1. a) Všichni předklon — uchopit kládu;
 - b) liché proudy (1., 3., 5., 7.) vzpřím — kládu nad hlavu (předpažením do vzpažení); sudé proudy: výdrž v předklonu;
 - c), d) všichni výdrž.
2. a) liché proudy: předklon — opřít kládu o zem; sudé proudy: vzpřím — kládu nad hlavu;
 - b), c), d) všichni výdrž.
3. a) liché proudy: vzpřím — kládu nad hlavu; sudé proudy: předklon — kládu na zem;
 - b), c), d) všichni výdrž.
4. a) liché proudy: předklon — kládu na zem; sudé proudy: vzpřím — kládu nad hlavu;
 - b) všichni výdrž;
 - c) liché proudy: výdrž v předklonu; sudé proudy: předklon — na zem;
 - d) všichni: vzpřím bez klády — do základního postavení (stoj spatný, připážit).
5. a), b), c), d) Výdrž ve stoje spatném.
6. a) Všichni předklon — uchopit kládu;
 - b) řady A.: vzpřím — kládu nad hlavu; řady B.: výdrž v předklonu;
 - c), d) všichni výdrž.
7. a) řady A.: předklon — klády na zem; řady B.: vzpřím — klády nad hlavu;
 - b), c), d) všichni výdrž.
8. a) Řady A.: vzpřím — klády na hlavu; řady B.: předklon — klády na zem;
 - b), c), d) všichni výdrž.
9. a) Řady A.: předklon — klády na zem; řady B.: vzpřím — klády nad hlavu;
 - b) všichni výdrž;
 - c) řady A.: výdrž v předklonu; řady B.: předklon — klády na zem;
 - d) všichni: vzpřím (bez klády) do stoje spatného, připážit.
10. a), b), c), d) Výdrž.
11. a) Všichni: podpor dřepmo (kladina na zemi);
 - b) proud 1. a 8.: výdrž, proud 2. a 7.: dřep — kládu na prsa, proud 3. a 6.: vztyk — kládu na prsa, proud 4. a 5.: vztyk — kládu nad hlavu;
 - c) d) všichni výdrž.
12. a) proud 1. a 8.; dřep — kládu na prsa, proud 2. a 7.: vztyk — kládu na prsa, proud 3. a 6.: vzpažit — kládu na hlavu, proud 4. a 5.: skrčit — kládu na prsa;
 - b), c), d) všichni výdrž.
13. a) proud 1. a 8.: vztyk — kládu na prsa, proud 2. a 7.: vzpažit — kládu nad hlavu, proud 3. a 6.: skrčit — kládu na prsa; proud 4. a 5.: dřep — kládu na prsa;
 - b), c), d) všichni výdrž.
14. a) proud 1. a 8.: vzpažit — kládu nad hlavu, proud 2. a 7.: skrčit — kládu na prsa,

- proud 3. a 6.: dřep — kládu na prsa,
proud 4. a 5.: podpor dřepmo (kláda na zemi);
b), c), d) všichni výdrž.
15. a) proud 1. a 8.: skrčit — kládu na prsa,
proud 2. a 7.: dřep — kládu na prsa,
proud 3. a 6.: podpor dřepmo — kládu na zem;
proud 4. a 5.: dřep — kládu na prsa;
b), c), d) všichni výdrž.
16. a) proud 1. a 8.: dřep — kláda na prsou,
proud 2. a 7.: podpor dřepmo — kláda na zemi;
proud 3. a 6.: dřep — kláda na prsou,
proud 4. a 5.: vztýk — kláda na prsou;
b), c), d) všichni výdrž.
17. a) proud 1. a 8.: podpor dřepmo — kláda na zemi,
proud 2. a 7.: dřep — kláda na prsou,
proud 3. a 6.: vztýk — kláda na prsou,
proud 4. a 5.: vzpažit — kláda nad hlavu;
b), c), d) všichni výdrž.
18. a) proud 1. a 8.: výdrž,
proud 2., 3., 4., 5., 6., 7.: podpor dřepmo — kládu na zem;
b) všickni vztýk, stoj spatný — připažit;
c) d) všickni výdrž.
19. a) řady A.: krok pravou v před, přes kladinu a čelem v zad,
řady B.: výdrž;
b), c), d) všichni výdrž.
20. a) všickni předklon — uchopit kládu;
b) všickni kládu na prsa;
c) d) všickni výdrž.
21. a), b), c), d) Vztýčit kládu k levému křídlu.
22. a), b), c), d) Výdrž ve vztýčení.
23. a), b), c) Všickni vzpažit a zachytit padající kládu — skrčit;
d) kládu na prsa a
25. a), b), c), d) ihned vztýčit na pravém křídle.
2. Výdrž.
27. a), b), c), d) Spustit kládu jako na 23.
28. a) všickni předklon — kládu uložit;
b) vzpřím;
c) řady A. krok pravou v před s celým obratem v levo;
d) všickni pohov.

Oddíl III.
STAVBY.

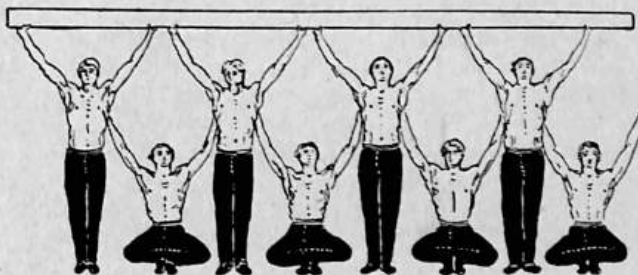
Skupina I.: a) sloupoví jednoduché.

Obr. 1.

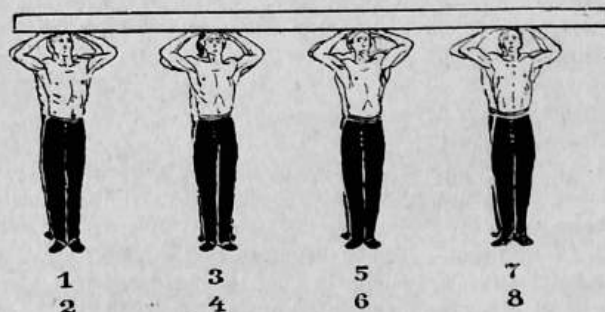
1. a) Všickni předklon — uchopit kládu;
b) všickni kládu nad hlavou — vzpažit (obr. 1.);
c) sudí cvičenci (2, 4; 6, 8) dřep, vzpažit zevnitř až se dotýká podpaží lichých;
liší (1, 3; 5, 7) posunutím paží vzpažit zevnitř

- (obr. 2.);
d) všickni výdrž.
2. a) sudí (2, 4; 6, 8) stoj zákročně v pr. zevnitř s celým obratem v levo (pozpátku), přís. levé do stejě spatného, tak že stojí zády k lichým;
b) liší (1, 3; 5, 7) spustí kládu na hlavu, skrčí paže

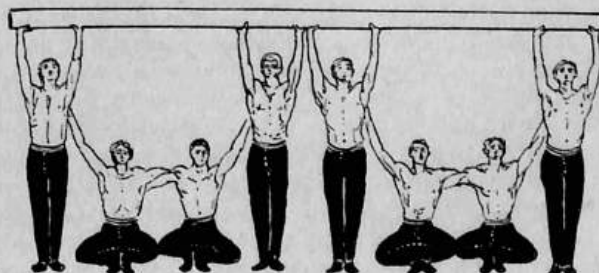

Obr. 2.

- upažmo dovnitř, dlaně na hlavě pod kládu;
sudí skrčí a uchopí kládu stejným způsobem, těsně se kryjíce s lichými;
c), d) výdrž (obr. 3.).
3. Výdrž.
4. a) Všickni napnout do vzpažení (obr. 1.);
b) sudí celý obrat v pravo na pr. noze (po předu), stoj předkročně v l. zevnitř a přesunem pravé stoj spatný, vzpažit;
c) všickni předklon — uložit kládu;
d) všickni vzpřím — stoj spatný.
5. a), b), c), d) Výdrž.
- b) Sloupoví dvojité:
6. a) Všickni předklon — uchopit kládu.
b) všickni vzpřím — kládu nad hlavu;

Obr. 3.

Obr. 4.

- c) cvičenci 2., 3., 6. a 7. spustí se v dřep, obemknou se vnitřními pažemi v plecích vnějšími, vzpaží zevnitř (obr. 4.); cvičenci 1., 4., 5., 8. výdrž;
(Dokončení.)

O tělocvičné soustavě.

(Pokračování.)

Pravidlo, jímž lze každou polohu tyče určitě, jasně a pochopitelně pojmenovati:

1. Označíme **výšku polohy tyče**,
2. pojmenujeme **polohu tyče**,
3. vytkneme **směr tyče**.

1. **Výšku polohy tyče** označíme dle těla cvičence: **po kyčle**: dole: tyč držena v připázení, před kyčle: dole v před, t. j. v předpažení dolů, v zadu dole. **Po bok**: k pravému boku — k levému, v zadu k pr. — k l. **Po prsa**: před prsa — t. j. předpažení na prsa. **Po ramena**: na pr. — l. rameno, za pr. — l. rameno, pod pr. — l. rameno, k pr. — l. rameni. **Po hlavu**: na hlavu, před hlavu, za hlavu. **Nad hlavu**: t. j. ve vzpažení.

2. **Polohu tyče** pojmenujeme slovy: kolmo, vodorovně, šikmo (příčně).

3. **Směr tyče**: Při polohách souměrných zdviháme střed tyče do určité výše proti středu těla a u většiny z nich směru ani nenaznačujeme.

Při jednostranných polohách tyče zvedneme jeden konec do naznačené výše, druhý vzdalujeme od těla a obracíme ve vytkném směru: v pravo — v levo v před, v pr. — v l. v zad, v pr. — v l. vzhůru, v pr. — v l. dolů, v pr. — v l. stranou.

Ve všech polohách lze tyč držeti různými způsoby:

1. **Oběma nebo jednou rukou**: a) **obouruč**: na koncích, na jednom konci, uprostřed, jedna ruka na konci — druhá uprostřed, pažema nataženými, pažema skrčnými, pažema skříženými: obě v předu — pravá nad levou a opačně — jedna v předu, druhá v zadu.

(Konec tyče jmenujeme **pravým** neb **levým** dle ruky, jež je mu bližší aneb která jej dříve držela.)

b) **jednoruč**: na konci, uprostřed, v každé ruce jednu tyč.

2. **Různými hmaty**: nadhmatem (hřbet ruky obrácen ku předu), podhmatem (dlaň ruky obrácena ku předu neb nahoru), obráceným podhmatem, dvojhmatem (jedna ruka nad, druhá podhmat), dvojhmatem obráceným (jedna ruka drží tyč podhmatem obráceným, druhá nad- nebo podhm.), beze změny — se změnou hmatu.

Hmat měníme:

1. Pošíváním tyče jednou neb oběma rukama,
2. přehmátnutím jedno- nebo obouruč (a to: střídno-ruč nebo souruč),
3. točením jedné paže; kroužice tyčí, přehmátneme druhou rukou, na př. v poloze: **tyč podhmatem před prsa rovně**: Levá pustí tyč, pravá se otočí kol své osy, tyč opíše kruh a levá ruka tyč opět uchopí: tím povstane obrácený podhm. pravoruč. Opač. přejdeme zpět v podhm. pravoruč.

4. **Vtočením** — vytočením. Podhmat měníme v podhm. obrácený na př. z polohy: **tyč dvojhmatem, pravá podhmat, před prsa rovně**: pravá paže se ohne, předloktím vykonáme kruh dovnitř — t. j. pravá ruka pohybuje se na prsa, dolů a v před, držíc pevně tyč, přejde v obrácený podhm., při čemž levá ruka drží tyč zcela volně, by se mohla otáčet a posunovat. Tohoto způsobu užíváme vhodně zejména u dvojhmatu obráceného při přechodech do poloh za tělem — a mnohé pohyby jsou vůbec jen tímto způsobem možny.

Při všech cvičeních držíme tyč buď jednou nebo oběma rukama úplně volně, aby se mohla v rukou volně posunovati a otáčet.

II. Změny poloh tyče. Těchto změn docílíme:

1. **Zvedáním a spouštěním**: v před — v zad, stranou: v pravo — v levo, nahoru — dolů, dovnitř — zevnitř.

Měníce výšku, měníme i polohu tyče:

a) **jednostranně**, jednoruč paží nataženou, obouruč — jednou paží nataženou, druhou ohnutou neb skrčenou,

b) **stejnostranně**: obouruč, oběma pažema nataženými neb skrčnými,

c) **střídnostranně**, t. j. přenášíme tyč s jedné strany na druhou, ohýbajíc a napínajíc při tom střídavě paže.

2. **Trčením** (z poloh, při nichž jedna nebo obě paže jsou skrčeny, přecházíme do poloh, v nichž jedna nebo obě paže jsou nataženy): v před — v zad, stranou: v pravo — v levo, nahoru — dolů, zevnitř — dovnitř.

Cvičíme: a) **jednostranně**: držíce tyč jednoruč, skrčujeme a rychle napínáme jednu paži;

b) **stejnostranně**: tyč držíme obouruč;

c) **střídnostranně**: z poloh jednou paží skrčenou, druhou nataženou přecházíme do poloh opačného směru.

3. **Komiháním**, t. j. pohyby, konanými obloukem: v předu — v zadu, stranou: v pravo — v levo, nahoru — dolů, dovnitř — zevnitř (zaměňujeme směr tyče.)

Komihání lze též prováděti se: zvedáním, trčením, převrácením a to:

a) **jednostranně** — držíme-li tyč: jednoruč paží nataženou, nebo: obouruč, jednou paží nataženou a druhou skrčenou, která musí však býti po dobu komihání ve výdrži.

b) **střídnostranně**: držíme-li tyč obouruč jednou paží nataženou a druhou ohnutou, střídavě paže napínáme a ohýbáme.

4. **Převrácením**, zejména z poloh pažema skříženými. Tyčí pohybuje kol jejího středu, zaměňujíc tak její směr o 180° v jinou polohu — nebo přejdeme v původní polohu pažema opačně položenými, zaměňujíc směr tyče o 360°. Na př. převrácením z polohy: **tyč před prsa rovně, pravá přes levou**, do polohy: **tyč před prsa rovně** — nebo do polohy: **tyč před prsa rovně, levá přes pravou**. Podobně z polohy: **tyč na levé rameno, v levo v před**, do polohy: **tyč pod levé rameno, v pr. v před**. Tento způsob spojujeme výhodně se zvedáním, kmiháním i kroužením tyčí.

5. **Kroužením**. Paže, tyče — nebo paže i tyče představujíce poloměr kruhu, opisují koncem tyče kruh: v před — v zad, stranou: v pravo — v levo, dovnitř — zevnitř.

Lze prováděti: a) **jednostranně**, jednoruč, paží nataženou, obouruč, jednou paží nataženou, druhou ohnutou;

b) **stejnostranně**: obouruč: pažema nataženými, jednou paží nataženou, druhou ohnutou.

6. **Úpolnickými pohyby**. Užívá se jich hlavně při šermu krátkou holí. Jsou to zvláště: náprahy — ruby — kryty — máchy — body.

B) **Výdrže**.

Vydržeti lze ve všech, různými způsoby provedených, svrchu jmenovaných polohách.

(Pokračování.)

LISTÁRNA POŘADATELE.

Bratře K.! Jsem ochoten, pokud čas dovolí, býti Tobě nápomocen při nácviku našich Sletových cvičení "Tennisu", upozorňuji Tě ale na to, že význam cvičení to má a jest oceněno jen u těch, kdož znají hru "Tennis". Každý pohyb raketou, každý náprah, odpal, jest v cvičení použit a provázen kroky neb pohyby trupu, takže jen znalec tenisu jest s to sestavení cvičení správně ocenit. Kdo tennis nezná, tomu se bude zdáti, že pohyby ty lze provést každým možným jiným náradím — a pro takové bylo by škoda času a námahy. — Cvičenka, která objevuje se na fotografiích, znázorňujících cviky tenisové v min. čísle, není Češka. Jest to žačka tělocvičné vyšší školy, kde vyučují a jelikož jsem cvičení upravitel musil pro tisk před odjezdem, musil jsem požádati ji, aby byla mi pro cviky modelem, poněvač Sokolky družstva Sletového v době té nebyly ještě s cviky náležitě obeznámeny. Cvičení to provedeno bylo loňského roku ve škole.